

בעניין:

1. בחרנו בחיים! - משפחות שכולות ונפגעי פעולות איבה (ע"ר) מס' 580686202

2. הרצל חג'אג' ת.ז. 023544703

3. בועז קוקיא ת.ז. 056625726

כולם ע"י ב"כ ד"ר עו"ד איתמר מירון (מ.ר. 69134) ואח'

ממשרד עוה"ד מירון, בן ציון ופריבס ושות'

כתובת לצורך המצאת כתבי בי-דין בהליך זה הינה משרד ב"כ:

רח' מונטיפיורי 33, ת"א 6520102 אי מייל: office@miron-law.co.il

טל': 03-5606868 ; פקס': 03-5604466

העותרים

- נ ג ד -

1. גלי בהרב מיארה, היועצת המשפטית לממשלה

2. פרקליטות המדינה

3. משטרת ישראל

4. הרמטכ"ל, רא"ל איל זמיר

5. שר הבטחון, ישראל כץ

כולם באמצעות פרקליטות המדינה

מרח' צלאח א-דין 29 ירושלים

טלפון: 073-3925590 ; פקס: 02-6467011

המשיבים

עתירה למתן צווים על תנאי ובקשה לקיים דיון דחוף¹

*** "זריז עדיף מזהיר"² ***

מוגשת בזאת עתירה לבית משפט נכבד זה, למתן צווים על תנאי כנגד המשיבים השונים על בסיס הנימוקים בעתירה כדלקמן:

1. צו על תנאי כנגד המשיבים 1-5 המורה להם להתייצב וליתן טעם מדוע לא יפתחו בהקדם בחקירה פלילית, משמעתית ובכל חקירה אחרת במטרה לחקור לעומק את הדלפתן של ידיעות סודיות חשאיות העוסקות בנושאים בטחוניים רגישים.

¹ הערות טכניות לנוחיות בית המשפט הנכבד:

1. כל ההדגשות אינן במקור, זולת אם צוין במפורש אחרת;
2. כל הפסיקה לקוחה מהמאגר המשפטי נבו, זולת אם צוין במפורש אחרת;
3. תארי השופטים מתייחסים לתוארם בעת מתן פסק הדין, זולת אם צוין במפורש אחרת.
4. מטעמי איכות הסביבה וכדי לא להכביד על בית המשפט הנכבד חלק מההפניות לא הודפסו – ויסופקו ככל הנדרש. הקישורים ההפניות והלינקים שצורפו – נבדקו בסמוך להגשת העתירה.

² סי' 3 לפסיקת כב' השופט סולברג בבג"ץ 3823/22 בנימין נתניהו נ' היועצת המשפטית לממשלה (17.7.2023) ("ענין בנימין נתניהו").

- 1.1. זאת, לנוכח הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1114 מיום 4.2.20 שעניינה ב"קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי" ("הנחיית היועץ");
- 1.2. לנוכח חובת הסודיות הנוגעת למידע, נוכח גיבוש תשתית לביצוע עבירות של חוק העונשין, התשל"ז-1977 ("חוק העונשין") וכן חוקים נוספים;
- 1.3. **נוכח קיום התנאים המפורטים בהנחיית היועץ**, ובכללם, בין היתר פגיעה או פוטנציאל פגיעה באינטרסים חיוניים הנובעים מעצם טיבו של המידע, תוחלת החקירה ומורכבותה, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת, וכן שיקולים ופרמטרים אחרים אשר מחייבים חקירה פלילית בנסיבות דנן;
- 1.4. **לאור האינטרס הציבורי המשמעותי** בחקירת הדלפות נוכח רגישותן והנזק – הפוטנציאלי והממשי – שההדלפות גורמות לאינטרסים הבטחוניים-והבינלאומיים של מדינת ישראל;
- 1.5. **לאור הוראות ס' 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] (להלן: "החסד"פ")** המחייב חקירה בנסיבות אלו במקום בו נודע על ביצוע עבירה;
- 1.6. וכן משעה שההחלטה לא לפתוח חקירה עולה **כדי חוסר סבירות קיצונית** ואף נובעת **משיקולים זרים** תוך פעולה **בחוסר שוויון** בניגוד לחובת הרשות לפעול בהגינות, במהירות הראויה ועל בסיס תשתית ונימוקים;
2. צו על תנאי כנגד המשיבים 4 ו-5 המורה להם להתייצב וליתן טעם מדוע לא יפתח בחקירות ותחקירים פנימיים (ולמצער בחקירות משמעתיות) – וכן יורה לצבא לתחקר ולבצע בדיקות טכניות של מתכונת הדלפתן של ידיעות סודות. בתוך כך, יתבקש המשיבים 4-5 ליתן טעם מדוע לא יתבצעו תחקירים מבצעיים ובדיקות והתאמות טכניות אודות אופן ביצוע ההדלפות (להלן: "תחקיר ובדיקת ההדלפות") בנוסף, יתבקש צו על תנאי כנגד המשיבים 4-5 המורים להם ליתן טעם מדוע צה"ל לא יתקין ויפעיל באופן סדיר, מנגנוני בקרה וזהירות אשר ישמרו כי הדלפות מעין אלה לא יישנו. בכלל זה, יתבקשו לוודא ולאכוף כי כלל הבכירים הבטחוניים הקשורים וחשודים בהדלפות רגישות מעין אלה – ייבדקו בבדיקות פולגרף תקופתיות למניעת הדלפות או תדרכים אסורים וכן יישמו בעניינם מכלול של מנגנוני בקרה נוספים לשמירת חשאיות של חומרי חקירה ולמניעת הדלפות נוספות (להלן: "תיקון והסדרת מנגנוני בקרה בטחוניים כנגד הדלפות").
3. לחלופי חילופין, ואך לשם הזהירות, יתבקש צו על תנאי כנגד המשיבים 1-3 המורה להם להתייצב וליתן טעם מדוע לא יפתחו בהליך בדיקה מקדימה, לטובת מיצוי הדין וחקירת ההדלפות שיפורטו להלן. זאת, בהתאם לשיקולים אשר נקבעו בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה "בדיקה מקדימה" מס' 4.2204 מיום 31.12.15 לטובת בדיקה מקדימה של ההדלפות (להלן: "פתיחה בבדיקה מקדימה בענין ההדלפות").
4. בנוסף, מתבקש בית המשפט, מטעמים של יעילות הדיון, ובשים לב לשיקולי הזמן והדחיפות ולהליכים מהעבר בהם חלף הזמן פגע באיתור ההדלפה – להוציא צווים על תנאי באופן מידי ועוד לפני הדיון. זאת, בדומה להחלטות דומות שניתנו על ידי בג"ץ לאחרונה בהליכים בהם אלמנט הזמן דרש טיפול מהיר ויעיל (וראו: בג"ץ 2859/24 האגודה לזכויות האזרח נ' ראש הממשלה (9.6.24); בג"ץ 3289/24 סנא דקה נ' קובי יעקובי, ממלא מקום נציב שירות בתי הסוהר (13.6.24) ועוד כיו"ב).
5. בנוסף/או לחלופין יתבקש בית המשפט הנכבד לתת סעד דומה או אחר כפי ראות עיניו באופן שיגשים את הדין, יאכוף את החוק ויאפשר את חקירת ההדלפות ואת מיצוי הדין עם המדליפים.

6. **קיום דיון דחוף** – נוכח הנסיבות ולאור פסיקת בית המשפט העליון בדבר חשיבות המהירות, וכן לאור שטף ההדלפות התדיר והבלתי פוסק בנושאים בטחוניים רגישים, ולאור ההשפעה הישירה על חיי אדם ועל חיי חיילים, מתבקש בית המשפט להורות על קיום דיון מהיר ודחוף – על מנת לאפשר לעותרים לקבל את יומם בבית המשפט בקשר לסעדים המבוקשים.
- בהקשר זה יודגש שוב כי לאור התכלית ההרתעתית אותה הדגיש בית המשפט בעבר – יש להימנע ולהישמר פן יהיה הדיון מאוחר ולא רלוונטי.
7. לאחר שמיעת טיעוני המשיבים, ככל שיחפצו בכך, להורות על צו מוחלט כאמור.
8. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד, לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורכי דין בגין הכנת העתירה והטיפול ולנוכח ההתנהלות הנפסדת מצד המשיבים.

ואלו נימוקי העתירה:

א. העתירה ממעוף הציפור

9. עתירה זו עוסקת בשורת הדלפות חמורות וחסרות תקדים.
10. כבר עתה יובהר כי לאור הנזק הרב שנגרם בשל ההדלפות, והפגיעה החמורה באינטרס הבטחוני הישראלי – כל רגע שבו ההדלפות לא נחקרות – מהווה פגיעה מתמשכת במדינת ישראל. הן במבט צופה פני עבר והן פני עתיד.
11. כבר בפתח הדברים יודגש כי על אף הפניות החוזרות ועל אף חומרתן הברורה של ההדלפות – עד לרגע זה העותרים לא קיבלו כל תשובה או התייחסות לגופם של דברים מהיועצת. ממילא, ככל הידוע, עד לנקודה זו לא נעשה דבר בנוגע להדלפות חמורות אלה!
12. ודוק: המבקשים פנו כבר לפני זמן רב ביחס להדלפות. על אף האמור, מתוך מתינות וזהירות מופלגת – ורצון אמיתי כי הגורמים האחראיים יקבלו אחריות וימנעו עתירה מעין זו – המתינו העותרים זמן רב מאד לפני הגשת העתירה. ברם, בנקודת זמן זו ברי כי אין מנוס מהגשת העתירה והצווים המצורפים אליה.
13. במסגרת זו, כפי שקבע בית משפט נכבד זה שוב ושוב בעבר – יש משמעות כבדת משקל לאלמנט הזמן ולזירוז הטיפול בחקירת העבירות – אף בתוחלת בחקירת ההדלפות. יש לתמוה כיצד היועצת והמשנה לפרקליט המדינה מעכבים, ממסמסים, מתעלמים ומשהים את החקירה – על אף הפסיקה המפורשת בנושא, ועל אף פסקי הדין שנוצרו ביועצת ובפרקליטות על עיכובים דומים בעבר.
14. למובן מאליו: התנהלות המשיבים לא רק מהווה פגיעה חמורה וחסרת תקדים באמון הציבור באובייקטיביות המערכת – אלא אף מכילה ומאפשרת ומתמרצת נזקים עתידיים דומים.
15. זאת ועוד, הרפיסות והחידלון בחקירת ההדלפות לא רק מאפשרות גרימת נזק ציבורי – ושמא אף מעודדות אותו – אלא שהן יוצרות קו שבר של ממש באמון הציבור במערכת אכיפת החוק ואף במפקדים הבכירים בצבא ובמערכת הבטחון בקבלת אחריות ניטרלית ונטולת פניות.
16. כך או כך, העתירה שבפנינו עוסקת בסוגיה קיצונית, חריגה וכבדת משקל הן בפגיעתה בביטחון ישראל ובאינטרסים כבדי משקל – והן בפגיעתה באמון הציבור ולוחמי צה"ל בהתנהלות התקינה של המשיבים ובשלטון החוק.

17. בנסיבות שלפנינו, התערבות מהירה והחלטית של בית המשפט הנכבד – הינה חיונית ונדרשת מאין כמוה.

וכך תהא דרך הילוכנו בעתירה זו:

18. לאחר הצגת הצדדים, ובכל הנוגע לעיקר הטיעון, לשם הפשטות, ניתן לתאר את לב הטיעון המשפטי ככזה המתבסס על שלוש סוגיות עיקריות: היקף הביקורת, יישום ההלכות בגין ההדלפות וחשיבות יישום מהיר של הדין כדי לאפשר חקירה יעילה ולשם מראית פני הצדק.

19. ראשית, ובעניין היקף הביקורת, נציג את עמדת העותרים לפיה בנסיבות שלפנינו, ועל אף פסיקות לפיהן הביקורת כנגד היועצת בעניני אכיפה תהא זהירה ומתונה – היקף הביקורת בנסיבות שלפנינו רחב ומשמעותי. זאת בהתחשב במספר רב של רכיבים ופרמטרים, לא כל שכן משקלם המצטבר: הוודאות של ההדלפות; מעגלי הסוד המצומצמים (ודאי בחלק מהעתירות); הפגיעה המשמעותית בביטחון המדינה; ההלכות בנושא המורות על מהירות החקירה; עמדת הנחיית היועצת עצמה והפרמטרים המופיעים בה; העובדה כי פסקי דין בעבר כבר הלינו על גרירת רגליים משמעותית של היועצת באופן המסכל חקירות הדלפות; חשיבות ההרתעה העתידית; הסטייה מהנורמה הנוהגת והצורך באכיפת חקירה שוויונית – וכמובן מצב המלחמה והאינטרס הבטחוני הכבד בזהירות ומניעת הדלפות צבאיות נוספות.

יחד עם האמור, יש בנידון חשש לניגוד עניינים אישי ומוסדי – כאשר נדמה שלא פעם הדלפות נבחנות לפי פוזיציה פוליטית. הדברים אמנם חמורים, אולם יוצגו ויודגמו בהרחבה להלן.

20. שנית, ביחס לגוף הדברים, נתאר את השתלשלות האירועים ובתוך כך נעמוד על הנזק החמור מן ההדלפות – ופגיעתן המובהקת בביטחון ישראל. בהמשך לכך, נראה כי הדלפת ההקלטות מקימה עבירות על חוקים רבים – הן ביחס לחוק העונשין והן ביחס לחקיקה צבאית ולהוראות נוספות. כמו כן, נראה כיצד האלמנט הבטחוני-לאומי מהווה חומרה ייחודית – בשל החשש שנשקף כתוצאה מההדלפות לאינטרסים בטחוניים, למעמדה של מערכת המשפט, ליישום עקרון המשלימות ולהיבטים חשובים נוספים.

21. שלישית, ביחס לבהילות ולדחיפות – ניתן דגש מיוחד ונבהיר, על בסיס הפסיקה, את חשיבות הטיפול המהיר והדחוף בחקירת ההדלפות. לחשיבות זו, כמובן, השפעה גם על עתירה זו, דרך ניהולה – והמתכונת הדיונית בה תקודם.

22. לסיום, לאור כל האמור, ולאחר הצגת מיצוי ההליכים יתבקש בית המשפט להורות על הצווים האמורים – ובתוכם הצווים הארעיים המצורפים לעתירה – וכן להורות על קביעת דיון דחוף בענין זה. הכל כפי שיפורט להלן.

ב. הצדדים לעתירה

23. העותרת 1 הינה עמותה המייצגת משפחות שכולות, שמטרתה היא שמירה על האינטרס הבטחוני והגנה על שלומם וטובתם של כוחות הבטחון ואזרחי ישראל. יובהר כבר עתה כי כפי שיפורט ויוצג בהרחבה להלן, עתירה זו הוגשה בלית ברירה, לאחר מספר רב של פניות, מכתבים ותזכורות – ומשעה שהתחוור כי לולא פניה לבית משפט נכבד יש חשש כבד לסיכול תכלית העתירה וחיפוי פסול על המדליפים.

24. העותרים 2 ו-3 הינם הורים שכולים אשר ילדיהם – שיר חגי' ורון קוקיא זכרונם לברכה – נרצחו בעת שירותם בכוחות הבטחון. כיום העותרים פעילים חברתיים למען חיילי צה"ל ואזרחי מדינת ישראל. במקביל, העותר 3 הוא גם סא"ל במילואים ומשמש בתפקיד פעיל, ביתר שאת מאז טבח השביעי באוקטובר.

25. **המשיבה 1 היא היועצת המשפטית לממשלה** (להלן – **"היועמ"שית"** או **"היועצת"**), אשר מוסמכת להורות על פתיחה בחקירה או בבדיקה פלילית וכן על העמדה לדין של עובדי ציבור בעבירות שונות ובכללן אלו הקשורות למסירת מידע שלא כדין בהתאם להנחיית היועמ"ש.

26. **המשיב 2 הוא פרקליט המדינה**, אשר עומד בראש מערך הפרקליטות, אשר מייצגת את מדינת ישראל בהליכים פליליים ואשר אמונה על העמדה לדין במסגרת ההליך הפלילי. יובהר כי לצד היועצת המשפטית, בהתאם להנחיית היועמ"ש, אף פרקליט המדינה מהווה גורם המוסמך להורות על פתיחה בחקירה או בבדיקה פלילית ועל העמדה לדין של עובד ציבור, בעבירות הנוגעות למסירת מידע שלא כדין.

27. **המשיבה 3, משטרת ישראל**, היא הגוף הממונה על אכיפת החוק במדינת ישראל, ובתוך כך, על דרך הכלל, מבצעת המשטרה פעולות חקירה הדרושות כדי לגבש תשתית ראייתית הדרושה להכרעה בשאלה האם נעברה עבירה.

28. **המשיב 4, רא"ל איך זמיר**, הינו הרמטכ"ל. במסגרת תפקידו, בין היתר, הוא מוסמך להורות על חקירה ותחקיר צבאי לבחינת כשלים ועבירות.

29. **המשיב 5, שר הבטחון ישראל כץ**, הינו השר האחראי מטעם הממשלה על הצבא.

30. כבר עתה יובהר כי על אף שהפניות לפרקליטות עסקו גם בפרשיה ספציפית בה, לפי הדיווחים, הצנזור הראשי ביקש להעמיד לדין את העיתונאי רונן ברגמן (**"ברגמן"**) שפעל בניגוד להוראותיו, אולם היועצת סירבה לעשות כן עוסקת - עתירה זו אינה דורשת סעד בנוגע לסוגיית העמדתו לדין של ברגמן אשר נידונה בדיווחים. מהסיבה הזו הוא אינו יצורף כמשיב או משיב פורמאלי. למותר לציין כי העותרים שומרים על כל זכויותיהם בענין זה, ככל שהמשיבים יואילו להשיב על הפניות בנושא ולספק מידע נהיר על אמיתות הדיווח.

ג. דיון מקדמי – היקף הביקורת רחב ומשמעותי לאור נסיבות העתירה והשלכותיה

31. בטרם ניגש לגוף הדברים ונעמוד על גוף הדברים נעמוד קודם, כמעין הקדמה, על היקף הביקורת המסור לבית המשפט הנכבד בנסיבות שלפנינו.

במסגרת זו נראה כי מחד, על אף המתונות שמגלה בית משפט זה בהתערבות בהכרעות היועצת בנוגע להעמדה לדין – בנסיבות הנקודתיות שלפנינו **לבית המשפט סמכות ביקורת רחבה במיוחד** על פעולת המשיבים שלפנינו. מאידך, **הנטל על כתפי המשיבים** להוכיח פעולה בדין – בהינתן הסתירה לנהלים, לפסיקה ואף להפרות אחרות המצויות תחתיה – **כבד עד מאד**.

זאת, בין היתר, לאור המאפיינים והטעמים הבאים, לא כל שכן משקלם המצטבר:

32. **בבסיס העתירה עומדת הסתירה בין מדיניות האכיפה המעשית להלכות המחייבות מטעם בית המשפט העליון** – יש להצר במיוחד, כי גם כאן נמשכת 'המסורת' של **עמימות, העדר שקיפות ומציאות של איש הישר בעיניו יעשה**. במסגרת זו, טרם התקבלה תגובה בהירה לגופו של ענין מטעם היועצת. עמימות זו מגשימה את דבריו של כב' השופט (כתארו אז) לנדוי כי **"את טענות הצד שכנגד אפשר לסתור רק כשהן ידועות; עם ספינקס אי אפשר להתווכח"** (בג"ץ 111/53 קאופמן נ' שר הפנים, פ"ד ז 534, 541).

33. **חשש לניגוד ענינים ושיקולים זרים בחקירה** – כפי שנראה לקמן, נדמה שחקירת ההדלפות נובעת באופן אבסורדי מאינטרסים זרים. כך, בעוד שבחקירות מקבילות ופרשיות אחרות נערכות מופעלים כלל האמצעים שיש בידי מדינת ישראל – בפרשיות שלפנינו לא נעשה מאום.

34. **אפקט המהירות הרלוונטי לחקירת הדלפות** – כבר בנקודת זמן זו אנו עומדים כבר חודשים רבים מפרסום ההדלפות. בהקשר זה יש לשוות לנגד עינינו את **הרלוונטיות של האכיפה ביחס למהירות והיותה גורם מרתיע**. הדברים אמורים ביתר שאת משעה שהמשיבים, בדגש על הייעוץ המשפטי כפי שיפורט לקמן – כבר זכו בעבר לביקורת בגין השתהות שהובילה למסמוס החקירה ולטענות על חוסר יעילות שלה בשל השיהוי.

35. **הסטייה מנורמת חקירת ההדלפות במקרים בהם מתקיים אינטרס מוסדי** – משתנה נוסף התומך בהתערבות שיפוטית הוא הסטייה מהנורמה הנוהגת. השוואה להדלפות הנידונות שלפנינו – מגלה יחס מדאיג של שתי מערכות הגיון נפרדות ושונות. בהקשר זה מצינו פעמים רבות כיצד '**הדלפות אחרות**' אשר דומה שמפריעות לאינטרס המוסדי-פוליטי של ראשי המערכת – נחקרות על אתר.

- **כך בפרשת בילד שנחקרה – במקרה בולט זה, חשד להדלפה של מידע מודיעיני הקשור לפתק שנכתב על ידי בכיר חמאס ביחס למטרות הארגון לפלג את החברה הישראלית ואשר הודלף לעיתון 'בילד' הגרמני – גררה חקירה מהירה ועתירת אמצעים ביוזמת ברכת ועידוד בכירי המערכת המשפטית והבטחונית³.**

- **כך בפרשות אחרות שנחקרו – באופן דומה, בנושאים מסוימים, מתבצעת הודעה מהירה ופומבית על פתיחה בחקירה. כך, לדוגמה, בהודעה מיום 9.9.24, יום אחד לאחר ההודעה על פרשת הבילד, בעקבות הדלפת מידע הנוגע למבצע חילוץ גופות הודיע שוב דובר צה"ל על חקירת הדלפה. במסגרת זו עדכן כי: "מיד עם התרחשות ההדלפה החמורה, מחלקת ביטחון המידע בצה"ל פתחה בחקירה, בסיומה יינקטו צעדים כנדרש" והוסיף כי "צה"ל רואה בחומרה הדלפות מכל סוג⁴.**

- **כך בפרשת "איש השב"כ" שנחקרה – תוך שימוש בכלים ואמצעים דרקוניים ובכללם מניעת מפגש עם עורכי דין, על אף אופי החשד להדלפה, אשר אינו פוגע בערכים בטחוניים או מהותיים (וראו, בין היתר החלטת בית המשפט השלום במ"י 25-04-24849 וכן החלטת בית המשפט המחוזי במסגרת עמ"י 25-040-30689 מיום 15.4.25).**

- **כך בפרשת שדה תימן שעד היום טרם נחקרה – במסגרת זו נפנה אל פסק הדין שניתן ביום 2.2.25 במסגרת בג"ץ 3366-09-24 עמותת בחרנו בחיים! משפחות שכולות ונפגעי פעולות איבה נ' היועצת המשפטית לממשלה (להלן: "ענין שדה תימן"), שם הורה בית המשפט להשלים את הליך הבדיקה המקדימה (זאת, בהמשך להתחייבות היועצת בדיון לסיים את החקירה עד לסוף פברואר, לכל המאוחר). יודגש כי עד היום טרם הושלמה הבדיקה המקדימה והחלה החקירה.**

- **מציאות נוהגת במסגרתה הדלפות רבות אשר נהנות מחסינות בלתי מוסברת – מלבד פרשות אלו, דומה כי בית משפט זה יכול לדעת בידעה שיפוטית את הידרדרות הדברים. למעשה, די לפתוח מהדורת חדשות בכדי להיווכח באנומליה בה אנו מצויים.**

אם כן, היחס בענין ההדלפות בענייננו – וליתר דיוק, העדר היחס והעדר מוחלט של טיפול, ודאי טיפול אפקטיבי – בולט עוד יותר אל מול היחס המחמיר שננקט בעניינים דומים ולקביעות הפסיקה בענין. בהקשר זה ראו בהרחבה בעשת"ש 12293-12-24 מדינת ישראל נ' אלעזר פלדשטיין (9.12.24) ("ענין פלדשטיין") וכן בהחלטת כב' השופט אלרון בברע"פ 38331-11-24 מדינת ישראל נ' פלוני ("ענין הנגד") – שם עמד בית המשפט העליון על החומרה של הדלפות בטחוניות בזמן מלחמה.

³ ראו: <https://t.me/moriahdoron/13581>

⁴ ראו: https://www.mako.co.il/news-military/2024_q3/Article-d37f682eef3d191027.htm

בהמשך לכך, אל לבית המשפט לאפשר יחס שונה למקרים שווים (ואף שמחייבים מקל וחומר) ממניעים פוליטיים זרים.

הנה כי כן, החשש המובהק כי חקירת ההדלפות מתבצעת תוך הפליה ומניעים זרים ושקולים – ותוך פגיעה בשוויון ובסטנדרטים הנוהגים במקרים דומים – אף הוא מחייב את התערבות בית המשפט הנכבד לשם 'איזון' הסטייה ואימוץ הנורמה הנוהגת אף ביחס לפרשיות שראשי המערכת 'אינם חפצים ביקרן' או חוששים מחשיפת האחראים להן.

36. **החשש הכבד לפגיעה אקוטית באמון הציבור במערכת** – העיכובים מייצרים חשש כבד המצריך התערבות שיפוטית. חשש זה נוגע הן לאמון במערכת החקירה הפלילית והן בשוויוניות ובענייניות מצד הרמטכ"ל וראשי מערכת הבטחון. בתוך כך, כל השתהות מיותרת מהווה פגיעה אנושה באמון הציבור ועלולה, חלילה, להטיל כתם בל יימחה על ראשי המערכת ועל המשיבים בגין הפעלה סלקטיבית ולא עניינית של הכוח בידם. ברי כי חומרתה של הפגיעה באמון קשה במיוחד בעת מלחמה, כאשר רבים מהנפגעים משרתים בצבא ובמילואים בצווי שמונה – ונדהמים מול האדישות כנגד יצירת נזקים וסיכונים בטחוניים למדינת ישראל.

37. **כשיש ספק אין ספק: האפיון הצבאי-בטחוני המחייב קשיחות יתר ביחס ל'אזרחי' (וממזער פגיעה בזכויות)** – כפי שיפורט לקמן, לצד ההיבט הפלילי הרגיל, הדלפת הקלטות מחייבת חקירה ביחס לעבירות של גילוי ידיעות לפי סעיף 57 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן: **חוק השיפוט הצבאי**), התנהגות שאינה הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי (וכן, ראו: צפ/637/02 (צבאי) **התובע הצבאי נ' סמל פריאל** (2002)). אף במערכות בטחוניות אחרות חלים כללים נוקשים יותר. ברי כי במקרים מעין דא שורר הכלל הצבאי הנוהג – **"כשיש ספק – אין ספק"**. ממילא, אף חקירות ו/או פולגרף שעיקרה עוסקת בחיילים וקצינים או בכירים בגופים בטחוניים, על כל המשתמע מכך, מהווים פגיעה פחותה ביחס לחקירה שרובה 'אזרחית'.

38. **היות המקרה מסוג המקרים שמצדיקים התערבות** – לסיום נזכיר, כי עם השנים הורחבו הטעמים והעילות שבגינן ייטה התערב בית המשפט הנכבד להתערב בהחלטות היועמ"ש בעניינים פנימיים. לעניין זה ר' ס' 36 לפסיקת כב' השופט כבוב בבג"ץ 3823/22 **בנימין נתניהו נ' היועצת המשפטית לממשלה** (17.7.2023) אשר קובע בענין דומה ובהקשר המזיק הרבה פחות לביטחון ישראל כי **"...אכן, לאורך השנים שחלפו התגבשה הלכה שלפיה התערבות בהחלטות היועמ"ש בעניינים פליליים, עשויה להתבצע בשל שורה של פגמים"** (וכן ראו את בג"ץ 3090/22 **חמדאן נ' היועצת המשפטית לממשלה**, פסקה 41 (29.5.2023)).

כפי שנפרט בהרחבה בהמשך, בעניינו מתקיים חשש בשורה של עניינים, כגון: ניגוד ללשון החוק; חשש למניעים זרים; החלטה שנתקבלה בסתירה ברורה לאינטרס הציבור; החלטה שנתקבלה בחוסר סבירות קיצוני או מהותי; החלטה שנתקבלה בעיוות מהותי; החלטה הנגועה במשגה היורד לשורשו של עניין ועוד

אכן, בנסיבות כבדות משקל אלו, בית המשפט בחר לא פעם להתערב בשיקול דעתה של התביעה, ובפרט של היועמ"ש בהחלטות מעין אלו הנוגעות לפתיחה בחקירה והעמדה לדיון (ראו למשל, בג"ץ 2511/08 **ליברמן נ' פרקליט המדינה** (17.11.2008), במסגרתו בעקבות הדיון שהתקיים הודיעה המשטרה כי היא תפתח בחקירת פלילית בפרשת ההדלפות מחקירת אביגדור ליברמן); בג"ץ 741/05 **אל-המץ נ' צה"ל התובעת הצבאית הראשית** (14.12.2006); בג"ץ 7074/93 **סויסא נ' היועץ המשפטי לממשלה** (7.4.1994); בג"ץ 223/88 שפטל נ' היועץ המשפטי לממשלה (16.11.1989); בג"ץ 4845/17 **חמדאן נ' היועץ המשפטי לממשלה** (28.10.2019) ועוד כיו"ב.

39. **העברת הנטל בהתאם לס' 6(א) לחוק לתיקון סדרי המנהל** – כאמור, חרף הפניות החוזרות – המשיבים לא

טרחו להשיב בנושא או אף לנסות לנמק את מחדליהם. דומה כי זוהי אינדיקציה **נוספת** להתנהלות פראית, משולחת רסן שאינה מתחשבת בנורמות בסיסיות של מנהל תקין וסדרי ממשל. להתנהלות פראית זו גם משמעות משפטית בדמות העברת הנטל. הדברים מתחייבים אף מיסודות המשפט המנהלי שכן העדר תשובה והנמקה לפעולת המשיבים – בניגוד למצב המשפטי המחייב ולעמדת הייעוץ המשפטי – מקשה במידה רבה על העותרים לטעון כנגד 'נימוקי הרשות' ולהראות כיצד נפל בה פגם, שהרי "עם ספינקס אי-אפשר להתווכח" (בג"ץ 111/53 קאופמן נ' שר הפנים, (1953)).

בהמשך לרציונאל זה, סעיף 6(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 ("חוק ההנמקות") קובע את התוצאות המחייבות של ההפרה של חובת ההנמקה על ידי עובד הציבור כאשר "בכל הליך לפני ועדת ערר או ועדת ערעור או לפני בית המשפט, על עובד הציבור הראיה כי החלטה או פעולה שלא ניתנה לגביהן תשובה או הודעה כאמור, נעשו כדין".

הסביר את הדברים השופט (בדימוס) יצחק זמיר, הסמכות המינהלית כרך ב 1294 (מהדורה שנייה, 2011)) אשר עמד על חשיבות העברת הנטל ("נטל כפול", בלשון זמיר) לאכיפת מנהל תקין וחיזוק יכולת האזרח לפעול מול עוולות של רשות מנהלית. הכל, כאשר הרשות **צריכה להיות מודעת לכך שבעת הביקורת השיפוטית על החלטה – ובכל זאת הימנעות מקבלת החלטה – "הנטל יועבר אליה להוכיח שההחלטה ניתנה כדין ובשל החשד הנובע מהפרת החובה לנמק את ההחלטה הנטל עשוי להיות כבד באופן מיוחד"** (שם, עמ' 1296).

40. **אם כן, לסיכום חלק מקדמי זה ביחס להיקף הביקורת המשפטית**, בית המשפט הנכבד מתבקש להתחשב בכלל פרמטרים אלו, **לא כל שכן במשקלם המצטבר**, בעת בחינת הביקורת השיפוטית ובכך לאפשר ולאשר את הצווים המבוקשים.

ד. **רקע עובדתי ותיאור ההדלפות – השתלשלות האירועים**

41. למען הסדר הטוב, נציג את צבר ההדלפות, את מיצוי ההליכים בעניין ואת הניסיונות הממושכים לייתר ולמנוע הגשת עתירה זו ולקבל מידע רלוונטי.

42. כפי שיתואר, מתוך מאות פרסומים פוטנציאליים שניזונו מהדלפות בטחוניות רגישות, עסקינן בארבעה פרסומים עיקריים, אשר נבחרו בשל הנסיבות החמורות והקיצוניות במיוחד בעניין⁵.

43. נזכיר כי הפרסומים רוכזו בעתירה זו **הן בשל חומרתן הקיצונית והן בהיותן משקפות "צינור הדלפות" סדרתי אל ה"ה ברגמן**. נספר כי ברגמן הינו עיתונאי הפועל בישראל (בעיקר בעיתון ידיעות אחרונות) וכן בחו"ל בעיתון ניו יורק טיימס. כאשר ארבע ההדלפות שחקירתן נדרשת התבצעו על ידו. זאת ועוד, בהתאם לדיווחים היועצת אף סירבה למצות חקירה בעניינו. ודוק: מיקוד העותרים מצוי **באיתור המדליפים** ולא בחקירת גורמי התקשורת. ברם, לאור הנסיבות ברי כי לצירוף הדברים משמעות הן ביחס לנזק, הן ביחס למיסוד ההדלפות – והן ביחס לתוחלת חקירה אפשרית לשם 'סתימת הצינור'.

⁵ לשם ההבהרה נספר כי מאז ייזום הפניות לפני כחמישה חודשים, התפרסמו עוד הדלפות רבות מסמרות שיער. כך, אך לשם הדוגמא, בדיווח של ברגמן מיום 17.4.25 תחת הכותרת "דיווח דרמטי: ישראל תכננה לתקוף את אתרי הגרעין באיראן – ונבלמה על-ידי טראמפ" שוחזרה ידיעה שפורסמה זמן קצר קודם על ידי ברגמן בניו יורק טיימס תוך פרסום בלתי-נתפס על תוכניות ישראל באיראן שסיפר לעולם כולו כי: "צה"ל הכין תחילה תוכנית שתשלב בין פשיטת קומנדו על אתרי גרעין תת-קרקעיים לבין תקיפה מהאוויר, שמטוסים אמריקניים עשויים להיות מעורבים בה. אבל גורמי צבא ישראלים אמרו כי פעולה שכזו לא תהיה מוכנה לביצוע לפני אוקטובר. נתניהו רצה פעולה שניתן להוציא לפועל מהר יותר, ובישראל החלו לשנות את ההצעה אל מבצע תקיפה אווירי נרחב, אבל כזה שיידרש לו סיוע אמריקני." (<https://www.ynet.co.il/news/article/bysadf6a11>). כאמור, זהו הדיווח ותרגום של כתבת ברגמן מיום 16.4.25 בטיימס תחת הכותרת "Trump Opposed a Planned Israeli Strike on Iranian Nuclear Sites" <https://www.nytimes.com/2025/04/16/world/middleeast/trump-israel-iran-nuclear-sites.html>

44. **ההדלפות בענין מתקפת הביפרים** – ביום 17.9.24, היום בו יצא לפועל מבצע הביפרים, פרסם העיתונאי רונן ברגמן ב-YNET בשעת לילה מאוחרת ידיעה חריגה בה הוזהר הציבור כי "גורמים בכירים בצה"ל ובחלקים אחרים של מערכת הביטחון מזהירים מפני "צעדים פזיזים שמתכננת ממשלת ישראל בצפון". לפי אחד הגורמים, "מחד, הצעדים האלה צופנים בחובם סכנה מוחשית ביותר להתלקחות מצב לוחמה כללי - לא רק בגבול עם לבנון אלא באזור כולו; ומאידך, הם כלל לא מבטיחים פתרון שיאפשר לתושבי הצפון לחזור לבתיהם". במסגרת הכתבה, ברגמן אף מגדיר את אחד הגורמים המדליפים כגורם "שצוטט פה כמה פעמים בעבר". בסיום הכתבה מודגש שוב כי "גורמים בכירים בצה"ל אומרים כי התוכנית המבצעית הנוכחית, שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, "תפורר בתפרים גסים ביותר ומסוכנת מאוד, עם פוטנציאל להידרדרות קשה".

חומרת הדברים שלפנינו מתחדדת מ'הודאת בעל דין' של העיתונאי עצמו שניתנה לאחר מכן. כך, למען הסר ספק, יום אחד לאחר הפרסום המקדים, הבהיר ברגמן את הקשר בין חשיפה זו לבין מבצע הביפרים שהתקיים באותו יום ממש. כך רמז ברגמן בסיפוק על חשיפתו מיום הביצוע כי "אמש, ארבע דקות אחרי חצות, פרסמנו ב-ynet את הדברים הבאים... התוכנית המבצעית הנוכחית, כתבנו הלילה, שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, "תפורר בתפרים גסים ביותר ומסוכנת מאוד, עם פוטנציאל להידרדרות קשה". אם אכן, כמו שחיזבאללה מאשים, ישראל עמדה מאחורי המבצע המורכב הזה, הרי שביום שני בערב, כשהובאו האזהרות הללו לידיעתנו - יכול להיות שהן התייחסו לאירוע שנפל על לבנון, על המזרח התיכון כולו למעשה, כרעם בצורת צפצוף ביפר של שבע שניות כפול 4,000 ביום בהיר".

ברגמן אף המשיך את הדיון בו החל עם ההדלפה הראשונית ומחדד את אינטרס הגורמים שהדליפו לו בסיכום הכתבה - "כאן השאלה הגדולה שנותרה אמש - האם הלחיצה על הכפתור הייתה מוצדקת בלי קשר למבצע המבריק שהביא ליצירת הכפתור הזה?.. ואם שווה לקחת סיכון רק כי יודעים שלא ניתן יהיה יותר להשתמש בו - סיכון שיתכן מאוד שראשי הצבא, או חלקם לפחות, התנגדו לו בתוקף".

כפי שיפורט לקמן, נסיבות ההדלפה והפרסום חמורות במיוחד לאור החשד שכבר התעורר אצל גורמים בחיזבאללה ביחס לביפרים אלו. בהיבט זה, בלי שמץ של הגזמה, עסקינן בחשיפת סודות ובריגול הגובלים בבגידה במדינת ישראל – ואף חוצים את הגבולות המוכרים בפסיקה. למען שלמות התמונה יובהר כי לפי דיווח בכלי תקשורת תלונה בעניין זה כבר הוגשה לפני זמן רב אולם, כאמור, עד היום לא דווח על כל פעולה מצד רשויות האכיפה בענין (אראל סגל, "תלונה הוגשה נגד רונן ברגמן בחשד שקיבל מידע מסווג", 2.12.24, אתר 14)).

נוסיף כי ביחס להדלפה בעניין הביפרים - הדברים התחזקו לאור עדותו הפומבית של ראש המוסד בדבר התנגדות עזה מצד גורמים במערכת הבטחון לקבלת ההחלטה על ידי ראש הממשלה. מטבע הדברים, התנגדות זו והפורום המצומצם של שותפי הסוד מעמידים בסיס איתן לאיתור מקור ההדלפה.

עוד יצוין כי בתקשורת נחשף, במקביל לשידור דבריו של ראש המוסד - כי הניסוח שבדיווח התקשורתי חופף בצורה מלאה לנוסח שהשמיע מי מהמתנגדים בישיבה ואף בכך יש לחזק את מכלול הצורך בחקירה.

- העתקי הכתבות – ההדלפה וההודאה בה – מצ"ב ומסומנים כנספח 1

45. **ההדלפות בענין מערך ההתקפות המתוכנן מול חיזבאללה** – דומה כי הדלפה זו הינה חריגה ושערורייתית במיוחד, אף מול פריצת המסגרות הכללית אליה 'הורגלנו' לאור מחדלי החקירה בעניין הדלפות. כפי הנראה, ההדלפה המפורטת התבצעה באיזור חודש ספטמבר 24' או קודם לכן. בהמשך לכך, ביום 3.1.25 התראיין ברגמן – בפודקאסט מצולם. הראיון נערך על ידי המראיין דן סינור, במסגרת תכנית היוטיוב "call me

back"- תחת הכותרת "How Israel's Spies Penetrated Hezbollah - with Ronen Bergman". במסגרת הראיון, ולצד התייחסויות רבות שחשפו סודות וחומר מסווג, לכאורה, הצהיר ברגמן החל מהדקה 24:45 כדלקמן:

"תראה, לקראת סוף אוגוסט נפגשתי עם יועץ אסטרטגי לאחד מראשי המודיעין והוא אמר לי: אנחנו משוכנעים שאנחנו יכולים להוריד על חיזבאללה את "עשר מכות מצרים". והוא פרש בפניי את ראשי הפרקים של התכנית.. הייתי מנומס, אבל חשבתי שאולי זה יותר מדי. ואחרי אותה פגישה אותו אדם אמר לי שהוא ישלח לי את התחזית הזו בווטסאפ - כי הוא רצה להיות מסוגל להראות לי את זה אחר כך. ואני חייב להודות, כל מה שהוא אמר: עשר המכות, הפירוק של חיזבאללה - הכל התגשם. זה התגשם ולמעשה שיתק את היכולת של חיזבאללה להגיב בחזרה בגלל הצורה שבה התכנית הזו תוזמרה תוכננה ובוצעה".

קל לראות כי מדובר בהודאה מובהקת, אותה הביע ברגמן כמשיח לפני תומו, בדבר חשיפה בוטה של דרכי פעולה עתידיות של צה"ל בפני גורם לא מוסמך. האירוע שלפנינו חמור במיוחד שהרי גם לשיטות הרדיקליות ביותר בדבר "זכות הציבור לדעת", אין כאן כל הדלפה שמכילה ערך ציבורי כלשהו - וממילא לא יכולה להיות מחלוקת שהיא אינה ראויה להגנה.

46. **ההדלפות בעניין התקיפה הישראלית באיראן** - פרסום של העיתונאי רונן ברגמן שפורסם בעיתון ניו יורק

טיימס ביום 3.10.24 תחת הכותרת "After Missile Attack, Israel May Be Ready to Risk All-Out War With Iran" (להלן: **"הדלפת תוכנית התקיפה הישראלית באיראן"**). הכתבה חושפת על בסיס הדלפה של 'גורמים' את התוכנית, וכן מבהירה על בסיס ארבעה גורמים ישראלים (!) את המטרות שלא יותקפו ואת הסיבות המבצעיות הקשורות באי התקיפה: **"הפעם, ישראל עשויה לכוון לאתרי הפקת נפט ובסיסים צבאיים, אמרו הגורמים... למרות ספקולציות בתקשורת, ישראל לא מתכננת כרגע לפגוע במתקני הגרעין של איראן, לדברי ארבעה גורמים ישראלים, למרות שישאל רואה במאמציה של איראן ליצור תוכנית נשק גרעיני איום קיומי. התמקדות באתרי גרעין, שרבים מהם נמצאים עמוק מתחת לאדמה, תהיה קשה ללא תמיכת ארה"ב. הנשיא ביידן אמר ביום רביעי כי לא יתמוך במתקפה של ישראל על אתרי גרעין איראניים."**

למותר לציין כי הפרסום בניו יורק טיימס 'התפשט כאש קוצים' ופורסם לאחר מכן בעולם כולו - ובכלל זה ברשתות ערביות ובתקשורת האיראנית.

- העתק הדיווח, בעניין הדלפת תוכנית התקיפה הישראלית באיראן, כפי שפורסם בניו יורק טיימס ביום 03.10.24 מצ"ב ומסומן **כנספח 2**

47. **ההדלפות בעניין מסמך חומת יריחו** - פרסום של העיתונאי רונן ברגמן שפורסם בעיתון ניו יורק טיימס תחת

הכותרת "Israel had a blueprint for the Oct. 7 attacks a year ago. Officials dismissed it" ביום 2.12.2023 (להלן: **"הדלפת חומת יריחו"**). יובהר כי פרסום זה התבצע בפעם הראשונה בניו יורק טיימס אולם חזר לאחר מכן בתקשורת הישראלית - כשהפרסום הבולט המפורט והבוטה ביותר בוצע בתוכנית "עובדה". על פי המתואר, הידיעה נשענת על **"מסמכים, מיילים וראיונות"** תוך הבהרה כי המסמך המתורגם "נבדק על ידי הניו יורק טיימס" ותוך פירוט פרטים רבים בקשר לתוכנית והמידע שנאסף בה. עיקרו של הפרסום עסק בכך שתוכנית התקיפה "חומת יריחו" הייתה מוכרת לאגף המודיעין כבר משנת 2022 באמצעים מודיעיניים רגישים כאלה ואחרים. ודוק: ברור ומפורש ומתחייב מהדברים כי אין מדובר במודיעין או שלל טכני - כפי שהיה, או לפחות ניתן היה להניח גם אצל האויב, בהתאם לאופי הפרסום בעיתון בילד - אלא בהדלפה פראית וקיצונית המסכנת מקורות מודיעיניים. ברי כי הדלפה עבריינית זו מהווה מעשה חמור

המסכן בידועין את בטחון המדינה. באופן זה נראה כי הידיעה הסודית חשפה, או לכל הפחות הייתה סבירות גבוהה מאוד שהיא תחשף, פרטים חשאיים ביחס לאופן העברת המידע. מכלול זה, מחייב חקירה לשם העמדה לדין באשמת מסירת ידיעה סודית מתוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה.

• העתק הכתבה מיום 02.12.23 מצ"ב ומסומנת **כנספת 3**

כבר עתה נציין כי על חומרת הדברים ויחסיות העבירה במדרג - ניתן לאור מכתב הקצינים ונגדי המודיעין שנשלח בנושא כדי להפנות את תשומת הלב לאבסורד שבהעדר החקירה בנושא. (להלן: **"מכתב קציני ונגדי המודיעין"**)

במכתב, קציני מודיעין ונגדים המתמחים ובקיאים בנושא ובפרשות קשורות - מדגישים כי פרסום עניין זה היה חמור הרבה יותר מזה של הפרסום בבילד לאור טיב החומר ומשמעותו. במסגרת זו הם **מלינים על העדר חקירה בנושא באופן המעיד על שיקולים זרים**. כך, באותו מכתב, מדגישים ומבליטים קציני המודיעין במיוחד את ההדלפה בניו יורק טיימס (שלאחריה המשיך פרסום בתוכנית "עובדה" בערוץ 12) ועל בסיס היכרותם מבהירים - תוך הפניה לתוכנית ששודרה בישראל ועסקה במסמך הרגיש - כי **"לא ייתכן כי מצד אחד מפורסמות בתקשורת הישראלית ידיעות גולמיות תוך הבהרה כי מדובר בידיעות אשר הושגו כבר בשנת 2022 (על כל המשמעות הנגזרות מכך)..."**. בהמשך אף קציני ונגדי המודיעין מחדדים כי **"האבחנות לחומרה דווקא באותם המקרים בהם לא נפתחה חקירה"**.

• מכתב קציני ונגדי המודיעין מיום 20.11.24 מצ"ב ומסומן **כנספת 4**

48. אם כן, בהמשך לכלל אלו, ומשעה שחקירה פלילית לא נפתחה החלו העותרים במיצוי הליכים כבר לפני כמעט חצי שנה.

49. פניה ראשונה בנושא מטעם העותרים נערכה ביום 13.01.25 (להלן: **"הפניה הראשונה"**).

• הפניה מיום 13.01.25 מצ"ב ומסומנת **כנספת 5**

50. בהמשך לפנייה זו ניתנה תשובה טכנית-לקונית ביום 16.01.25 בדבר קבלת המכתב.

• התשובה מיום 16.01.25 מצ"ב ומסומנת **כנספת 6**

51. ביום 27.01.25, כשבועיים לאחר הגשת הפניה, נשלחה תשובה נוספת מטעם המשנה לפרקליט המדינה אשר גרסה כי לצורך הטיפול יש כורח בהגשת תלונה במשטרה.

• התשובה מיום 27.01.25 מצ"ב ומסומנת **כנספת 7**

52. על אף שתשובה זו אינה נהירה, וממילא נדמית כמתחמקת באשר היא מתעלמת מהחובה הקרדינלית לחקור את ביצועה של עבירה פלילית לפי סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 - העותרים פעלו בהתאם לטענות המשנה לפרקליט המדינה.

53. כך, בהמשך לבקשת המשנה לפרקליט המדינה, הגישו העותרים תלונה מפורטת במשטרה בנושא זה, בהתאם לתכני הפניה הראשונה.

• אישור על הגשת תלונה למשטרה מצ"ב ומסומן **כנספת 8**

54. בהמשך לכך, ביום 04.03.25 הוגשה פניה נוספת אל המשנה לפרקליט המדינה (**"הפניה השנייה"**). פניה זו חזרה על עיקרי הדברים שהופיעו בפניה הראשונה. זאת ועוד, הפניה השנייה ואף הוסיפה וחידדה את הצורך

בפתיחת החקירה. זאת, לאור התפתחויות נוספות וחידוד המכלול המשפטי-עובדתי הקשור בפרשיות אלו.⁶

• הפניה מיום 04.03.25 מצ"ב ומסומנת כנספח 9

55. לשם השלמת התמונה נוסף כי ביום 12.04.25 פורסם כי הימנעות מחקירת הדלפות ופרסומים אסורים, גם במקרים בטחוניים חמורים בהם הופרו במכוון הוראות בנושא, הינה בגדר 'מדיניות מוכוונת מלמעלה' על ידי היועצת.⁷ כך, במסגרת דיווח של העיתונאי אבישי גרינציג פורסם כי:

"הצנזור הצבאי הראשי דרש בעבר לפתוח בחקירה פלילית נגד העיתונאי רונן ברגמן בטענה להפרת הוראות הצנזורה בנוגע לפרסום מידע ביטחוני רגיש מאוד. הידיעה פורסמה בניו יורק טיימס ובידיעות אחרונות. במשרד המשפטים אישרו לפתוח בהליך של בדיקה פלילית, נגבו עדויות, אך לא נחקרו חשודים בנימוק שיהיה קשה למצוא את המדליף. לאחר שהגיעו למסקנה שיהיה קשה למצוא את המדליף, הוחלט שלא לחקור גם את ברגמן על הפרת הוראות הצנזורה בטענה שזה יהיה לא הוגן למצות את הדין עם העיתונאי על הפרת הוראות הצנזורה כשלא ממצים את הדין עם המדליף האנונימי"

56. משעה שכלל הפניות לא הועילו, טרם הגשת עתירה זו, והרבה מעבר לצורך, ביום 12.05.25, נשלחה פניה שלישית ואחרונה אל המשנה לפרקליט המדינה (להלן: **"הפניה השלישית"**). בפניה זו אף חודדה הבעייתיות בהתעלמות השיטתית מחקירת הדלפות ופרשיות של דלפי סוד. בתוך כך אף הודגש הדיווח אודות החלטתה של היועצת שלא לחקור את העיתונאי ברגמן על אף פרסום ידיעות סודיות באופן המנוגד להוראות הצנזורה.

• הפניה השלישית מיום 12.05.25 מצ"ב ומסומנת כנספח 10.

57. על כל האמור, יודגש כי למגמה השיטתית שלא לחקור הדלפות השלכות והדים אף בפרשיות מקבילות. כך, נזכיר כי בדיון שהתקיים ביום 01.01.2025 בנושא ההדלפות בשדה תימן – בעתירה נוספת שהוגשה על ידי העותרים – הדגיש ההרכב את חשיבות הטיפול המהיר בכל הנוגע לגילוי הדלפות, ודאי כאשר טרם נכנסו לטרקלין החקירה. בהקשר זה ראו בפרוטוקול הדיון_בהערות כב' השופטים ברק-ארז וכשר, בעיקר החל מעמ' 14 שו' 35 ועד עמ' 15 שו' 22 וכן ביתר הדיון בהערות לב"כ היועצת)

בהקשר זה נוסף עובדה נוספת לחידוד 'המכלול המחדלי'. למרבה הצער, באותו ענין, ועל אף התחייבות ב"כ היועצת עו"ד בוכמן-שינדל בדיון, לפיה הבדיקה המקדימה תוגש עד סוף פברואר לכל המאוחר (לאחר חודש או לכל היותר חודשיים) **אולם ההתחייבות לא קוימה**. כך, ועל אף שחלפה כמעט חצי שנה מיום ההתחייבות – טרם הושלמה הבדיקה המקדימה. נציין כי ביום 10.4.25, הועבר מכתב בנושא העיכוב למשנה לפרקליט המדינה, אשר אמון על הבדיקה המקדימה ומילוי ההתחייבות לבית המשפט – אולם אף מכתב זה לא זכה לכל תשובה או התייחסות.

• העתק פרוטוקול הדיון מיום 01.01.25 מצ"ב ומסומן כנספח 11.

• העתק מכתב העותרים למשנה לפרקליט המדינה מיום 10.04.25 בדבר הפרת ההתחייבות לבית המשפט בדבר השלמת הבדיקה מצ"ב ומסומן כנספח 12.

58. לסיום יצוין כי ביום 27.04.25, הופיעה היועצת בישיבה בנוגע לאכיפה בררנית הנוגעת להדלפות. במסגרת זו

⁶ למען הזהירות יצוין כי ביום 6.3.25, לאחר הגשת התלונה במשטרה ויומיים לאחר שליחת הפניה השניה על ידי העותרים – הועברה 'תשובה' נוספת מטעם לשכת המשנה לפרקליט המדינה אשר משום מה התייחסה לפניה הראשונה מיום 13.1.25. במסגרת הפניה נטען שוב, תוך התעלמות מהפניה השניה, כי אין מקום לטפל בפניה ללא הגשת תלונה. הדברים מובאים לשם הסדר הטוב ויש להניח כי מדובר בשגגה – אולם דומה כי שגגה זו מבטאת את היחס הרשלני והלא ראוי בו מתייחסת הפרקליטות לפרשיות כבדות-משקל אלו.

⁷ לשם הנוחות ראו גם פה: <https://t.me/grinzaig/6223>

התייצבה היועצת בוועדת חוקה חוק ומשפט והצהירה באופן חגיגי כי "אין בישראל אכיפה בררנית" וכי אף עצם העלאת הטענה החמורה מעוררת קושי ובעייתיות. במסגרת זו סירבה היועצת להתייחס לפרשיות השונות בטענה כי אלו חקירות המתנהלות.

59. כאמור, אל היועצת הופנו בקשות נוספות לפתיחה בחקירה בעניינים אלו. כפי שצוין, למיטב הידיעה, בדומה לעותרים, אף לא אחד מהפונים – ובכלל זאת, עיתונאים שרים, חברי כנסת וראשי מפלגות – 'זכה' לתשובה מהותית לגופו של ענין. מחלק מהמשיבים גם תשובה 'לקונית' לא הגיעה.

ה. לגוף הדברים – עסקינן בהדלפות חמורה שגורמות כבד למדינת ישראל ובטחונה

60. הדברים פשוטים ומתחייבים. יחד עם זאת, משעה שפטור בלי כלום אין – נציג בקצרה את הדברים.

ה.1. רקע משפטי בתמצית: על חומרת ההדלפות וחשיבות חקירתן

61. המחוקק הורה בחוק העונשין התשל"ז-1977 ("חוק העונשין") בסעיף 117 ("גילוי בהפרת חובה") כדלקמן: **"עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל להיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים"**.

62. באופן זה נקבע כי מידע או ידיעה שקיבל עובד ציבור ברשות מנהלית מתוקף תפקידו לאדם שלא מוסמך לקבלה – ובכלל זה עיתונאים או אנשים אחרים – מהווה עבירה פלילית מסוג עוון אשר עונשה הוא עד 3 שנות מאסר.

63. יודגש כי עונש זה אמור לכל ידיעה שנמסרה. כך, אם עובד ציבור מסר ידיעות במספר הזדמנויות – כל פעולה תיחשב כעבירה פלילית עצמאית.

64. בתוך כך, הסעיף מהווה חלק מהוראות פרק ז' חוק העונשין, כאשר בפתיחת הפרק, בס' 91, מוגדרת הידיעה כדלהלן:

"ידיעה" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה; "

בדומה, מיד לאחר מכן, מגדיר הסעיף את אופן המסירה

"מסירה" - לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות ולרבות גרם מסירה; "

65. ביחס לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה, וביחס לאחריות הקשורה לעבירות אלה נזכיר עוד כי ס' 95(א) לחוק העונשין, המצוי בתחילת פרק ז' מתווה גדרים חמורים לידיעה אודות עבירות אלה ומורה כי:

"מי שיודע כי אדם פלוני זומם לעבור עבירה או עבר עבירה לפי פרק זה שענשה מאסר חמש-עשרה שנה או עונש חמור מזה, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע עשייתה, השלמתה או תוצאותיה, הכל לפי הענין, דינו - מאסר שבע שנים."

66. זאת ועוד. ההדלפות בעניינינו נוגעות לידיעות הקשורות לביטחון המדינה – ואף נוגעות במישרין ליחסי החוץ ולהיבטים בינלאומיים. בענין החומרה הפרשנית הנוגעת לידיעות אלה ראוי להזכיר את ס' 117(ד)(3) השולל הגנות ביחס לידיעות מתחום הבטחון ויחסי החוץ ומורה כי **"הוראות פסקה (2) לא יחולו על ידיעה הנוגעת לביטחון המדינה או ליחסי חוץ שלה"** – ללא שהידיעה קיבלה אישור מפורש בהתאם לדין.

67. בזווית מעט שונה נטעים כי עצם ההדלפה – ובפרט בנסיבות חמורות, כפי שיתוארו לקמן – אף דורשת חקירה והעמדה לדין בגין מרמה והפרת אמונים בהתאם לסעיף 284 לחוק העונשין, הקובע כי:
"עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו – מאסר שלוש שנים".

ה.2. ההלכות הברורות בעניין חשיבות חקירת ההדלפות

68. אף הפסיקה עמדה בחומרה על חשיבות חקירת ההדלפות – באופן מהיר החלטי ואפקטיבי.

69. כך, במסגרת פסיקת בג"ץ בעניין ההדלפות ב בבג"ץ 3917/20 אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה (5.11.2020) (להלן: "עניין אלוביץ'") נקבע על ידי כב' הנשיאה (כתוארה אז) חיות כי:

"לא אחת פסקנו כי התופעה של הדלפת חומרי חקירה על ידי עובדי ציבור היא 'רעה חולה' וכי על 'רשויות החקירה והתביעה לעשות מאמץ שהדלפות מסוג זה לא יישנו, תוך שיהא נהיר למדליפים כי לא תהא פניה לסדר היום כאילו לא אירע דבר, וכי המדליף עלול לשלם מחיר אישי שכן 'תפקידם של אנשי המשטרה אינו מחסן אותם מפני חקירה'..."

70. השופט סולברג, הדגיש בעניין אלוביץ' כי אין להסתפק במס שפתיים וכי במבט צופה פני עתיד יש להתריע כי יש חובה על הגורמים האמונים לעשות מעשה ולהתחקות אחר זהות המדליף:

"מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה "בחומרה רבה", כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידית', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה "חומרה רבה" שב"מסירת מידע האסור בגילוי", שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה."

71. הפסיקה אף הדגישה כי הנזק מתופעת ההדלפות אינו מסתכם רק בנזק 'התוצאתי' הישיר שנגרם לחשודים אלא גם בנזק החמור שדבר ההדלפה הפומבית גורמת לאמון הציבור ברשויות האכיפה, ולתפיסת האזרחים את פעילות הרשויות כעניינית, נקייה והגונה.

72. כך הדגיש כב' השופט א' רובינשטיין בבג"ץ 1736/10 ליברמן נ' מנהל המחלקה לחקירות שוטרים (02.10.2011) (להלן: "עניין ליברמן") כי:

"התופעה של הדלפה מחדרי החקירות, בעיקר בחקירות רגישות ומתוקשרות, היא רעה חולה. בכך יש לפגוע לא רק בזכות החשוד להליך הוגן, אלא גם באינטרס הציבורי בניהול חקירה תקינה שתניב תוצאות, וכן באמון הציבור ברשויות האכיפה והתביעה, שהחקירה היא אובייקטיבית ונטולת משוא פנים, וכי ההליך נקי וחותר לחקר האמת. המחיר של התנהלות כגון דא הוא כבד, והניזוק העיקרי הוא הציבור כולו. לאו מילתא זוטרות היא. על רשויות החקירה והתביעה לעשות מאמץ שהדלפות מסוג זה לא יישנו, תוך שיהא נהיר למדליפים כי לא תהא פניה לסדר היום כאילו לא אירע דבר, וכי המדליף עלול לשלם מחיר אישי שכן 'תפקידם של אנשי המשטרה אינו מחסן אותם מפני חקירה, אלא דווקא מציב בפניהם סטנדרטים גבוהים במיוחד של חובות אמון, הגינות והקפדה על קיום החוק'.

73. באותו עניין הדגישה גם הנשיאה חיות את פגיעתה הרעה של הדלפת פרטי חקירה ואת פגיעתה הישירה באמון

הציבור ובעבודת גורמי החקירה והרשויות.

"הדלפת פרטים מתוך חדרי החקירות או ממשרדי הפרקליטות בעת הימצא החקירה בעיצומה, היא תופעה שפגיעתה רעה הן בהיבט של זכויות החשוד והן בהיבט הנוגע לאימון הציבור ברשות ובפעולותיה".

ה.3. הנחיית היועץ לאכיפת הדלפות

74. למען שלמות התמונה, נזכיר שוב כי בהמשך לתלונות על הימנעות הפרקליטות והיועץ המשפטי מחקירת הדלפות הקשורות לתיקים פומביים ורגישים, פורסמה ביום 04.02.2020 הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1114 **"קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי"** (שכונתה ברישא לעתירה: **"הנחיית היועץ"**).

75. הנחיית היועץ מפרטת שלושה שיקולים מרכזיים (אך לא בלעדיים) שיש לבחון ולאזן ביישום מדיניות האכיפה: עוצמת הפגיעה באינטרסים חיוניים כתוצאה ממסירת המידע או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים אלו; תוחלת החקירה ומורכבותה בדגש על האפשרות להתחקות אחר זהות מוסר המידע; והעניין הציבורי שבחשיפת המידע, לאור חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

76. כך, סעיף 34 להנחיית היועץ קובע כי לצורך קבלת החלטה אודות פתיחה בחקירה פלילית בעניין מסירת מידע יש לקחת בחשבון שיקולים נוספים, הנגזרים מנסיבותיו הספציפיות של המקרה, **"כגון המניע שעמד מאחורי מסירת המידע, שיטתיות, תכנון מוקדם, היקף החומר שנמסר, מהות הפורום ממנו נמסר המידע, זהות הנמען והפגיעה בערך החיוני הנגזרת מחשיפתו למידע, מיהות מוסר המידע והפגיעה באמון הציבור הנגזרת מכך, ועוד."**

כפי שיפורט לקמן, שיקולים נוספים אלו מתקיימים בענייננו ביתר שאת.

77. למען הסר ספק. משעה שבהנחית היועץ עצמה זו נקבע כי אחד מהשיקולים המרכזיים לנקיטה בהליכים פליליים כנגד עובד ציבור שמסר מידע האסור בגילוי הוא הפגיעה או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים חיוניים (וראו עוד: פס' 15-21 להנחיות) – ברי כי פגיעה מעין זו שלפנינו וגרימת נזק לאינטרסים חיוניים שונים כגון ביטחון המדינה, ביטחון הציבור, חיי אדם ועוד – נדרשת להוות שיקול מרכזי בהחלטה לנקוט באכיפה מחמירה ומיצוי הדין.

- העתק הנחיית היועץ מס' 4.1114 מיום 04.02.2020 מצורפת ומסומנת כ**נספח 13**.

ה.4. הקשר ההדלפות: על משמעות הדלפות בטחוניות ורגישות בעיצומה של מלחמה

78. עמדנו לעיל על החומרה אותה מייחסת הפסיקה לעצם ההדלפה – כאשר מדובר על הדלפה 'סתמית', ובראי הפגיעה הקשה בזכויות החשוד, במראית הצדק, בטוהר החקירה ובאמון הציבור ברשויות החקירה.

79. אולם בענייננו עסקינן בהדלפות לאומיות-בטחוניות שפגיעתן חמורה לאין שיעור.

80. הדברים ברורים מאליהם: כלום ניתן לדמיין האם וכיצד יכל הדיווח המקדים "בפרשת הביפרים" לפגוע בבטחון מדינת ישראל! ממילא, ודאי שיש לפרסום רחב-היקף השפעה אפשרית על הפעלת המבצע בזמן לא מיטבי וכיו"ב.

81. בהקשר זה ההדלפות שלפנינו אף מקימות את ס' 103 לחוק העונשין:

"מי שהפיץ בשעת לחימה, ובכוונה לגרום בהלה בציבור, ידיעות שיש בהן כדי לערער את רוח חיילי ישראל ותושביה בעמידתם בפני האויב, דינו - מאסר חמש שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים."

82. זאת ועוד, עסקינן במסירת ידיעות הנוגעות לנושאים רגישים הקשורים באופן ישיר לניהול המלחמה ולסוגיות הרגישות בה. במסגרת זו, קבע המחוקק בס' 99 לחוק העונשין ("סיוע לאויב במלחמה") כדלקמן: **"(א) מי שעשה, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי לסייע לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם.**

(ב) לענין סעיף זה, "סיוע" - לרבות מסירת ידיעה בכוונה שתגיע לידי האויב או ביוזעין שהיא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקא מינה שבעת מסירתה לא התנהלה מלחמה. "

83. אם כן, בענייננו, אל מול הדלפה ביחס לסוגיות ביטחוניות-צבאיות בעת מלחמה – נסיבות ההדלפה חמורות במיוחד. נסיבות אלה מחייבות חקירה גם על בסיס סעיפים עצמאיים בחוק העונשין ובדברי חוק נוספים הנוגעים לפגיעה בשעת מלחמה.

84. עוד נוסיף כי לאור המאפיין הצבאי, יפים לענייננו אף הוראותיו של ס' 57(2) לחוק השיפוט הצבאי האוסר על גילוי ידיעות ומורה על ענישתו של: **"חייל אשר גילה או מסר ללא רשות אחד הדברים האלה: ..**

(2) פרט חשוב בנוגע לתפקידו, שירותו או מקום שירותו בצבא, או לתפקידו, שירותו או מקום שירותו של חייל אחר בצבא כל פרט חשוב ביחס לצבא, שלפי פקודות הצבא או הנוהג הצבאי אין למסרו אלא למי שמוסמך לקבלו, בין שהידיעה נכונה ובין שאינה נכונה, דינו - מאסר חמש שנים."

85. כן נפנה לס' 130 לחוק השיפוט הצבאי בדבר התנהגות שאינה הולמת כפי שפורט לעיל.

86. בענייננו, ההדלפות אף עלולות לכדי הפרת פקודת מטכ"ל 21.02.06 העוסקת בענין "מסירת ידיעות צבאיות" ("הפקודה").

87. בעניין זה ראו את הקשר מטרת הפקודה בסעיפים 2-4:

"2. מסירת ידיעות צבאיות לגורמים בלתי מוסמכים מהווה עבירה על הוראות חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועל הוראות חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן: "חש"ף"), ועלולה לגרום נזקים חמורים ביותר לביטחון מדינת ישראל.

3. פקודה זו מסדירה את המגבלות החלות על מסירה או על פרסום ידיעות צבאיות לגורמים בלתי מוסמכים. כמו כן, מפורטים בה ההסדרים למתן היתר למסירה או לפרסום ידיעה צבאית, לפי העניין.

4. פקודה זו באה להוסיף על הוראות כל חוק בעניין זה, לרבות הוראות פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וחלק ח' לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945. "

88. בהמשך לכך מדגישה הפקודה כי:

"5. חייל לא ימסור או יגלה כל ידיעה אשר הגיעה אליו מתוקף תפקידו, אלא לידי מי שהוסמך לקבלה, זולת אם הותר הדבר על פי פקודה זו."

89. ס' 13 לפקודה מוסיף את איסור המסירה ואף עצם ההחזקה בניגוד לסמכות והוראות האחזקה:

"13. בהתאם להוראות פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אסור לחייל למסור, ללא היתר, ידיעה כלשהי, אשר הגיעה אליו מתוקף שירותו או במהלך שירותו הצבאי, פרט לידיעות הנמסרות לגורם

מוסמך במסגרת תפקידו של החייל ובהתאם לפקודות הצבא. כמו כן אסור לחייל להחזיק, ללא סמכות, רשומה צבאית מסווגת המכילה ידיעה, בניגוד להוראות שניתנו לו בדבר אחזקתה."

90. למעשה, יש עבירה על הפקודה גם בעצם המגע עם גורם אזרחי. כך, עצם יצירת הקשר עם הגורמים העיתונאיים דיו במעבר על הוראות ס' 23 לפקודה המורות כדלקמן:

"חייל לא ייצור מגע בדרך כלשהי עם גורם אזרחי מחוץ לצבא, ולא יענה לפנייתו של אדם או גורם, כאמור, בכל עניין הנוגע במישרין או בעקיפין למערכת הביטחון, אלא באמצעות מפקד ו/או הגורם המוסמך לקיים מגע עם אותו אדם או עם אותו גורם."

91. וכן סעיפים נוספים לפקודה אשר ההדלפות מקימות חשד להפרתם.

ה. כלל הפתיחה בחקירה פלילית מקום בו יש ראשית ראיה ועניין לציבור

92. בהתאם לסעיף 59 לחסד"פ, משנודע למשטרה על ביצוע עבירה, ככלל – זו תפתח בחקירה.

93. בפסיקה נקבעה דרישת סף ראייתית לפתיחה בחקירה, לפיה על התשתית הראשונית לבסס "חשד סביר לביצוע עבירה", רף הנמוך מהרף של ראיות לכאורה אשר ודאי מתקיים כאן (ראו: בג"ץ 1504/20 סארה אבו אלקיעאן נ' פרקליט המדינה, פס' 43 לפסק דינו של כב' השופט עמית (20.10.2021); דנג"ץ 7516/03 יעקב נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.2.2004)).

94. בנוסף למבחן הראיית, המחוקק מעניק משקל לאינטרסים ושיקולים נוספים הנוגעים ל"עניין לציבור", לתועלת הציבורית הגלומה בקיומה של חקירה (אל מול הנזק הכרוך בה) כאשר מתקיימת מעין חזקה שישנו אינטרס ציבורי משמעותי במיצוי הדין עם עבריינים, בכדי להרתיע מפני עבירות עתידיות ולהגן על הערכים שבהם פגעו (ראו בבג"ץ 5023/16 רוזנטל נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', פס' 9 לפסק דינו של כבוד השופט הנדל (12.3.2020)).

95. בענייננו, בהתאם, לאור פומביות ההדלפות, התגבשה התשתית הראייתית הנדרשת המבססת חשד סביר לביצוע עבירות של מסירת מידע האסור בגילוי – והנסיבות הברורות ודאי מבססות צורך וענין לציבור.

ה. סיכום ויישום הוראות הדין והפסיקה: נסיבות ההדלפה חמורות, מזיקות והרסניות ומחייבות חקירה

96. לאור האמור, בהתאם לנקבע בפסיקה ולהוראות החוק – קל לראות כי בחינת נסיבות ההדלפה מגלה חומרה רבה וקשה המחייבת פעולה נחושה.

97. כך, לשם ההמחשה, הנחית היועץ מפרטת כאמור שלושה שיקולים מרכזיים שיש לבחון ולאזן בחקירת הדלפות – עוצמת הפגיעה האדירה של ההדלפה בזמן המלחמה, תוחלת החקירה והעדר חשיבות ענין ציבורי בתיעוד ויזואלי של הדברים.

98. ברי כי שלושת השיקולים מורים על חקירה מידית וברורה.

99. ראשית, בנוגע לעוצמת הפגיעה הדרמטית באינטרסים לאומיים ובטחונים חיוניים כתוצאה ממסירת המידע

– הפגיעה של ההדלפות, הן באופן פוטנציאלי והן באופן מעשי, קשה, מוחשית וברורה. זאת ועוד, הפגיעה של הדלפות שכאלה אף 'משתרשרת לעתיד' כאשר מייצרת 'אפקט מצנן' ומקשה על ניהול דיון ומעמיק מחשש להדלפות שייצאו החוצה.

100. **שנית, בהתחשב בתוחלת הגבוהה של החקירה והעדר המורכבות** – עסקינן בהדלפות של פרשיות רגישות הידועות למתי מעט. זאת ועוד, צבר ההדלפות מגביר את התוחלת ומאפשר התחקות קלה יותר, במספר רכיבים. אף בהיבט של תועלת האיתור – צבר ההדלפות (אשר מהוות אך חלק זעיר מסך ההדלפות השוטפות הרלוונטיות) מקים תועלת ממשית בציפייה לבלימת הצינור הרעיל והמזיק.
101. זאת ועוד, לאור המאפיין הבטחוני עשיית שימוש בפוליגרף ובאמצעים אחרים הינה פשוטה ומתבקשת, וקלה הרבה יותר מאשר במישור האזרחי. בהקשר זה, האפיון הצבאי ודאי מאפשר גמישות יתרה בפעולת החקירה. עצם הפגיעה החמורה בהוראות ובנהלים הרלוונטיים מהווה פגיעה במשמעת הצבאית וביכולת של צה"ל לבצע את משימותיו – ובפרט בשעת מלחמה ובתקופה כה רגישה – מתיר ואף מחייב נקיטה בפעולות מיידיות וקפדניות יותר מהסטנדרט במערכת אזרחית.
102. ממילא, לאור חומרת הדברים והנזקים הישירים שגרמה ההדלפה לבטחון ישראל ואף לשלום החטופים והחטופות – ברי כי חקירה מהירה לא תפגע בעובדי ציבור האמונים על החקירה אלא דווקא תסייע להם. כך, חקירה אשר תאתר את האשמים בהדלפה העבריינית – 'תנקה' במקביל את יתר בכירי מערכת הבטחון אשר היום חשודים כולם, ככל הנראה על לא עוול בכפם, בהדלפות החמורות.
103. **שלישית, בהעדר העניין הציבורי ובהעדר רלוונטיות 'לחופש העיתונות'** – לעמדת העותרים אין בנסיבות שלפנינו טענה קבילה לעניין ציבורי. קל וחומר בעיצומה של מלחמה. ממילא, ואף אף נניח בצד את עובדת היות ישראל במלחמה קיומית, יובהר כי פרסום המידע בעיתונות זרה מאיין כל אפשרות לטיעון זה. בזווית אחרת, נוסף כי לאור צבר ההדלפות ורגישות הפרשיות – ספק אם לאיתור המדליף יידרשו צווים הנוגעים לעיתונאי המפרסם ולמערכת החדשות. מכל מקום, בראי הנסיבות הביטחוניות הקיצוניות – ודאי שהפגיעה הקשה בזמן מלחמה גוברת גם על הפגיעה הנקודתית הכרוכה באיתור ההדלפות העברייניות.
104. להשלמת התמונה נוסף כי בהנחיית היועץ, נמנו **שיקולים נוספים** אשר אף הם מהווים בענייננו נסיבות מחמירות במיוחד. (להרחבה, ראו סעיפים 2 ו-34 להנחיית היועץ).
- **כך ביחס אל "הפגיעה באמון הציבור במערכת סדרי השלטון והמשפט"** – אשר מועצמת בנסיבות שלפנינו לאור מגמתיות החקירות בענייני הדלפות.
 - **כך בענין מהות הפורום ממנו נמסר המידע** – כאשר עסקינן בגופים הצבאיים-הבטחוניים הרגישים ביותר ובדרג שותפי הסוד הבכירים ביותר. פורום זה מקיים ציפיות של משמעות מוגברת ונאמנות מוחלטת לאינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל על פני אינטרסים פוליטיים או תקשורתיים כאלה ואחרים.
 - **וכך בענין שיטתיות ההפרה** – כאשר כפי שנראה לקמן עסקינן בהפרה חוזרת ושיטתית ביחס להדלפת מידע בטחוני.
105. **על זאת נדגיש שוב כי שיקול נוסף אותו יש לשקול הוא בחינת מחדלי העבר בחקירת הדלפות** – הדברים אמורים הן ביחס לפן הנוגע להדלפות הביטחוניות – והן ביחס למעמד היעוץ המשפטי והפרקליטות באיתור מדליפים. **ודוק: עסקינן בדפוס חוזר ושיטתי המחייב התערבות.**
- כך, בענין הדלפות בעלות היבט בטחוני, ראו את דברי בהמ"ש הנכבד בדיון ביום 23.4.23 בעתירה בבג"ץ 6902/21 בקשר להדלפות של ידיעות בעלות רגישות בטחוניות מחודש אפריל 2021 :
- "בצד האמור, ראוי להבהיר כי נערכה הפקת לקחים מערכתית בעקבות האירוע נושא העתירה, בהמשך לאמור במכתבו מיום 18.8.2022 של המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) (להלן: המשנה לפרקליט המדינה) ליועץ המשפטי של אגף במודיעין בצה"ל, ליועץ המשפטי של המוסד לתפקידים**

מיוחדים וליועץ המשפטי של שירות הביטחון הכללי.. בהמשך לכך, אכן נערך תהליך הפקת לקחים במערך ביטחון המידע בצה"ל, הוגדרו נהלים עדכניים והוקמה מערכת מידע ייעודית למעקב ובקרה אחר שותפויות סוד מרכזיות. כמו כן נמצא כי יש להיערך מבחינה מבצעית וטכנולוגית לבקרה ולניטור אפקטיביים. עוד נמצא כי יש לבצע חקירות ביטחוניות לאיתור דלף מידע על ידי משרתי צה"ל לאזרחים, בשיתוף ובתיאום בין מערך ביטחון המידע בצה"ל, מצ"ח ושירות הביטחון הכללי..רשמנו לפנינו את הצהרת המשיבים כי הלקחים המערכתיים אשר הופקו מוטמעים ומיושמים על מנת למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד."

(ראו גם בבג"ץ 6241/14 ובבג"ץ 5426/19 שהוביל להנחיית יועמ"ש 4.1114) וכך בעניין הדלפות הקשורות למערכת המשפט הישראלית – כפי שפורט באריכות בעניין בנימין נתניהו ובעניין אלוביץ').

ה. 7. אלמנט הזמן והמהירות

106. כאמור, במוקד העתירה נמצא אלמנט הזמן. בהקשר זה יש להדגיש כמובן מאליה את חשיבות התזמון המהיר של נקיטת הפעולות לטובת ההרתעה והתחקור האפקטיבי. זאת, בפרט, לאור 'הסברים' שניתנו בעבר על חלופי הזמן כמכשול באיתור זהות המדליף. באופן זה, **נקיטת צעדים מאוחרים ומושהים הינה בבחינת 'אתרוגים אחרי סוכות'.**

107. במסגרת זו מבקשת העתירה לוודא כי החקירה תהיה נקיה ואפקטיבית, ולא מזוהמת.

108. **ודוק: כל שיהיו ועיכוב מהווים באופן אינהרנטי פגיעה משמעותית בחקירה, באמון הציבור ובעיקר באינטרס הציבורי-לאומי הקשור לצמצום נזקי ההדלפות ומניעת הדלפות רגישות בעתיד.**

109. הדברים מתחייבים אף לאור פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לכורח בחקירה מהירה לאיתור ההדלפות, כך נקבע בענין דחיפות הטיפול באכיפת איסור הדלפות:

"...טוב עשתה היועצת המשפטית במינוי גורם חיצוני בכיר ומיומן בנושא הנדון, לקיים עבודת מטה ולהמליץ על צעדים מעשיים לשם מניעת מסירת מידע וסגירת פרצות. בהקשרה של עבודת מטה זו, אציין, כלקח מן העניין שעל הפרק, ודומים לו בעבר, כי לעיתים "זריז עדיף מזהיר"... החמרה יתרה במידת הזהירות הנדרשת, צפויה להביא לסתימת הגולל על חקירה יעילה וטיפול הולם ברעה החולה של 'הדלפות'... חקירה אפקטיבית בכגון דא, קשה עד בלתי אפשרי לעשות בחלוף פרק זמן שכזה. יש לקוות שבעבודת המטה שעליה דובר, תינתן הדעת גם על הצורך בקיצור קבועי-הזמן. כאמור, ממקורותינו למדנו שלעיתים "זריז עדיף מזהיר"... הזריזות נחוצה, לא פחות מן הזהירות, מחמת פגיעתה הרעה של ההדלפה. הדלף פוגע בבית כולו" (ס' 3 לפסיקת כב' השופט סולברג בבג"ץ 3823/22 בנימין נתניהו נ' היועצת המשפטית לממשלה (17.7.2023)).

110. באופן דומה קבע כב' השופט כבוב באותו ענין כי יש כורח בביצוע פעולות מהירות וכי על הגורמים המקצועיים שיפעלו כך בעתיד:

"...לא מן הנמנע כי פעולה מהירה, בזמן אמת, הייתה יכולה להקל על איתור הגורם שהדליף את המידע האסור בגילוי. חזקה על הנוגעים בדבר, ובפרט הגורם המקצועי שגויס לשם גיבוש המלצות לפתרון צופה פני עתיד, שיתנו דעתם לדברים אלו"

111. באופן דומה אף קבעה השופטת חיות (כתארה אז) בעניין ליברמן:

"בעניינים אלה מוטב 'להכות בברזל בעודו חם' ולמצות את אפשרויות הבירור והבדיקה ככל הניתן מיד עם היוודע דבר ההדלפה".

112. אם כן, הדין והפסיקה המושרשת מורים לגורמים האמונים על איתור המדלפים לפעול באופן מהיר, יעיל והחלטי. ממילא, לאור קביעות מפורשות אלה, אין לקבל כעת גרירה ומשיכת רגליים ולא יהיה ניתן לקבל תשובה לפיה אין תוחלת בחקירה.

113. אין לעותרים אלא לתמוה – כיצד גם לאחר הביקורת החמורה של בית המשפט העליון, שכוונה בעבר גם נגד היועצת עצמה (!) גרירת הרגליים נמשכת ואף מועצמת – בניגוד מוחלט לפסיקה ולהוראות הדין.

ודוק: המצב בעניינינו חמור, דרמטי וזועק פי כמה. זאת שכן, הפסיקה שם עסקה באספקלריא של זכויות חשודים וחשש לזיהום החקירה.

ברם, מבלי להקל ראש בפגיעות אלו – עתירה זו מתייחדת ומתמקדת ב**נזק ממשי וחסר תקדים לביטחון מדינת ישראל בעיצומה של מלחמה במספר רב של חזיתות**. משכך, ולאור ההשפעה העצומה של ההדלפות, הנסיבות מחייבות ביתר שאת פעולה מהירה ומיידיית במיוחד – וממילא, הימנעות המשיבים מביצוע החקירה מתמיהה, פסולה וכאמור אף עלולה לעלות לכדי שיבוש החקירה.

114. אדרבה, מיצוי התוחלת מחייב חקירה מהירה ואפקטיבית – וכך מתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות על אתר.

ה.8. חובת הרמטכ"ל וראשי מערכות הבטחון לבצע תחקיר ובחינה בפן המשמעותי

115. **לסיום נוסיף כי לצד כלל האמור לעיל, יש חובה עצמאית לפעול בעניינינו אף בפן המשמעותי.**

116. ודוק: עסקינן במערכות היררכיות כאשר בענין הצבא חיילי הצבא והלוחמים נמצאים שם באופן מחייב על פי חוק. בראש המערכת עומד הרמטכ"ל אשר אמון על שלום הלוחמים ועל דאגה לטובתם, בטחונם ושמירת זכויותיהם.

117. כך, אף באופן עצמאי ואף במנותק מהפן הפלילי החמור של ההדלפה – ומהחובה לחקור את ביצועה של עבירה פלילית לפי סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 – חלה על הרמטכ"ל כראש המערכת **חובה משמעותית** לבצע חקירה מהירה ולאכוף את השמירה על בטחון הלוחמים.

118. בתוך כך, הצבא, והרמטכ"ל העומד בראשו, מחויב לחקור ולאתר את זהות המדלפים - ולאחר מכן למצות את הדין עם המדלפים ועם הגורמים שאיפשרו להם לסכן כך את בטחון הלוחמים ומדינת ישראל.

119. למרבה הצער, ככל הידוע, אף בהיבט המשמעותי לא נעשה דבר על ידי הרמטכ"ל או שר הבטחון (וכן על ידי ראש הממשלה, ביחס לגופים המצויים תחת אחריותו).

ה.9. העדר החקירה כפגיעה בשוויון וסטייה מהנורמות ומהוראות הדין

120. כאמור, חרף כל האמור, בשלב זה **טרם התבשרנו** על כל פעולת חקירה או בדיקה – לא חקירה פלילית מטעם המשטרה או הפרקליטות ולא בדיקה ותחקור מצד הרמטכ"ל ו/או גורם בטחוני מקביל.

121. מחדל זה אף פוגע בשוויון – ומעמיד חשש כבד לשיקולים זרים, חוסר תום לב והתנהלות לא שוויונית.

לשם השוואה ולטובת קנה המידה, נזכיר שוב כי הדלפות אפשריות אחרות – בולטות הרבה פחות – הוגדרו כחמורות וצה"ל הודיע באופן מידי על פתיחה בחקירה בעניינן.

122. כמפורט לעיל, ישנן דוגמאות רבות ביחס לנחישות הצבא לחקירת הדלפות. ממילא, מן המפורסמות, כי עקרון החשאיות ומניעת ההדלפות קריטי במיוחד בסביבה צבאית.

123. בהקשר זה יובהר כי לכאורה, יש קשר בין תוכן ההדלפה – לבין החקירה. כך, החקירה שם הייתה בעניין הדלפה שאינה 'נוחה' לראשי המערכת – ובהמשך לכך נחקרה.
124. אם כן, הדברים ברורים ומטרידים. בעוד שבהדלפות 'אחרות' פעלו המשיבים ו/או חלקם באופן נחרץ, החלטי ותקיף – כאן המשיבים גוררים רגליים בתחקיר ובבדיקת ההדלפות.

ה. 10. הימנעות המשיבים מפתחה בחקירה אינה סבירה באופן קיצוני (ודאי לנוכח חריגה מהותית מההנחיות אשר הם כתבו)

125. על רשות מינהלית חלה חובה לפעול על פי ההנחיות שלה עצמה, וככלל לא לסטות מהן. ראו לעניין זה את פסקה 8 לפסק דינו של בית המשפט העליון בבג"ץ 4422/92 שלמה עפרן נ' מנהל מקרקעי ישראל ואח' (נבו 12.8.1993) המדגישה את "ההלכה המורה כי רשות מינהלית שהוציאה הנחיות מינהליות חייבת, ככלל, לפעול על פי הנחיותיה ולא לסטות מהן ללא הצדקה מיוחדת."
126. גם פרופסור זמיר מתייחס במאמרו "הנחיות מנהליות" הפרקליט לח' חוברת א', 18, 39-41 (1988) לכך שסטייה מהנחיות שהרשות קבעה לעצמה תיעשה בנסיבות מיוחדות. ככל שיש סטייה כזו, היא עלולה לעורר חשש לשיקולים זרים והפלייה פסולה בפעולת הרשות, שכן "הסטייה של הרשות המנהלית מן ההנחיות שהיא קבעה לעצמה עלולה לעורר חשש וטענה בדבר שיקולים זרים והפלייה פסולה"
127. לפיכך, מקום שקיימים הנחיות יועמ"ש מפורטות שעניינן הוא סוגיית פתיחה בחקירה פלילית עקב מסירת מידע האסור בגילוי, ראוי כי היועמ"שית גם תפעל על פיהן ותפתח בחקירה פלילית כנגד הגורמים המדליפים.

ה. 11. פגמים מנהליים נוספים במדיניות היועצת

128. כאמור, עם ספינקס אי אפשר להתווכח. המשיבות לא מפרטות או מציגות תשובה כלשהי בדבר סירובן לחקור ולבדוק. למעשה, כבר בנקודה זו ברי כי המשיבה סטתה במובהק מחובותיה המנהליים לבחון ולגבש כראוי את העובדות כדי לקבל החלטה מושכלת. למעשה, – טרם הוצג בפני העותרים זכר לדיון ענייני כלשהו.
129. כוללניות והעדר פירוט, העדר הנמקה, אי תקינות ההליך והעדר שקיפות, העדר דיון מושכל, וכן חשש לשרירות לב במתן ההחלטה המעידה על 'מגמה' ועל מקבלת החלטה כאשר שיקול דעת אינו קפריזה, רשות מינהלית שמפעילה את שיקול דעתה ללא בירור העובדות הנוגעות לעניין ומחליטה על יסוד תחושה בעלמא, או שדעתה נחושה להגיע לתוצאה מסוימת ללא תלות בעובדות המקרה, אינה מפעילה שיקול דעת כנדרש בחוק. במקרה כזה ניתן לומר על הרשות כי היא פועלת בשרירות'". (ראו, בהרחבה את דבריו של פרופ' יצחק זמיר בספרו הסמכות המינהלית כרך ב' פרק 34, עמ' 1119 (מהדורה שנייה, 2011), להלן: יצחק זמיר, הסמכות המינהלית):

"רשות מינהלית סבירה...לא תקבל החלטה אלא על יסוד תשתית של עובדות.. אמנם, שיקול הדעת הוא חופש לבחור בין אפשרויות שונות, אך אין הוא חופש מוחלט..

130. זאת ועוד, חמורה במיוחד הפגיעה הקשה בשוויון עליה עמדנו לעיל.

כידוע, זכות השוויון הולכת "כעמוד אש וכעמוד ענן שלפני משטר דמוקרטי" (עע"מ 7335/10 קצין התגמולים - משרד הבטחון נ' לופו, פסקה כ'). בתוך כך, עקרון השוויון, שהינו עיקרון בסיסי במשפטנו בכלל ובמשפט המינהלי בפרט, מטיל על הרשות המנהלית – ועל כל הגורמים הפועלים מטעמה – חובה לנהוג באופן שוויוני. במסגרת זו נדרשים גורמים אלו שלא להפלות בכל פעולה מפעולותיהם. דהיינו, שלא להעניק יחס

בלתי שוויוני כלפי מי שאין ביניהם שונות רלבנטית (בג"ץ 678/88 **כפר ורדים נ' שר האוצר**, פ"ד מג(2) 501, 508 (1989)). הפליה היא כלשון בית המשפט: **"רעה החודרת לבסיס המשטר הדמוקרטי, מחלחלת ומקעקעת את יסודותיו, עד שלבסוף היא מביאה להתמוטטותו ולחורבנו."** (בג"ץ 2618/00 חברת פארות בע"מ נ' שר הבריאות, פ"ד נה(5) 49, 58 (2001)).

131. **הסירוב לחקור אף עלול לעלות לכדי חוסר תום לב והעדר נקיין כפיים. זאת, בפרט מקום בו העדר החקירה אינו שוויוני וסוטה במובהק מן הדין ומן ההלכות. סטייה לא מוסברת זו עשויה לבסס מניעים ושיקולים זרים ופסולים, ועוד כיו"ב.**

132. **אם כן, אף בענין המנהלי** נפלו בנסיבות שלפנינו פגמים רבים בהליך קבלת ההחלטות – אף במנותק מגוף ההחלטה. בהקשר זה נזכיר כי **הא בהא תליא**. הפסיקה ראתה בפגמים בהליך אף כאינדיקציה כללית הצובעת את הדיון לגופה של החלטה.

ו. **מיצוי הליכים**

133. יובהר כי למרות הפניות האמורות לעיל, למרות החשיבות הרבה לחקירה זריזה ומהירה, ועל אף הפסיקה המפורשת בענין שניתנה במקרים קודמים לאחר השתהות מזיקה בחקירת הדלפות 'בזמן אמת' – עד היום טרם ניתנה התייחסות מהותית לפניות העותרים (מלבד מענה פורמלי בלבד שלא לווה בכל התייחסות מהותית).

134. זאת ועוד. בהתאם לדיווחים, על אף הזמן הרב שחלף – טרם התבשרנו על פתיחת חקירה או אפילו בדיקה ביחס לזהות המדליפים. לא על ידי המשטרה ואף לא על ידי או בסיוע גורמים ייעודיים לכך בתוך הצבא או במערכת הביטחון.

135. בהקשר זה, וביחס לבהילות העתירה ומתן הצווים, נוסיף כי למיטב הידיעה – לא רק שלא נפתחה חקירה, **אלא אף לא נעשו כל צעדים אחרים למניעת וצמצום נזק ראייתי אפשרי**. בכלל זה לא ביצעו הגורמים האחראיים תפיסת חומרים, עריכת תחקירים, תיעוד תכתובות – וצעדי תיעוד נוספים הנדרשים למניעת שיבוש החקירה ואיתור האחראים להדלפות העברייניות.

136. נוכח הצורך הבהול - **נוצר האילוץ להגיש בדחיפות עתירה זו, ובטרם יועצם עוד הנזק הכבד שכבר שנגרם**.

137. בנסיבות שלפנינו, התעלמות המשיבות מתשובות פסולה ונפסדת ומהווה מעין 'קביעת עובדות בשטח' – תוך נסיון למנוע בדרכים לא ראויות ביקורת שיפוטית ויכולת מצד הפונים לפעול במסלול זה. למותר לציין כי בתי המשפט ביקרו בחריפות את היעוץ המשפטי במקרים מעין אלו.

138. אחרי ככלות הכל, בנסיבות אלה, **"עת למצות הליכים, ועת למצות את מיצוי ההליכים ולעתור"** (בג"ץ 2589/20 **לשכת רואי חשבון בישראל נ' ממשלת ישראל** פסקה 14 (30.3.2020); בג"ץ 7652/19 **פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול**, פסקה 2 (12.2.2020)).

משכך, למרבה הצער, אין מנוס מהגשת עתירה זו.

ז. סיכום וסוף דבר

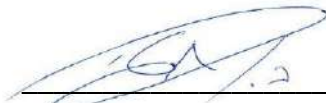
139. הנה כי כן, אין מנוס מהתערבות שיפוטית נדרשת. אשר על כן, על יסוד כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים כמבוקש ברישא לעתירה זו.

וכן ליתן כל צו או סעד אחר כפי שיראה לנכון וצודק.

140. לתמיכה בעתירה זו, מצ"ב **תצהיר** מטעם העותר 3 וכן **ייפויי כוח** המסומנים **כנספח 14**.

ד"ר איתמר מירון, עו"ד

ירין ראובן, עו"ד

ב"כ העותרים

מירון בן ציון ופריבס, עו"ד

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

שם המסמך	עמוד
נספח 1: העתקי הכתבות – ההדלפה וההודאה בה (עמודים 26 עד 35)	26
נספח 2: העתק הדיווח בעניין הדלפת תוכנית התקיפה הישראלית באיראן, כפי שפורסם בניו יורק טיימס ביום 3.10.24 (עמודים 37 עד 42)	37
נספח 3: העתק הכתבה מיום 02.12.23 (עמודים 44 עד 52)	44
נספח 4: העתק מכתב קציני ונגדי המודיעין מיום 20.11.24 (עמודים 54 עד 55)	54
נספח 5: העתק הפניה מיום 13.01.25 (עמודים 57 עד 69)	57
נספח 6: מענה פרקליטות מיום 16.01.25 (עמודים 71 עד 71)	71
נספח 7: מענה פרקליטות מיום 27.01.25 (עמודים 73 עד 73)	73
נספח 8: העתק אישור הגשת תלונה למשטרה (עמודים 75 עד 75)	75
נספח 9: פניה שניה בעניין הדלפות - 04.03.25 (עמודים 77 עד 79)	77
נספח 10: פניה שלישית מיום 12.05.25 (עמודים 81 עד 83)	81
נספח 11: פרוטוקול הדיון מיום 01.01.25 (עמודים 85 עד 106)	85
נספח 12: העתק מכתב העותרים למשנה לפרקליט המדינה מיום 10.04.25 בדבר הפרת ההתחייבות לבית המשפט בדבר השלמת הבדיקה (עמודים 108 עד 109)	108
נספח 13: העתק הנחיית היועמ"ש מס' 4.1114 מיום 04.02.2020 (עמודים 111 עד 118)	111
נספח 14: תצהרי העותר 3 וייפוי כוח (עמודים 120 עד 123)	120

נספח 1 :

העתקי הכתבות – ההדלפה וההודאה בה

(עמודים 26 עד 35)

הסלמה בצפון עלולה להפוך למלחמה אזורית

הלחץ הציבורי המתמשך על הממשלה לפעול מול הירי הבלתי פוסק מלבנון מחייב אותה לפעול – אלא שגורמים בכירים מתריעים כי היא מתכננת לנקוט ב"צעדים פזיזים, שעלולים לסבך אותנו בבעיה הרבה יותר קשה"

296 תגובות

רונן ברגמן | 00:04

תגיות: לבנון חרבות ברזל חיזבאללה

גורמים בכירים בצה"ל ובחלקים אחרים של מערכת הביטחון מזהירים מפני "צעדים פזיזים שמתכננת ממשלת ישראל בצפון". לפי אחד הגורמים, "מחד, הצעדים האלה צופנים בחובם סכנה מוחשית ביותר להתקלחות מצב לוחמה כללי – לא רק בגבול עם לבנון אלא באזור כולו. ומאידך, הם כלל לא מבטיחים פיתרון שיאפשר לתושבי הצפון לחזור לבתיהם".

הצעדים הללו יכללו החרפה משמעותית ומכוונת לרבות פעולה קרקעית בתוך לבנון, כך אומרים אותם גורמים, והם תולדה של הלחץ הציבורי המתמשך על ממשלת נתניהו אל מול הירי הבלתי פוסק על הצפון והייסורים הקשים של התושבים שפוננו משם ושל אלה שנותרו שם. "לממשלה יש צורך להראות שהיא עושה משהו, אבל המשהו הזה הוא הדבר המוטעה ביותר, המסוכן ביותר. בדיוק מה שנמנעו ממנו כל השנה האחרונה. במקום לפתור בעיה הוא עלול לסבך אותנו בבעיה הרבה יותר קשה".

(צילום: אפי שריר)

הגורם מוסיף: "והכי עצוב זה עד כמה כל זה מיותר. ממשלת ישראל רוצה לשגר עכשיו את צה"ל לעימות עם חיזבאללה, שיש סיכוי סביר שיהפוך למלחמה כוללת, והכל כדי להגיע בדיוק לאותה נקודה שאפשר היה להגיע אליה בלי שימוש באמצעים אגרסיביים: הסכמה של נסראללה להסכם מדיני שיאפשר את חזרת תושבי הצפון לבתיהם. לו הייתה נחתמת עסקת חטופים, והיינו מחזל"שים את המלחמה בעזה, לפחות לעת עתה, סביר מאוד להניח שהיה הסכם גם בצפון".

המחלוקת בין צה"ל ובין הקבינט והממשלה בדבר המשך אסטרטגיית הביטחון הלאומי של ישראל החריפה אתמול מאוד, אם כי חלוקת המחנות השתנתה מעט. "הסיפור הוא הקרב מאחורי הקלעים בין לובשי המדים ללובשי החליפות", אומר אחד מהגורמים, "והפעם זו חלוקה די חדה משום ששר הביטחון וראש הממשלה, לפחות בעניין הזה, נמצאים באותו צד".

הגורם הזה, שצוטט פה כמה פעמים בעבר, הזכיר משפט הקדמה מפורסם לאחד מספריו של אייזק אסימוב: "כל מה שכתבתי כאן דמיוני. המציאות מוזרה הרבה יותר". ואכן, כיצד דווקא ביום שנתניהו, כך לפני מקורות שונים, עמד לפטר את גלנט ולמנות את סער תחתיו – שניהם יכולים להיות באותו צד? כי המציאות שהפוליטיקה העכשווית בראה מוזרה הרבה יותר.

המוזרות המופלאה מכל דמיון החלה להפציע בסוף השבוע שעבר. ביום חמישי האחרון בשעות הערב נערכה בחדר הדיונים של ראש הממשלה בקריה התייעצות ביטחונית, אחת מיני רבות. בהתייעצות דנו הנוכחים, בהם גם הרמטכ"ל ושר הביטחון במתרחש בצפון. שום דבר חריג. אלא שאחרי אותה התייעצות סיפרו אנשי נתניהו לשורת עיתונאים כי בינו ובין שר הביטחון פעורה מחלוקת חמורה בעניין הפעולה הדרושה מול החזבאללה בלבנון אלא שהפעם המחלוקת הייתה בדיוק בכיוון ההפוך לזו שהייתה מוכרת עד אז.

ההזדמנות שפוספסה

גלנט הציע ביום השלישי למלחמה "ללכת קודם כל על החזק", כלומר על חיזבאללה, "כי אם נלך קודם כל על החלש יותר", כלומר חמאס, "נגיע להתמודדות בלתי נמנעת עם החזק כשאנחנו מותשים ובעמדה בין לאומית גרועה בהרבה", מזו שישראל נהנתה ממנה מיד אחרי התקפת הדמים והבלהות של חמאס. ההזדמנות המבצעית, שזכתה לתמיכת אלוף פיקוד הצפון ומפקד חיל האוויר, הייתה פגיעה קשה בחיזבאללה. נתניהו, אז בתמיכת גנץ ואיזנקוט, ובלחץ כבד של ארה"ב, דחה את ההצעה. "לא הייתה פה בעיה של חוסר יכולת, אלא בעיה של חוסר מנהיגות", תיאר זאת שר הביטחון כמה חודשים לאחר מכן, משגר חיצים לעבר נתניהו – שמערכת היחסים ביניהם, שרבים חשבו שכבר הגיעה לתחתית הבור, חשפה עוד ועוד תחתיות לאותו בור.

בחדשים האחרונים תמכו צה"ל וגלנט בחתימה על עסקת שחרור חטופים שתכלול הפסקת אש ונסיגה מעזה, ותאפשר לצבא למקד את תשומת ליבו בצפון. "צומת טי, או להסדרה או לעימות", כינה אותה שר הביטחון. רוב הקצינים במטכ"ל סברו כי סגירת החזית הדרומית, לפחות לעת עתה, תאפשר מתן הזדמנות הולמת לתהליך מדיני, זה שהמתווך האמריקאי עמוס הוכשטיין מוביל, ואשר לא ניתן היה להתקדם איתה אל מול התנאי הקשוח שנסראללה לא הסכים לדון עליו בכל צורה ואופן: הפסקת האש של הארגון ותחילת מו"מ רק עם סיום האש בדרום.

יש להניח כי נסראללה הבין שתוכניתו להתקפת פתע קרקעית על ישראל, בדומה להתקפה ב-7 באוקטובר, אינה רלוונטית יותר. מכאן, נסראללה יהיה מוכן להיכנס למו"מ דרך התיווך האמריקאי

ההערכה המובילה היא כי לו הייתה ישראל חותמת על עסקת החטופים או הפסקת האש, היה נסראללה נוצר את האש באופן מיידי, כפי שהבטיח. זאת ועוד: יש להניח כי נסראללה הבין שתוכניתו להתקפת פתע קרקעית על ישראל, בדומה להתקפת חמאס ב-7 באוקטובר, אינה רלוונטית יותר. זאת משום שאחרי הצלחת ההתקפה הזו מצד חמאס, ישראל לא תישען יותר לעולם רק על התרעה מודיעינית ועל המחשבה שהאויב מורתע, ויותר לא תסתפק בהצבת כוחות מוגבלים לאורך הגבולות, אלא תציב שם כוחות משמעותיים שיוכלו להתמודד עם התקפת פתע, גם ללא התרעה.

בהינתן תנאי המפתח - סיום המלחמה בדרום בהסכם עם חמאס - נסראללה יהיה מוכן להיכנס למו"מ דרך התיווך האמריקאי (וייתכן בהשתתפות מדינות נוספות) במסגרתו יתחייב על תנאים שיספקו את ישראל ויאפשרו את חזרת התושבים לבתיהם

מכאן, שבהינתן תנאי המפתח - סיום המלחמה בדרום בהסכם עם חמאס - נסראללה יהיה מוכן להיכנס למו"מ דרך התיווך האמריקאי (וייתכן בהשתתפות מדינות נוספות) במסגרתו יתחייב על תנאים שיספקו את ישראל ויאפשרו את חזרת התושבים לבתיהם.

המלחמה מול חיזבאללה לא הסתיימה, אבל לו הייתה מתרחשת סיטואציה כזו, לו ההסכם היה נחתם, צה"ל היה יכול לקבל את הזמן הדרוש כדי לתכנן באופן מדוקדק (לרבות השלמת חוסרים, מנוחה והתארגנות מחדש של הצבא) מהלך צבאי רחב נגד הארגון, אבל כזה שייפתח בזמן ובתנאים הנוחים לישראל - ולא כשהיא מפוסקת בין שתי חזיתות, תחת איום קשה של התפתחות עוד חזית בגדה, וייתכן ועוד חזיתות שיפתחו באש אל מול התקפה ישראלית בלבנון.

ראש הממשלה, לעומת זאת, המשיך לאורך חודשים רבים לראות בחזית הדרום, במלחמה עם חמאס, את החזית העיקרית. הוא דגל והטיף ל"ניצחון המוחלט", מונח שבמערכת הביטחון התקשו לתרגם ליעדים מבצעיים ספציפיים, וייחס חשיבות שנייה לחזית הצפון, תוך שהוא וגורמים פוליטיים אחרים מסרבים לנקוב בתאריך בו יתחייבו להחזרת התושבים לבתיהם.

העימות בינו ובין גלנט בימים האחרונים, שעליו תדרכו מקורבי ראש הממשלה, שיקף תמונה הפוכה. פתאום נתניהו ושרים אחרים הופכים את הצפון לעיקר, מדברים על כיצד לא ניתן בשום אופן לאפשר את המשך המצב שם - בלי שיבהירו מה השתנה פתאום, שדווקא עכשיו, בנקודת הזמן הזו, נקבע המועד שאי-אפשר יותר. לדברי קצין בכיר בצה"ל, "אם לישראל, כלומר לדרג המדיני שמקבל את ההחלטות, הייתה לאורך השנה - מינוס שלושת השבועות האחרונים - סיבה טובה מאוד להימנע מפתחת שתי חזיתות במקביל, להכיל לא מעט פגיעות קשות באזרחים וחיילים, לא להידרדר למצב לוחמה כולל מול הארגון שיייתכן והיה מדליק את כל החזיתות עם חברות ציר ההתנגדות, אז מה השתנה כעת שכן מוכנים לקחת את הסיכון הזה? ואם מוכנים, אז לאן פעולה כזו תוביל?"

אבל לפי הפרסומים בימים האחרונים, נתניהו עומד להוסיף את לבנון ואת החזרת התושבים בביטחה לבתיהם בצפון כמטרה שלישית במלחמה - ומתכנן מהלך אגרסיבי כדי לממש את המטרה הזו. מי שעומד בדרכו הוא שר הביטחון, יואב גלנט. נתניהו, לפי הפרסומים הללו, "סבור שיציאה למלחמה בלבנון לא תיפגע בלחץ הצבאי ברצועה ולא תסכן את הסיכוי לעסקת חטופים". גלנט, לעומתו, סבור שאין לנקוט במהלך כי הוא עלול לפגוע בסיכוי להחזיר חטופים בשל הצורך להסיט כוחות מעזה.

התרגיל של לשכת גלנט

את ישיבת הממשלה ביום ראשון כבר פתח נתניהו באמירות מפורשות על הצפון. "המצב שם לא יימשך ומחייב שינוי של מאזן הכוחות בגבול", אמר נתניהו בהצהרה שיש בה אמירה עכשווית, וחורגת הרבה מאמירות כלליות שלו בעבר על המחויבות הכללית להחזיר את התושבים. מיד אחרי כבר זעקו הכותרות, במה שכעת סבורים בסביבתו היה זריעת הזרע למהלך ההדחה. "אם גלנט ינסה לסכל פעולה - הוא יוחלף", נאמר באחד מהתדרוכים בעניין, רומז כי זה נתניהו שרוצה לתקוף וגלנט נוקט בגישה שרוצה להימנע מפעולה צבאית בצפון.

הגורמים במשרד הביטחון שתהו על הפרסומים הללו קיבלו במהלך הלילה עדכון למה שהם רואים כסיבה האמיתית לפרסומים. לא מחלוקת סביב הצפון, אלא יצירת אליבי לראש הממשלה לפטר את שר הביטחון, אגב המו"מ ההולך ובשל עם גדעון סער. סביבת שר הביטחון פעלה בתגובה במה שתואר כ"ירי ארטילרי עצים אל מקורות הירי". התקשורת קיבלה מנה משמעותית של ציטוטים, חלקם מתוך הפגישה עם המתווך הוכשטיין בהם הבהיר שר הביטחון מיהו נץ ומי בעד התקפה, ש"עניין ההסדרה ירד מהפרק", שאין ברירה אלא להחריף באופן משמעותי ביותר את הצעדים בצפון. היה זה גלנט שאמר לראש הממשלה, גם זאת בהתייעצות ביטחונית בקריה, כי "כל הזמן הזה דיברתי על הסלמה או הסדרה

אבל אין אפשרות להגיע להסדרה. יש רק אפשרות אחת – ללכת במלוא העוצמה ולהפעיל את כל הכוח הצבאי שלנו במטרה להחזיר את תושבי הצפון הביתה".

האם נתניהו התכוון להשתמש בתירוצי הרופסות כדי לפטר את גלנט? האם התרגיל של לשכת שר הביטחון, שגם חשפה את הטריק, וגם הציגה לעולם גלנט שאמנם רצה עסקה, אבל בהיעדרה, עניין בו הוא מאשים את נתניהו, מתאים את עצמו למצב שנוצר, מנעה את הפיטורים אתמול? קשה לדעת.

בצה"ל יש כאלה הדוגלים בפעולה עוצמתית, אווירית וגם קרקעית. זה כולל, כך לדברי גורמים בקיאים, את מפקד חיל האוויר ומפקד פיקוד הצפון לצד מפקדים בכירים בחזית הצפון הפועלים תחתיו. אבל אחרים, שהם הרוב, וגם חוות הדעת של הרמטכ"ל שתקבע בסופו של דבר את עמדת הצבא, סבורים כי יהיה זה מהלך שגוי בעת הזו

אבל המצב שנוצר, "החליפות נגד המדים" כדברי אחד מהבקיאים, הוא ראשוני במלחמה הנוכחית. בצה"ל יש כאלה הדוגלים בפעולה עוצמתית, אווירית וגם קרקעית. זה כולל, כך לדברי גורמים בקיאים, את מפקד חיל האוויר ומפקד פיקוד הצפון לצד מפקדים בכירים בחזית הצפון הפועלים תחתיו. אבל אחרים, שהם הרוב, וגם חוות הדעת של הרמטכ"ל שתקבע בסופו של דבר את עמדת הצבא, סבורים כי יהיה זה מהלך שגוי בעת הזו, שגם לא יביא בהכרח לתנאים להחזרת התושבים לבתיהם וגם כולל בתוכו סיכון חריף ביותר להסלמה.

רב-אלוף הרצי הלוי הדגיש בשיחות עם קצינים בכירים בצה"ל את המחויבות העליונה מבחינתו "להחזיר את תושבי הצפון לבתיהם בביטחון". את זאת, סבור הלוי, אפשר להשיג באחת משתי דרכים: או עסקה להשבת החטופים הביתה ופתיחת מו"מ להסדר מדיני עם נסראללה. או, בהיעדר הסכם, יציאה למהלך צבאי שאחריו יהיה הסדר המדיני. כך או כך, אומר הלוי, נגיע בסופו של דבר לאותה נקודה: הצורך בהסדר מדיני, שבו חיזבאללה לא נמצא במרחב הגבול כולל אמצעי ניטור ואכיפה לוודא זאת. אך החלופה השנייה יוצרת גם מתחם אי-ודאות סביב השאלה האם המהלך הצבאי אכן יוביל את נסראללה להסדר או ייצור את האפקט ההפוך: הסלמה.

גורמים בכירים בצה"ל אומרים כי התוכנית המבצעית הנוכחית שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, מוגדרת בידי גורמי צבאיים בכירים שדיברנו איתם כ"תפורה בתפרים גסים ביותר, ומסוכנת מאוד עם פוטנציאל להדרדרות קשה".

Could not connect to the reCAPTCHA service. Please check your internet connection and reload to get a reCAPTCHA challenge.

מקורי, מבריק, מפתיע: מאחורי הקלעים של מבצע פצצת זמן מתקתקת כפול 4,000

בעולם המודיעיני קוראים לפעולה כמו זו שמיוחסת לישראל "כפתור", כלומר להכין אמצעי שבבוא יום פקודה כל מה שיצטרכו לעשות זה ללחוץ על כפתור ולחולל שורת תשדורות מזיקות לביפרים. כך אותרה ההזדמנות הקריטית "להרעיל" בשלב מוקדם מוצרים שסופקו לאויב, וכך ייתכן שיחידה 8200 סגרה חשבון ישן

רונן ברגמן | 10:09

תגיות > חיזבאללה ביפר לבנון

בעת כתיבת שורות אלה, אמש (שלישי) בסביבות תשע בערב, כשנשאל על אודות הטווח המייד, כלומר מה יודעים בישראל על מצבו של חיזבאללה אחרי [התפוצצות הביפרים בלבנון](#), ואם הארגון צפוי להגיב עוד הלילה – אמר קצין בצבא כי בארגון השיעי "נראה כרגע אירוע בעיקר של הלם, חשש והשפלה". לדבריו, "זה לא דרמטי מבחינת הרוגים. מאות רבות של פצועים קל ובינוני. זה אפקט רחב מאוד בעדה השיעית שיש המון פצועים. כמעט לכל משפחה יש פצוע או חבר פצוע. בחיזבאללה בעיקר מגבשים תמונת מצב, ולדעתי יתכנסו לחשיבה".

by Taboola

החלה השבתת חלק מתחנות הרכבת הקלה בירושלים: "כאב ראש לא קטן, נקווה לטוב"

חדשות

שרה סילברמן חשפה: סבא שלי הרג את אחי התינוקשבוע שלישי לחרם החרדי, והשינוי המפתיע בגישת נתניהו: "שקט בכל מחיר"

חדשות

תרבות ובידור

U.S. Privacy

האויב שנחשב לחזק ולמאיים ביותר מבחינתה של ישראל (זולת איראן, אבל לה אין גבול עם ישראל) מלקק את פצעיו, הלכה ומעשה, ואפשר רק לדמיין מה עושה לחיזבאללה פעולה כזו שפוגעת במקביל בכל כך הרבה אנשים, עד שאין מספיק אמבולנסים להביא אותם לבתי החולים, המפוצצים עד אפס מקום.

מדובר בארגון ששולט על לבנון, שתמיד יש לו את שירותי הבריאות הטובים ביותר, וכעת הוא נאלץ לפרוש מיטות ושמיכות על מגרשי חניה ליד בתי החולים, ואף לפנות לסיוע מרופאים נוצרים – לא בדיוק ההעדפה הראשונה של חיזבאללה, ארגון שהציב שומרים בכניסה לבתי החולים כדי למנוע מסקרנים, ואולי מיחידות חיסול, להיכנס פנימה ולצפות. עד כמה הארגון הכל-יכול הופך ברגע אחד לפגיע.

3 צפייה בגלריה

כמעט לכל משפחה יש פצוע או חבר פצוע

הלילה היה שקט, אבל נדמה שאף אחד במערכת הביטחון לא היה חותם על הערכה בסבירות גבוהה לימים שלאחר מכן, גם לאור העובדה ששגריר איראן בלבנון, שבישראל סבורים שהוא בעצם קצין בכיר במשמרות המהפכה, נשא אף הוא עימו מכשיר ביפר, וגם הוא התפוצץ והשגריר נפגע.

מדובר במבצע שבועדאי יופיע כפרק משלו בתולדות מלחמת הצללים בין חזית ההתנגדות - איראן, חיזבאללה, חמאס, הג'יהאד האיסלאמי, החות'ים ושאר המיליציות לאורכו ולרוחבו של המזרח התיכון - לבין המודיעין הישראלי, אם כמובן צודקות האשמות חיזבאללה כי ישראל עומדת מאחוריו. במלחמת הצללים הזו ישראל נמצאת כרגע, כמובן, בנחיתות קשה - הפתעת 7 באוקטובר, ההפתעות בתוך עזה - שם ישראל לא מצליחה לסיים את הלחימה גם אחרי שנה - המלחמה בעצימות נמוכה מול החיזבאללה, המתקפה האיראנית וכו'.

"לא בטוח שהוא אכן יביא תרומה לביטחון המדינה"

אבל התקפת הביפרים היא בוודאי אחד המהלכים המקוריים, המבריקים, המפתיעים והכואבים שמיוחסים לישראל במלחמת הצללים. מדובר במבצע שנשמר רק לעיתות חירום. המבצע הצליח באופן מלא, וחיזבאללה הוכה הלם. אבל, "בנפול אויבך אל תשמח ובכשלו, אל יגל לבך", מצטט הקצין הבכיר את ספר משלי, "גם כי אין שום שמחה בהרג, אפילו אם יש בו צדק היסטורי וערכי, ואפילו אם הוא תורם מאוד לביטחון הלאומי של ישראל.

"אבל גם כי לא בטוח אם האירוע הזה, שהצליח במאה אחוז, אכן יביא תרומה לביטחון המדינה, כי בסופו של דבר מה שחשוב הוא להחזיר הביתה את 68 אלף המפונים על ידי המדינה באופן רשמי, ועוד 30 אלף שעזבו מאזורים המרוחקים יותר מ-5 קילומטר, הביתה", הוסיף הבכיר. "ולא ברור לי כרגע מה האסטרטגיה, ואיזה קו מחבר בין התקיפה של היום להחזרת התושבים. אני כן יכול לראות קו ברור בין התקיפה של היום לבין החמרה משמעותית במצב כי חיזבאללה, שמשוכנע שישראל עומדת מאחורי האירוע, יחליט שהוא לא בולע אותו אלא מגיב בעוצמה. וישראל תגיב על זה, והוא יגיב על התגובה. יש לזה שם, לחילופי המהלומות הללו - מלחמה".

אמש, ארבע דקות אחרי חצות, [פרסמנו ב-ynet](https://www.ynet.co.il/news/31) את הדברים הבאים: "גורמים בכירים בצה"ל ובחלקים אחרים של מערכת הביטחון מזהירים מפני 'צעדים פזיזים שמתכננת ממשלת ישראל בצפון'". לפי אחד הגורמים, "מחד, הצעדים האלה צופנים בחובם סכנה מוחשית ביותר להתלקחות מצב לוחמה כללי - לא רק בגבול עם לבנון אלא באזור כולו; ומאידך, הם כלל לא מבטיחים פתרון שיאפשר לתושבי הצפון לחזור לבתיהם. הסיפור הוא הקרב מאחורי הקלעים בין

לובשי המדים ללובשי החליפות", אמר אחד הגורמים. התוכנית המבצעית הנוכחית, כתבנו הלילה, שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, "תפורה בתפרים גסים ביותר ומסוכנת מאוד, עם פוטנציאל להידרדרות קשה".

אם אכן, כמו שחיזבאללה מאשים, ישראל עמדה מאחורי המבצע המורכב הזה, הרי שביום שני בערב, כשהובאו האזהרות הללו לידיעתנו – יכול להיות שהן התייחסו לאירוע שנפל על לבנון, על המזרח התיכון כולו למעשה, כרעם בצורת צפצוף ביפר של שבע שניות כפול 4,000 ביום בהיר. אם אכן זה מצב הדברים, הרי שהאזהרה של הגורמים אתמול בערב מפני פעולה ולפניה נותרת מרחפת באוויר ביתר שאת אחריה.

עכשיו, כשאנחנו יודעים במה (לפי פרסומים זרים והאשמות זרות) עסקו ראשי מערכת הביטחון בערב יום שני, זאת במקביל ל**[תוכניות של ראש הממשלה בנימין נתניהו להדיח את שר הביטחון יואב גלנט](#)**, ראוי לקרוא שוב את הדברים שפורסמו כאן אתמול בהקשר לרמטכ"ל ולהבין את מלוא משמעותם. "רב-אלוף הרצי הלוי הדגיש בשיחות עם קצינים בכירים בצה"ל את המחויבות העליונה מבחינתו 'להחזיר את תושבי הצפון לבתיהם בביטחון'. את זאת, סבור הלוי, אפשר להשיג באחת משתי דרכים: או עסקה להשבת החטופים הביתה ופתיחת מו"מ להסדר מדיני עם נסראללה, או, בהיעדר הסכם, יציאה למהלך צבאי שאחריו יהיה הסדר מדיני. כך או כך, אומר הלוי, נגיע בסופו של דבר לאותה נקודה: הצורך בהסדר מדיני שבו חיזבאללה לא נמצא במרחב הגבול, כולל אמצעי ניטור ואכיפה כדי לוודא זאת. אלא שהחלופה השנייה יוצרת גם מתחם אי-ודאות סביב השאלה אם המהלך הצבאי אכן יוביל את נסראללה להסדר או שייצור את האפקט ההפוך – הסלמה", כתבנו.

פרי של סינרגיה הולכת ומעמיקה

המבצע, אם ישראל עמדה מאחוריו, דומה ושונה ממבצעים אחרים שיוחסו לישראל בעבר, ואשר הם פרי של סינרגיה הולכת ומעמיקה בין מרכיבים שונים בקהילת המודיעין הישראלית, שעד לפני שני עשורים היו צהובים יחסית זה לזה. כך, למשל, במבצע שכונה לימים "**[סטוקסנט](#)**", שחיבל בצנטריפוגות של פרויקט ההעשרה האיראני, ידעו אנשי מודיעין ישראלים ואמריקנים להשתיל רוגלות בתוך המחשבים הפנימיים, הלכאורה לא מחוברים לרשת האינטרנט או לעולם החיצון או בכל דרך אחרת. רוגלות שהפעילו את הצנטריפוגות באופן לא מבוקר, לא אחראי ומזיק מאוד, כך שהן הסתחררו עד מוות והשמידו את עצמן.

בסוג כזה של מבצעים, כך פורסם בחו"ל, צריך שילוב בין מודיעין מבוסס טכנולוגיה, סיגינט (מודיעין אותות) וסייבר. מודיעין שעל פיו ימפו את היעד, יביאו את המפרטים של המכונות והמנהרות, יבהירו את מצב התקדמות הפרויקט ויגלו מי נגיש למחשבים הפנימיים. ובנוסף, סוכנים מהשטח, שאחר כך גם ידעו להשתיל את הדיסק הנשלף במקום הנכון.

במקרה של הצנטריפוגות היה זה מבצע ששיאו בסייבר – הפעלה שגויה ומזיקה מרחוק, אך ללא חבלה פיזית. במקרים אחרים, כמו שני פיצוצים אדירים שיוחסו לישראל, אחד מעל ואחד מתחת לאדמה במתקן ההעשרה בנתנז, הסיק צוות החקירה של משמרות המהפכה אחרי הידוק מערך אבטחת הסייבר כי מדובר בשיתוף פעולה בין יחידה 8200, שהביאה את המידע, למוסד, שבפועל הבריח פנימה חומר נפץ.

ככל הידוע, ישראל הייתה זו שהשתמשה בפעם הראשונה במתקן קשר נייד אישי, לא רק ככלי איסוף אלא ככלי חיסול, ב**[התנקשות בחיי יחיא עיאש](#)** בתחילת 1995, אז מולכד הטלפון הנייד שלו עם כ-300 גרם חומר נפץ. במקור התכוונו בשב"כ להרוג את עיאש בדרך שונה. התברר כי את שיחות הטלפון שלו הוא עושה תמיד מחדר הסמוך לסלון של משפחה שאלה היה מגיע מדי פעם כדי להתחבר לעולם. רבע ק"ג חומר נפץ ומצלמה שתשדר את התמונות. כשעיאש ישב שם, וקולו יישמע בטלפונים שהיו תחת האזנה, ילחצו על הכפתור והוא יתפוצץ. אבל אז התעוררה בעיה. "והנה לך הדילמה של מדינה שרוצה לעסוק בסיכול טרור בצורה כירורגית", אמר לי אבי דיכטר באחת השיחות בינינו, "אבל גם להישאר נאמנה לעקרונות מוסריים. היה קל מאוד להבטיח שעיאש יעלה השמימה עם המטען שם בחדר, אבל נודע לנו שהוא נמצא בבית שיש בו ילדים, ולא נוכל להבטיח שהם לא ייפגעו מהפיצוץ. כל המבצע השתנה עקב כך. השב"כ היה זקוק לפצצה קטנה יותר, כזו הנמדדת בגרמים, קטלנית דיה על מנת להרוג את עיאש אך לא חזקה מספיק כדי לסכן אחרים. כזו, אולי, שעיאש יחזיק בצמוד לראשו".

יחיא עיאש

להתנקשות עם מכשיר קשר, טלפון או ביפר יש יתרון ברור: המכשיר צמוד לגוף, והסיכוי לפגיעה בחפים מפשע קטן. היתרון הוא גם החיסרון – היכולת להסליק חומר נפץ משמעותי במכשיר קשר, טלפון או איתורית היא מוגבלת, שלא לדבר על להגיע למכשיר ולהכניס פנימה את המערכת הזו, שכוללת מעבר לחומר הנפץ גם אמצעי שידור וקליטה.

לנסראללה ולאנשי המודיעין שלו יש סלידה גדולה ממכשירי הטלפון מאז ההתנקשות בעיאש ודרך אין-ספור התנקשויות, לרבות ובמיוחד מאז תחילת העימות הנוכחי ב-8 באוקטובר – הצלחות רבות של ישראל שאותן הם מייחסים, בין השאר או בעיקר, לשימוש בטלפונים. בחיזבאללה הוצאו וחודשו ורוענו ההוראות לגבי איסור כניסה למתחמים סגורים עם מכשירי טלפון, לרבות נתיבי גישה לבסיסים חשופים, ובעיתות חירום איסור נשיאה שלהם בכלל. היו מקרים, לרבות בשנה האחרונה, שבהם גורמים מטעם ביטחון המידע של חיזבאללה אספו פיזית ובכוח טלפונים של פעילים באזורים שבהם אסור היה להשתמש בהם.

פינוי נפגעים בדאחייה בביירות (צילום: AP Photo)

ולפי פרסומים בעולם, כך התנהל המבצע: חיזבאללה השתמש זה זמן רב במערך איתוריות-ביפרים - מערך ששימש את צינורות העדכון והגיוס, ובמיוחד את מה שמכונה בעגה המקצועית מעל"ח - מעבר לחירום, היכולת להקיץ מהבית בבת אחת, בלחיצת כפתור, הרבה מאוד אנשים. למערך הזה כמה יתרונות. מדובר במכשיר קטן ולא מסורבל, הוא נחשב בטוח מבחינת ביטחון מידע, והוא לא תלוי ברשתות סלולריות שעלולות להיות מוחרבות בידי היריב במקרה של מלחמה. גם גורמי רפואה, משק לשעת חירום וביטחון בישראל עושים שימוש באיתוריות.

אם אכן שיתוף פעולה בין סוכנים חיים של המוסד למערך המודיעין עומד מאחורי המבצע, אז אפשר להניח כי הוא איתר, למשל, את הרצון של חיזבאללה להחליף את מערך האיתוריות במערך חדש ובעל דרגת הצפנה גבוהה יותר. זו נקודה קריטית, כי כאן ההזדמנות להיכנס לתוך תהליך שדרכו אפשר "להרעיל" את המוצרים המסופקים לאויב בשלב מוקדם, בהיקף רחב מאוד, ובלי צורך בכלל להגיע למפקדה שלו. נרכשו איתוריות מתקדמות ומוצפנות במיוחד מחברה טיוואנית בשם "גולד-אפולו", חברה רחבת מוצרים ועסקים. אבל כך, לפי כמה פרסומים בעולם, איפשרו בתהליך האספקה המכשירים נעצרו או הוחלפו בידי ישראל בכאלה המכילים גם חומר נפץ וגם מערכות שידור וקליטה.

וכך הופכים 4,000 מכשירי איתורית על הגוף של 4,000 אנשי חיזבאללה לפצצת זמן מתקתקת כפול 4,000. בעולם המודיעיני-מבצעי קוראים לזה "כפתור", כלומר להכין אמצעי, לפעמים במבצעים של שנים ארוכות, שבבוא יום פקודה, כל מה שיצטרכו לעשות הוא ללחוץ על כפתור ולחולל שורה של פקודות ותשדורות שישלחו הודעה לכל 4,000 האיתוריות, כדי לוודא שמי ששומע את הצפצוף גם ייקח את המכשיר ויעיין בו - ואז פיצוץ.

וחיזבאללה נותר עם השאלה: האם זה מהלך מקדים לתקיפה ישראלית כללית שאתמול הוא העמיד את כוחותיו בכוננות לקראתה - העמיד אך לא העלה בדעתו כי הרעה תיפתח מהמותניים?

תרגיל ההונאה ב-1999

אם אכן מדובר על 8200, אזי לא ניתן להוציא מכלל חשבון כי מדובר גם בסגירת מעגל אישית של היחידה מול חיזבאללה. ב-2009 פרסמו כאן כי בפברואר 1999 הצליח חיזבאללה בתרגיל הונאה להשאיר אחריו טלפון נייד באחת הפשיטות על מוצבי צה"ל ברצועת הביטחון. הטלפון הועבר ללא בדיקה, וכתוצאה משורת תקלות ורשלנות נגרת הוא הגיע עד המעבדה הכי סודית במפקדת 8200 בגלילות. אנשי היחידה תלו תקוות לא מעטות במכשיר, כי סברו שיוכלו להוציא ממנו מספרי טלפון ונתונים נוספים שיאפשרו להם לחזק את המעקב אחר חיזבאללה. קצין בשם ענבר וקצין בשם חנן לא וידאו כי המכשיר עבר בדיקה, וכשחיברו אותו לזרם כדי להפעיל אותו אירע פיצוץ. הפיצוץ הזה, שזעזע את אחד המתקנים הרגישים והסודיים ביותר במדינת ישראל והדהד ברחבי הבסיס הענק שבו משרתים אלפים רבים

של חיילים, זכור עד היום כטראומה ב-8200. ארגון חיזבאללה והמודיעין האיראני הצליחו להכניס מטען חבלה אל תוך קודש הקודשים של היחידה ולפצוע קשה שני קצינים, שאחד מהם נותר ללא יד בעקבות הפציעה. אם אכן 8200 מעורבת במבצע הביפרים, אזי אתמול היא סגרה חשבון.

גורם במערכת הביטחון ציין תוך שהוא מקפיד לא לקחת אחריות על המבצע כי "במבצעים אנחנו מעולים - מיהי המאהבת של רמטכ"ל חיזבאללה, ואיפה היא גרה כדי שיהיה המקום הכי קל להרוג אותו. כל כך הצטיינו בזה, בהבאת אמנות ובנוק המטרות לשלמות, שבדרך שכחנו את המלחמה הקלאסית, והמודיעין שקשור אליה".

וכאן השאלה הגדולה שנותרה אמש - האם הלחיצה על הכפתור הייתה מוצדקת בלי קשר למבצע המבריק שהביא ליצירת הכפתור הזה? כיצד ניתן להסביר את שינוי הכיוון של ראש הממשלה ואת הוספת לבנון למטרות המלחמה, ואם שווה לקחת סיכון רק כי יודעים שלא ניתן יהיה יותר להשתמש בו - סיכון שייתכן מאוד שראשי הצבא, או חלקם לפחות, התנגדו לו בתוקף. לא בגלל שהם חושבים שלא צריך להילחם בחיזבאללה, אלא בגלל שהם חוששים מחישוב מוטעה של חיזבאללה או שהוא לא ניתן יהיה להרגעה, ומה שהיה אמור להביא את נסראללה להסדר מדיני גם בלי סיום המלחמה בדרום, יביא אותו ואותנו ואת כל המזרח התיכון אל עברי פי פחת.

Could not connect to the reCAPTCHA service. Please check your internet connection and reload to get a reCAPTCHA challenge.

נספח 2 :

העתק הדיווח בעניין הדלפת תוכנית
התקיפה הישראלית באיראן, כפי שפורסם
בניו יורק טיימס ביום 3.10.24

(עמודים 37 עד 42)

archive.today
webpage capture

Saved from <https://www.nytimes.com/2024/10/02/world/middleeast/iran-missile-attack-isr>

חפוש

2024 אוקטובר 5, 15:52:05 UTC

Redirected from <https://nytimes.com/2024/10/02/world/middleeast/iran-missile-attack-israel-w>

עוקב קודם היסטוריה

All snapshots from host nytimes.com
from host www.nytimes.com

אין תמונות אחרות מכתובת אתר זו

שתף

קובץ להורדה

להתלונן

דף אינטרנט

צילום מסך

The New York Times

Middle East Crisis

LIVE Updates 23m ago

Israel-Hezbollah War

Maps: Israel's Invasion of Lebanon

How Israel Could Attack Iran

A Tide of Grief in Lebanon

NEWS ANALYSIS

After Missile Attack, Israel May Be Ready to Risk All-Out War With Iran

Israel seems ready to respond in a much more forceful and public way with Iran after Tehran launched its second massive missile attack on Israel this year, analysts and officials say.

Share full article

1.1K

A building in Hod Hasharon, Israel, that was destroyed during Iran's missile attack on Wednesday. Avishag Shaar-Yashuv for The New York Times

By **Patrick Kingsley**, **Eric Schmitt** and **Ronen Bergman**

Reporting from Jerusalem, Washington and Tel Aviv

Oct. 2, 2024

For years, Israel and Iran avoided direct confrontation, as Israel secretly sabotaged Tehran's interests and assassinated its officials without claiming responsibility, and Iran encouraged allies to attack Israel while rarely doing so itself.

Now, the two countries seem prepared to risk a direct, prolonged and extraordinarily costly conflict.

After Israel invaded Lebanon to confront Iran's strongest ally, Hezbollah, and Iran's second massive missile attack on Israel in less than six months, Israel seems ready to strike Iran directly, in a much more forceful and public way than it ever has, and Iran has warned of massive retaliation if it does.

"We are in a different story right now," said Yoel Guzansky, a former senior security official who oversaw Iran strategy on Israel's National Security Council. "We have a consensus in Israel — among the military, the defense experts, analysts and politicians — that Israel should respond in force to Iran's attack."

To many Israelis, there is now little to lose: Iran's efforts to strike the urban sprawl around Tel Aviv crossed a threshold that Tehran has never previously breached, even during its earlier missile attack in April, which targeted air bases but not civilian areas.

Critics of Israel often see the country as the primary instigator of unrest in the Middle East. But most Israelis see themselves as the victims of constant attack from Iran's proxies — particularly Hamas in Gaza, the Houthis in Yemen and Hezbollah in Lebanon — and feel that they have not done enough to defend themselves. As a result, there are growing calls in Israel to make Iran fully accountable for its allies' attacks, even if it risks an explosive reaction.

Taking cover on the side of the road near Kfar Saba, Israel, on Tuesday night as a siren warned of incoming missiles. Avishag Shaar-Yashuv for The New York Times

“Many in Israel see this as an opportunity to do more to inflict pain on Iran,” said Mr. Guzansky, who is now a fellow at the Institute for National Security Studies, an Israeli research group. “To make it stop.”

Israel has yet to make a decision about exactly how to respond, six Israeli officials and a senior U.S. official said, and the extent of its reaction will be affected by the level of support — both practical and rhetorical — provided by the United States. U.S. forces helped Israel shoot down incoming missiles from both Iranian attacks.

Get the best of The Times in your inbox

The exact nature of its response may not become clear until after Rosh Hashana, the Jewish new year holiday, which runs until sundown on Friday, according to the officials, all of whom requested anonymity to discuss a sensitive matter.

In talks with the Israeli government, the White House was expected to point to the relatively light damage caused by the Iranian missile attack on Tuesday and urge Israeli restraint, the U.S. official said. These pleas were expected to have little impact, the official added.

But Israel's counterattack is expected to be far more forceful than its response to Iran's first round of ballistic missiles in April, when Israel conducted [limited strikes on an Iranian air defense battery](#) and did not officially acknowledge its involvement in that attack.

Israeli officials have told their American counterparts that they think the response in April was too little and too restrained, according to the senior U.S. official. Israeli leaders feel they were wrong to listen to the White House's urging at the time to conduct a measured retaliatory strike, the official said.

Iranians in Tehran cheering the strike on Israel. Arash Khamooshi for The New York Times

This time, Israel might target oil production sites and military bases, the officials said. Damaging oil refineries could harm Iran's already frail economy, as well as send global oil markets into turmoil a month before the U.S. elections.

Why is this story labeled 'News Analysis'? In this format, reporters with deep experience in the subject draw on their expertise to help you better understand an event. They step back from the breaking news to evaluate its significance and possible ramifications, but they may not inject their personal opinions.

Despite media speculation, Israel is not currently planning to strike Iran's nuclear facilities, according to four Israeli officials, even though Israel sees Iran's efforts to create a nuclear weapons program as an existential threat.

Targeting nuclear sites, many of which are deep underground, would be hard without U.S. support. President Biden said Wednesday that he would not support an attack by Israel on Iranian nuclear sites.

Still, Israel's response "should be seen everywhere. It should be felt by Iran. It should hurt Iran," Mr. Guzansky urged. "In order to do that, you cannot hit a radar station again."

Israelis were deeply shaken by the Hamas-led attack on Israel of Oct. 7 and its aftermath, an assault for them on the very idea of Israel as a haven for Jews.

Now, many have an increased tolerance for short-term danger in order to achieve long-term security, according to Sima Shine, a former senior intelligence officer who helped guide Israel's Iran strategy. More Israelis want the government to do "things that we didn't do in the past, because we cannot be under ongoing attacks from all sides," Ms. Shine said.

"This is part of the miscalculation of all our enemies around," Ms. Shine said. "They don't understand what Oct. 7 has done to the Israeli people, to their willingness to take much more risks."

For Israelis, Iran also now seems more vulnerable than it has for years. After Israel killed much of Hezbollah's leadership in recent weeks and destroyed large parts of the group's missile stockpiles, Iran can no longer count on meaningful support from its proxy in Lebanon if Israel conducts a more forceful attack on Tehran.

"Iran is much weaker than before," said Mr. Guzansky, the former official. "Israel is freer to do more."

According to the senior U.S. official, a sizable number of missiles failed on launch or before reaching Israeli air space, further exposing a vulnerability in Iran's vaunted ballistic missile arsenal that was first revealed in April's attack, which had an even greater failure rate.

Israel's second successful defense against advanced ballistic missiles, coupled with Hezbollah's weakened condition, will likely embolden Israel to opt for a more aggressive response than in April, the senior U.S. official said.

After the news of Iran's attack on Israel broke out, people lined up in gas stations to fill up their tanks in Tehran. Arash Khamooshi for The New York Times

Recent comments from Israeli leaders give a sense of their growing ambition and confidence. Benjamin Netanyahu, the Israeli prime minister, directly addressed the Iranian public in a statement earlier this week, hinting at his support for regime change in Tehran.

Mr. Netanyahu also struck a particularly defiant tone after the attack on Tuesday night. "This evening, Iran made a big mistake — and it will pay for it," he said. "Israel has the momentum and the 'axis of evil' is in retreat. We will do whatever needs to be done to continue this trend."

To some experts, however, Israelis risk underestimating Iran's resilience and overestimating their own ability to cause meaningful damage.

"The approach that Israel has had over 75 years has always been about hitting your enemy harder than you're being hit," said Andreas Krieg, an expert on warfare at King's College, London. "That doesn't work with a regime like Iran, though. I don't think you can deter them."

As a result, Israel may be able to inflict short-term damage but fall short of long-term change, he said.

"I still haven't seen a strategy," Mr. Krieg said. "That's what I'm trying to get from the Israelis: What is your strategy to weaken the regime?"

נספח 3 :

העתק הכתבה מיום 02.12.23

(עמודים 44 עד 52)

Israel Knew Hamas's Attack Plan More Than a Year Ago

A blueprint reviewed by The Times laid out the attack in detail. Israeli officials dismissed it as aspirational and ignored specific warnings.

Hamas-led gunmen seized an Israeli military vehicle after infiltrating areas of southern Israel during the Oct. 7 attacks. A blueprint for similar attacks was circulating among Israeli leaders long before Hamas struck. Ahmed Zakot/Reuters

By **Ronen Bergman** and **Adam Goldman**

Reporting from Tel Aviv

Published Nov. 30, 2023 Updated Dec. 2, 2023

[Leer en español](#)

Want to stay updated on what's happening in Israel and the West Bank and Gaza Strip? [Sign up for Your Places: Global Update](#), and we'll send our latest coverage to your inbox.

Israeli officials obtained Hamas's battle plan for the Oct. 7 terrorist attack more than a year before it happened, documents, emails and interviews show. But Israeli military and intelligence officials dismissed the plan as aspirational, considering it too difficult for Hamas to carry out.

The approximately 40-page document, which the Israeli authorities code-named "Jericho Wall," outlined, point by point, exactly the kind of devastating invasion that led to the deaths of about 1,200 people.

The translated document, which was reviewed by The New York Times, did not set a date for the attack, but described a methodical assault designed to overwhelm the fortifications around the Gaza Strip, take over Israeli cities and storm key military bases, including a division headquarters.

Hamas followed the blueprint with shocking precision. The document called for a barrage of rockets at the outset of the attack, [drones to knock out](#) the security cameras and automated machine guns along the border, and gunmen to pour into Israel en masse in paragliders, on motorcycles and on foot — all of which happened on Oct. 7.

The plan also included details about the location and size of Israeli military forces, communication hubs and other sensitive information, raising questions about how Hamas gathered its intelligence and [whether there were leaks](#) inside the Israeli security establishment.

The document circulated widely among Israeli military and intelligence leaders, but [experts determined that an attack](#) of that scale and ambition was [beyond Hamas's capabilities](#), according to documents and officials. It is unclear whether Prime Minister Benjamin Netanyahu or other top political leaders saw the document, as well.

Editors' Picks

[A Simple Technique to Help You Fall Asleep](#)

[Here's One More Reason to Try to Exercise](#)

[Why Ultrathin Is In](#)

A woman running to the concrete shelter at her home in Ashkelon, Israel, after a rocket siren sounded on Oct. 7. Tamir Kalifa for The New York Times

Last year, shortly after the document was obtained, officials in the Israeli military's Gaza division, which is responsible for defending the border with Gaza, said that Hamas's intentions were unclear.

"It is not yet possible to determine whether the plan has been fully accepted and how it will be manifested," read a military assessment reviewed by The Times.

Then, in July, just three months before the attacks, a veteran analyst with Unit 8200, Israel's signals intelligence agency, warned that Hamas had conducted an intense, daylong training exercise that appeared similar to what was outlined in the blueprint.

But a colonel in the Gaza division brushed off her concerns, according to encrypted emails viewed by The Times.

"I utterly refute that the scenario is imaginary," the analyst wrote in the email exchanges. The Hamas training exercise, she said, fully matched "the content of Jericho Wall."

"It is a plan designed to start a war," she added. "It's not just a raid on a village."

Officials privately concede that, had the military taken these warnings seriously and redirected significant reinforcements to the south, where Hamas attacked, Israel could have blunted the attacks or possibly even prevented them.

Israeli soldiers were deployed in an area where civilians were killed in the southern city of Sderot on Oct. 7.

Oren Ziv/Agence France-Presse — Getty Images

Instead, the Israeli military was unprepared as terrorists streamed out of the Gaza Strip. It was the deadliest day in Israel's history.

Israeli security officials have already acknowledged that they failed to protect the country, and the government is expected to assemble a commission to study the events leading up to the attacks. The Jericho Wall document lays bare a [yearslong cascade of missteps](#) that culminated in what officials now regard as the worst Israeli intelligence failure since the surprise attack that led to the Arab-Israeli war of 1973.

Underpinning all these failures was a single, fatally inaccurate belief that Hamas lacked the capability to attack and would not dare to do so. That belief was so ingrained in the Israeli government, officials said, that they disregarded [growing evidence to the contrary](#).

The Israeli military and the Israeli Security Agency, which is in charge of counterterrorism in Gaza, declined to comment.

Officials would not say how they obtained the Jericho Wall document, but it was among several versions of attack plans collected over the years. A 2016 Defense Ministry memorandum viewed by The Times, for example, says, "Hamas intends to move the next confrontation into Israeli territory."

Such an attack would most likely involve hostage-taking and "occupying an Israeli community (and perhaps even a number of

communities),” the memo reads.

Vehicles caught fire in Ashkelon, Israel, as rockets were launched from the Gaza Strip on Oct. 7. Ilan Rosenberg/Reuters

The Jericho Wall document, named for the ancient fortifications in the modern-day West Bank, was even more explicit. It detailed rocket attacks to distract Israeli soldiers and send them hurrying into bunkers, and drones to disable the elaborate security measures along the border fence separating Israel and Gaza.

Hamas fighters would then break through 60 points in the wall, storming across the border into Israel. The document begins with a [quote from the Quran](#): “Surprise them through the gate. If you do, you will certainly prevail.”

The same phrase has been widely used by Hamas in its videos and statements since Oct. 7.

One of the most important objectives outlined in the document was to overrun the Israeli military base in Re'im, which is home to the Gaza division responsible for protecting the region. Other bases that fell under the division's command were also listed.

Hamas carried out that objective on Oct. 7, rampaging through Re'im and overrunning parts of the base.

The audacity of the blueprint, officials said, made it easy to underestimate. All militaries write plans that they never use, and Israeli officials assessed that, even if Hamas invaded, it might

muster a force of a few dozen, not the hundreds who ultimately attacked.

Israel had also misread Hamas's actions. The group had negotiated for permits to allow Palestinians to work in Israel, which Israeli officials took as a sign that Hamas was not looking for a war.

But Hamas had been drafting attack plans for many years, and Israeli officials had gotten hold of previous iterations of them. What could have been an intelligence coup turned into one of the worst miscalculations in Israel's 75-year history.

A truck reportedly transported a captured Israeli woman in Khan Younis, in the southern Gaza Strip, on Oct. 7. Agence France-Presse — Getty Images

In September 2016, the defense minister's office compiled a top-secret memorandum based on a much earlier iteration of a Hamas attack plan. The memorandum, which was signed by the defense minister at the time, Avigdor Lieberman, said that an invasion and hostage-taking would "lead to severe damage to the consciousness and morale of the citizens of Israel."

The memo, which was viewed by The Times, said that Hamas had purchased sophisticated weapons, GPS jammers and drones. It also said that Hamas had increased its fighting force to 27,000 people — having added 6,000 to its ranks in a two-year period. Hamas had hoped to reach 40,000 by 2020, the memo determined.

Last year, after Israel obtained the Jericho Wall document, the military's Gaza division drafted its own intelligence assessment of

this latest invasion plan.

Conflict in Israel and Gaza, in Photos

Hamas had “decided to plan a new raid, unprecedented in its scope,” analysts wrote in the assessment reviewed by The Times. It said that Hamas intended to carry out a deception operation followed by a “large-scale maneuver” with the aim of overwhelming the division.

But the Gaza division referred to the plan as a “compass.” In other words, the division determined that Hamas knew where it wanted to go but had not arrived there yet.

On July 6, 2023, the veteran Unit 8200 analyst wrote to a group of other intelligence experts that dozens of Hamas commandos had recently conducted training exercises, with senior Hamas commanders observing.

The training included a dry run of shooting down Israeli aircraft and taking over a kibbutz and a military training base, killing all the cadets. During the exercise, Hamas fighters used the same phrase from the Quran that appeared at the top of the Jericho Wall attack plan, she wrote in the email exchanges viewed by The Times.

The analyst warned that the drill closely followed the Jericho Wall plan, and that Hamas was building the capacity to carry it out.

The colonel in the Gaza division applauded the analysis but said the exercise was part of a “totally imaginative” scenario, not an indication of Hamas’s ability to pull it off.

“In short, let’s wait patiently,” the colonel wrote.

An Israeli soldier in the southern city of Sderot near the bodies of Israelis killed by Palestinian gunmen who entered from the Gaza Strip on Oct. 7. Tsafrir Abayov/Associated Press

The back-and-forth continued, with some colleagues supporting the analyst's original conclusion. Soon, she invoked the lessons of the 1973 war, in which Syrian and Egyptian armies overran Israeli defenses. Israeli forces regrouped and repelled the invasion, but the intelligence failure has long served as a lesson for Israeli security officials.

"We already underwent a similar experience 50 years ago on the southern front in connection with a scenario that seemed imaginary, and history may repeat itself if we are not careful," the analyst wrote to her colleagues.

While ominous, none of the emails predicted that war was imminent. Nor did the analyst challenge the conventional wisdom among Israeli intelligence officials that Yahya Sinwar, the leader of Hamas, was not interested in war with Israel. But she correctly assessed that Hamas's capabilities had drastically improved. The gap between the possible and the aspirational had narrowed significantly.

The failures to connect the dots echoed another analytical failure more than two decades ago, when the American authorities also had multiple indications that the terrorist group Al Qaeda was preparing an assault. The Sept. 11, 2001, attacks on the World Trade Center and the Pentagon were largely a failure of analysis and imagination, [a government commission](#) concluded.

“The Israeli intelligence failure on Oct. 7 is sounding more and more like our 9/11,” said Ted Singer, a recently retired senior C.I.A. official who worked extensively in the Middle East. “The failure will be a gap in analysis to paint a convincing picture to military and political leadership that Hamas had the intention to launch the attack when it did.”

The breached security fence in the village of Kfar Azza, Israel, three days after it was attacked by Hamas.

Sergey Ponomarev for The New York Times

Ronen Bergman is a staff writer for The New York Times Magazine, based in Tel Aviv. His latest book is “Rise and Kill First: The Secret History of Israel’s Targeted Assassinations,” published by Random House. [More about Ronen Bergman](#)

Adam Goldman writes about the F.B.I. and national security. He has been a journalist for more than two decades. [More about Adam Goldman](#)

A version of this article appears in print on Dec. 1, 2023, Section A, Page 1 of the New York edition with the headline: Israelis Saw Plan For Hamas Attack Over a Year Ago. [Order Reprints](#) | [Today's Paper](#) | [Subscribe](#)

See more on: [The Israel Hamas War](#), [Hamas](#)

READ 2333 COMMENTS

More in Middle East

Trending in The Times

An Interview With Elon Musk’s Daughter Was Months in the Making

נספח 4 :

העתק מכתב קציני ונגדי המודיעין מיום
20.11.24

(עמודים 54 עד 55)

20 נובמבר 2024

לכבוד

אל"ם ג' - ראש מחלקת ביטחון מידע
אלוף שלומי בינדר - ראש אגף המודיעין
רב אלוף הרצי הלוי - ראש המטה הכללי
ישראל כץ - שר הביטחון
א.נ.,

הנדון: הפסקת ההתעמרות בחברנו ליחידה והחזרת הפרשה לפרופורציות הראויות לה

אנו הח"מ, חיילים וחיילות בצבא ההגנה לישראל, חבריו ליחידה של רס"ר א' אשר שירתו ומשרתים עמו משך שנים ארוכות מי בסדיר מי בקבע ומי במילואים – פונים אליכם בפניה זו הנובעת מידעיה ברורה על התעמרות אשר חווה חברנו ליחידה כאשר הוא זוכה ליחס מפלה ומוצג כמסוכן לציבור וכביכול אין מנוס אלא להותירו במעצר – וכדלקמן:

1. נקדים תחילה, כי פעולותינו בשתיקה ואין דרכנו במכתבים ובמלל - אך דומה כי נוכח העוול המתחולל, האמון הפנים יחידתי שהולך ונסדק וכן לבל תתפרש שתיקתנו כתמיכה וכהסכמה, אין לנו אלא להפר דרך זו.
2. כמו כן נציין על אתר, כי אין במכתב זה כדי להצדיק את אופן פעולתו של א' ואנו סבורים שהוא יכול להשיג את התוצאה המבוקשת - קרי, העברת מידע רלוונטי לדרג מדיני - בצורה שונה ובדרכים מקובלות.
3. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהשאלות הקשות העולות - **שאלות** אשר מהכרותינו האינטימית את פרטי הפרשייה בכל הנוגע לא', הן ברמת החומר המודיעיני, הן ברמת סיכון המקורות והן ברמת ה-"מסוכנות" כביכול הנשקפת מעצם שחרורו של א' למעצר בית - **אין עליהן תשובות!** (עכ"פ תשובות שאינן מערבות שיקולים פוליטיים זרים ו/או אישיים).
4. האמנם - נדרש היה לשלוח צוותים חמושים רעולי פנים על מנת לפרוץ באישון ליל לביתם של א' ושל חברי יחידה נוספים, משל היו אלו שתולי המודיעין האיראני באמ"ן?!; האמנם - היה צורך למנוע מחברינו ליחידה מפגש עם עורכי דין למשך 10 ימים, יחס השמור לאחרוני המרגלים?!; האם יש מישהו שסבור, כי בכוונתו של א' לפגוע בביטחון המדינה וכי יש להותירו במעצר לבל יחשוף מקורות?!.
5. השאלות הקשות יותר נשאלות על עצם הוצאת הפרשייה מפרופורציות באופן מבהיל וזאת תחת הותרתה בהיבט המשמעותי הפנים צה"לי - על מה ולמה? לא ייתכן, כי מצד אחד מפורסמות בתקשורת הישראלית ידיעות גולמיות תוך הבהרה כי מדובר בידיעות אשר הושגו כבר בשנת 2022¹ [על מלא המשמעויות הנגזרות מכך] כאשר באותם המקרים לא נפתחת חקירה כלל, ואילו במקרה דנן שוברים את כל הכלים – על חשבון הגב של חברים ליחידה!
6. הדוגמאות עוד רבות כמו גם האבחנות לחומרה דווקא באותם המקרים בהן לא נפתחה חקירה, אנו לא נוכל להיכנס אליהן ואנו בטוחים שכל איש מודיעין בעל שכל ישר ונטול פניות – מבין אותם היטב.
7. א' משרת במילואים מפרוץ "חרבות ברזל" ללא הפסקה כמעט, ושירותו הביא הישגים רבים לביטחון המדינה. אין לנו צל של ספק, כי מטרתו של א' לא נבעה משיקולים פוליטיים, כל שכן וקל וחומר שמטרתו לא הייתה לפגוע חלילה וחס בביטחון מדינת ישראל.
8. כמי שמכירים את מקורות אמ"ן לפני ולפנים ובעלי שירות מצטבר של עשרות שנים **אנו דוחים מכל וכל את העמדה כביכול יש בשחרורו של א' למעצר בית כדי לסכן מקורות כאלו ואחרים - עמדה זו מופרכת על פניה ועצם נקיטתה מגבירה את חוסר האמון הפנים יחידתי.** אנו מכירים את א' כפטריוט אמיתי, כאדם ערכי, כנטול אגו ופניות, כחבר אהוב וכנאמן לדרך.

¹ https://www.mako.co.il/news-military/2024_q1/Article-770341c3226dc81027.htm

9. אין צורך לומר, כי מלבד הפגיעה בא' ובמשפחתו, היחס לחברנו משפיע על מורל היחידה כולה. אנו פונים אליכם בבקשה, הוציאו את חברנו מהמשחק הפוליטי – הוא לא שם ולא רצה להיות שם מעולם. הסירו כל שיקול זר כזה או אחר ועשו הכל כדי לעצור את העוול שנגרם לחברנו ובכלל זאת שחרורו המיידי למעצר בית והעברת הפרשה הנוגעת לעניינו להליך משמעותי פנים צה"לי.
10. בנסיבות העניין הח"מ הינם אנשי מילואים בלבד.
11. בברכה ובכבוד - 26 קצינים ונגדים - חבריו ליחידה של א'.

נספח 5 :

העתק הפניה מיום 13.01.25

(עמודים 57 עד 69)

רח' מונטיפיורי 33, תל אביב-יפו מיקוד 6520102, TEL - AVIV - JAFFA
טלפון : 972-3-7114000 PHONE : 972-3-5604466 פקסימיליה :
E-Mail: office@miron-law.co.il

ITZCHAK MIRON
MORDECHAY RAZ
MALKIT MIRON
DALIA NUSBAUM
OHAD SKORNICK
SHIRLY MOLAD
ITAMAR MIRON, Ph.D.
YARIN REUVEN
ELHANAN MIRON
ESTER DAVID
ADIEL DAHAN
CHEN YITZHAK SHAHAM
CHAGAI PARDES

תל אביב 13/1/25 Tel Aviv
י"ג טבת התשפ"ה
מספרנו : 413271/1 Our Ref:
מס' מכתב : _____ Our Doc:

יצחק מירון
מרדכי רז
מלכית מירון
דליה נוסבאום
אוהד סקורניק
שירלי מולד
ד"ר איתמר מירון
ירין ראובן
אלחנן מירון
אסתר דוד
עדיאל דהן
חן יצחק שחם
חגי פרדס

OFER ZAMIR – Of Counsel

עופר זמיר - יועץ

ELIAHU MIRON (1921-1999)
ISIAH PRYWES (1928-1992)

אליהו מירון (זנמירובסקי) ז"ל (1921-1999)
ישעיהו פריבס ז"ל (1928-1992)

לכבוד

כב' ראש הממשלה
מר בנימין נתניהו

כב' שר הביטחון
מר ישראל כץ

רב ניצב דני לוי
מפכ"ל המשטרה

עו"ד גלי בהרב-מיארה
היועצת המשפטית לממשלה

עו"ד עמית איסמן
פרקליט המדינה

הנדון: מכתב התראה בהול ביחס לחקירת 'דלף סוד' – הדלפות

המהוות סכנה חמורה לביטחון המדינה ואף סיוע לאויב בשעת מלחמה

בשם מרשינו, עמותת 'בוחרים בחיים' ולצידה לוחמי מילואים ומשפחות חיילים – אשר מילאו ידינו לעשות כן, ובהמשך להליך המתנהל במסגרת בג"ץ 33366-09-24 הרינו לשלוח לכם דרישה זו להשיבנו דבר בענין פתיחה בחקירה אודות הדלפות פסולות הקשורות לחומרי חקירה רגישים – הדלפות המהוות פגיעה חמורה בביטחון המדינה, ואשר מנפקות כלי נשק לידי האויב בשעת מלחמה.

א. פתח דבר והצגה כללית של הדברים

1. פניה נוספת זו, שמצטרפת אל הפניות (שלא נענו) בענין ההדלפות שענין נדון בימים אלו במסגרת בג"ץ 33366-09-24 בחרנו בחיים נ' היועצת המשפטית לממשלה.

2. עניינה של הפניה שלפנינו עוסקת במקרים נוספים וחמורים במיוחד של הדלפות אסורות, שבמסגרתן פורסמו והועברו באופן רחב ומהדהד, מידעים ובהם מידע אסור רגיש וחשאי – בענין מתקפת הביפרים, בענין מכלול ההתקפות הקשורות לזירה הצפונית, בענין תוכניות התקיפה באיראן וכן בענין מסמך חומת יריחו והשגתו על ידי המודיעין הישראלי.
3. יובהר כי פניה זו נעשית באופן מרוכז לשם הנוחות ומשעה שכלל ההדלפות נשואות מכתב זה (ולצידן רבות נוספות) נעשו אל אותו גורם – ה"ה רונן ברגמן מהעיתונים ידיעות אחרונות וניו יורק טיימס.
4. נוסף כי הדלפות אלו 'נבחרו' מתוך עשרות רבות, כחמורות וקיצוניות במיוחד – וכאשר הצבר אך מוכיח את חשיבות החקירה בענין (ואת התוחלת הגבוהה בחקירת ההדלפות, הן במיציא הדין כלפי עבריינים בעבר, והן בענין מניעה עתידית).
5. למותר לציין כי בהתאם לדין ולעקרונות המשפט המנהלי, את נחיצות חקירת ההדלפות יש לבחון בהתאם למקרים מקבילים. בהקשר זה יודגשו עקרונות בחינת הטיפול האכיפתי בהדלפה של מסמך החמאס ביחס לאסטרטגיה הקשורה במחאה – אשר פורסם בעיתון בילד הגרמני (להלן: "**מסמך אסטרטגיית החמאס**" או "**הפרסום בבילד**"). כידוע, וכפי שיתואר בהמשך באותו מקרה המערכת ראתה את הדברים בחומרה רבה – כאשר באותו מקרה המתלונן היה הרמטכ"ל עצמו, החקירה התבצעה על ידי השב"כ, איתור המדליפים היה מהיר ויעיל, הנחקרים טופלו בכפפות ברזל תוך מניעת מפגש עורכי דין והארכת מעצרים – ובסופו של דבר הוגש כתב אישום חמור למדי כנגד המדליף (נגד באמ"ן) ומעביר הידיעה שגרם לפרסומו (מר אלי פלדשטיין). אף החלטות בית המשפט העליון שנגעו לבחינת ההדלפות והערכת תוחלת הנזק שלהן, בפרט תוך כדי מלחמה, היו מכריעות, ברורות ונחרצות – ומכאן חשיבות הטיפול האכיפתי כאן.
6. אם כן, היחס בענין ההדלפות בענייננו – וליתר דיוק, העדר היחס והעדר מוחלט של טיפול, ודאי טיפול אפקטיבי – בולט עוד יותר אל מול היחס המחמיר שננקט בעניינים דומים ולקביעות הפסיקה בענין. בהקשר זה ראו בעשת"ש 12293-12-24 **מדינת ישראל נ' אלעזר פלדשטיין** (9.12.24) ("**עניין פלדשטיין**") אשר יחד עם החלטות נוספות בהליך (ובהן החלטת כב' השופט אלרון בברע"פ 38331-11-24 **מדינת ישראל נ' פלוני**) עמד על החומרה של הדלפות בטחוניות בזמן מלחמה.
7. ודוק: בעוד שבענין הנגד נקבע כי "**עשה את אשר עשה במטרה להעביר חומר סודי לפתחו של ראש הממשלה לשם טיוב קבלת ההחלטות בדרג המדיני**" (פסקה 12 להחלטה בענין פלדשטיין), בפניה שלפנינו, אין צורך להזדקק ב'הלכת הצפיות' או לספקולציות מספקולציות שונות. מעיון בהדלפות ובהינתן זהות המפרסם – אשר עיקר עיסוקו הוא פרסום הדלפות בטחוניות מעין אלו בגופי תקשורת, ובהם גופי תקשורת זרים אשר אינם כפופים לצנזורה הישראלית – ברי כי המדליפים עשו את אשר עשו תוך הבנה ברורה כי הדברים יפורסמו ויופצו בתפוצה רחבה ומשפיעה, ובחלק מהמקרים תוך אמירות ברורות על הרצון לסכל פעילות בטחונית. להדלפות מכוונות מעין אלו יש ליחס חומרה רבה במיוחד.
8. **כפי שיתואר, במקרה החמור שלפנינו, עסקינן בארבעה פרסומים עיקריים –**
- 8.1. **ההדלפות בענין מתקפת הביפרים** – ביום 17.9.24, היום בו יצא לפועל מבצע הביפרים, פרסם העיתונאי רונן ברגמן בYNET בשעת לילה מאוחרת ידיעה חריגה¹ בה הוזהר הציבור כי "**גורמים בכירים בצה"ל ובחלקים אחרים של מערכת הביטחון מזהירים מפני "צעדים פזיזים שמתכננת ממשלת ישראל**

¹ ראו: <https://www.ynet.co.il/news/article/yokra14081652>

בצפון". לפי אחד הגורמים, "מחד, הצעדים האלה צופנים בחובם סכנה מוחשית ביותר להתלקחות מצב לוחמה כללי - לא רק בגבול עם לבנון אלא באזור כולו; ומאידך, הם כלל לא מבטיחים פתרון שיאפשר לתושבי הצפון לחזור לבתיהם". במסגרת הכתבה, ברגמן אף מגדיר את אחד הגורמים המדליפים כגורם "שצוטט פה כמה פעמים בעבר". בסיום הכתבה מודגש שוב כי "גורמים בכירים בצה"ל אומרים כי התוכנית המבצעית הנוכחית, שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, "תפורה בתפרים גסים ביותר ומסוכנת מאוד, עם פוטנציאל להידרדרות קשה".

למען הסר ספק, יום אחד לאחר מכן הבהיר ברגמן את הקשר בין חשיפה זו לבין מבצע הביפרים שהתקיים באותו יום ממש². כך רמז ברגמן בסיפוק על חשיפתו מיום הביצוע כי "אמש, ארבע דקות אחרי חצות, פרסמנו ב-ynet את הדברים הבאים... התוכנית המבצעית הנוכחית, כתבנו הלילה, שמטרתה לכפות על חיזבאללה הסדר מדיני, "תפורה בתפרים גסים ביותר ומסוכנת מאוד, עם פוטנציאל להידרדרות קשה". אם אכן, כמו שחיזבאללה מאשים, ישראל עמדה מאחורי המבצע המורכב הזה, הרי שביום שני בערב, כשהובאו האזהרות הללו לידיעתנו - יכול להיות שהן התייחסו לאירוע שנפל על לבנון, על המזרח התיכון כולו למעשה, כרעם בצורת צפצוף ביפר של שבע שניות כפול 4,000 ביום בהיר". ברגמן אף ממשיך את הדיון בו החל עם ההדלפה הראשונית ושואל בסוף הכתבה - "כאן השאלה הגדולה שנותרה אמש - האם הלחיצה על הכפתור הייתה מוצדקת בלי קשר למבצע המבריק שהביא ליצירת הכפתור הזה? ואם שווה לקחת סיכון רק כי יודעים שלא ניתן יהיה יותר להשתמש בו - סיכון שייתכן מאוד שראשי הצבא, או חלקם לפחות, התנגדו לו בתוקף".

כפי שיפורט לקמן, נסיבות ההדלפה והפרסום חמורות במיוחד לאור החשד שכבר התעורר אצל גורמים בחיזבאללה ביחס לביפרים אלו. בהיבט זה, בלי שמץ של הגזמה, עסקינן בחשיפת סודות ובריגול הגובלים בבגידה במדינת ישראל - ואף חוצים את הגבולות המוכרים בפסיקה. למען שלמות התמונה יובהר כי לפי דיווח בכלי תקשורת תלונה בעניין זה כבר הוגשה לפני כחודש וחצי אולם בשלב זה טרם דווח על כל פעולה מצד רשויות האכיפה בענין (אראל סגל, "תלונה הוגשה נגד רונן ברגמן בחשד שקיבל מידע מסווג", 2.12.24, אתר 14).

8.2. ההדלפות בענין מערך ההתקפות המתוכנן מול חיזבאללה – דומה כי הדלפה זו הינה חריגה ושערורייתית במיוחד, אף מול פריצת המסגרות הכללית אליה 'הורגלנו' לאור מחדלי החקירה בעניין הדלפות. במסגרת זו, ביום 3.1.25 התראיין ברגמן בהיותו ישראלי – בפודקאסט מצולם. הראיון נערך על ידי המראיין דן סינור, במסגרת תכנית היוטיוב "call me back" – תחת הכותרת "How Israel's Spies Penetrated Hezbollah - with Ronen Bergman"³. במסגרת הראיון, ולצד התייחסויות רבות שחשפו סודות וחומר מסווג, לכאורה, הצהיר ברגמן החל מהדקה 24:45 כדלקמן:

"תראה, לקראת סוף אוגוסט נפגשתי עם יועץ אסטרטגי לאחד מראשי המודיעין והוא אמר לי: אנחנו משוכנעים שאנחנו יכולים להוריד על חיזבאללה את "עשר מכות מצרים". והוא פרש בפניי את ראשי הפרקים של התכנית.. הייתי מנומס, אבל חשבתי שאולי זה יותר מדי. ואחרי אותה פגישה אותו אדם אמר לי שהוא ישלח לי את התחזית הזו בווטסאפ - כי הוא רצה להיות מסוגל להראות לי את זה אחר כך. ואני חייב להודות, כל מה שהוא אמר: עשר המכות, הפירוק של

² ראו: <https://www.ynet.co.il/news/article/h1gl400ppr>

³ ראו: https://www.youtube.com/watch?v=Bh7Hm7gpXvA&ab_channel=CallmeBackPodcast-withDanSenor

חיזבאללה – הכל התגשם. זה התגשם ולמעשה שיתק את היכולת של חיזבאללה להגיב בחזרה בגלל הצורה שבה התכנית הזו תוזמרה תוכננה ובוצעה."

קל לראות כי מדובר בהודאה מובהקת, אותה הביע ברגמן כמשיח לפני תומו, בדבר חשיפה בוטה של דרכי פעולה עתידיות של צה"ל בפני גורם לא מוסמך. האירוע שלפנינו חמור במיוחד שהרי גם לשיטות הרדיקליות ביותר בדבר "זכות הציבור לדעת", אין כאן כל הדלפה שמכילה ערך ציבורי כלשהו – וממילא לא יכולה להיות מחלוקת שהיא אינה ראויה להגנה.

8.3. ההדלפות בענין התקיפה הישראלית באיראן – פרסום של העיתונאי רונן ברגמן שפורסם בעיתון ניו

יורק טיימס ביום 3.10.24 תחת הכותרת "After Missile Attack, Israel May Be Ready to Risk All-Out War With Iran"⁴ (להלן: "הדלפת תוכנית התקיפה הישראלית באיראן"). הכתבה חושפת על בסיס הדלפה של 'גורמים' את התוכנית, וכן מבהירה על בסיס ארבעה גורמים ישראלים (!) את המטרות שלא יותקפו ואת הסיבות המבצעיות הקשורות באי התקיפה: "הפעם, ישראל עשויה לכוון לאתרי הפקת נפט ובסיסים צבאיים, אמרו הגורמים... למרות ספקולציות בתקשורת, ישראל לא מתכננת כרגע לפגוע במתקני הגרעין של איראן, לדברי ארבעה גורמים ישראלים, למרות שישיראל רואה במאמציה של איראן ליצור תוכנית נשק גרעיני איום קיומי. התמקדות באתרי גרעין, שרבים מהם נמצאים עמוק מתחת לאדמה, תהיה קשה ללא תמיכת ארה"ב. הנשיא ביידן אמר ביום רביעי כי לא יתמוך במתקפה של ישראל על אתרי גרעין איראניים".

8.4. ההדלפות בענין מסמך חומת יריחו – פרסום של העיתונאי רונן ברגמן שפורסם בעיתון ניו יורק טיימס

תחת הכותרת "Israel had a blueprint for the Oct. 7 attacks a year ago. Officials dismissed it"⁵. ביום 1.1.2023 (להלן: "הדלפת חומת יריחו"). יובהר כי פרסום זה התבצע בפעם הראשונה בניו יורק טיימס אולם חזר לאחר מכן בתקשורת הישראלית – כשהפרסום הבולט המפורט והבוטה ביותר בוצע בתוכנית "עובדה"⁶. על פי המתואר, הידיעה נשענת על "מסמכים, מיילים וראיונות" תוך הבהרה כי המסמך המתורגם "נבדק על ידי הניו יורק טיימס" ותוך פירוט פרטים רבים בקשר לתוכנית והמידע שנאסף בה. עיקרו של הפרסום עסק בכך שתוכנית התקיפה "חומת יריחו" הייתה מוכרת לאגף המודיעין כבר משנת 2022 באמצעים מודיעיניים רגישים כאלה ואחרים. ודוק: ברור ומפורש ומתחייב מהדברים כי אין מדובר במודיעין או שלל טכני - כפי שהיה, או לפחות ניתן היה להניח גם אצל האויב, בהתאם לאופי הפרסום בעיתון בילד - אלא בהדלפה פראית וקיצונית המסכנת מקורות מודיעיניים. ברי כי הדלפה עבריינית זו מהווה מעשה חמור המסכן ביוזעין את בטחון המדינה. באופן זה נראה כי הידיעה הסודית חשפה, או לכל הפחות הייתה סבירות גבוהה מאוד שהיא תחשוף, פרטים חשאיים ביחס לאופן העברת המידע. מכלול זה, מחייב חקירה לשם העמדה לדין באשמת מסירת ידיעה סודית מתוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה.

כבר עתה נציין כי הדברים מתחדדים לאור מכתב הקצינים ונגדי המודיעין שנשלח בנושא המצ"ב **כנספה א'** למכתב (להלן: "מכתב קציני המודיעין"). במכתב קציני מודיעין ונגדים המתמחים ובקיאים בנושא ובפרשות מדגישים כי פרסום עניין זה היה חמור הרבה יותר מזה של הפרסום

⁴ ראו: <https://www.nytimes.com/2024/10/02/world/middleeast/iran-missile-attack-israel-war.html>

⁵ ראו: <https://www.nytimes.com/2023/11/30/world/middleeast/israel-had-a-blueprint-of-the-oct-7-attacks-a-year-ago-officials-dismissed-it.html>

⁶ ראו: אילנה דיין, "המסמך שתיאר את מתקפת 7 באוקטובר אחד לאחד, בדיוק שנה לפני כן - חשיפה" 4.1.24, N-12 https://www.mako.co.il/news-military/2024_q1/Article-770341c3226dc81027.htm

בבילד לאור טיב החומר ומשמעותו, ומלינים על העדר חקירה בנושא באופן המעיד על שיקולים זרים. כך, באותו מכתב, מדגישים ומבליטים קציני המודיעין במיוחד את ההדלפה שהביאה לפרסום בתוכנית עובדה ועל בסיס היכרותם מבהירים – תוך הפניה לתוכנית ששודרה בישראל ועסקה במסמך הרגיש – כי **"לא ייתכן כי מצד אחד מפורסמות בתקשורת הישראלית ידיעות גולמיות תוך הבהרה כי מדובר בידיעות אשר הושגו כבר בשנת 2022 (על כל המשמעויות הנגזרות מכך)..."**, ובהמשך אף מחדדים כי **"האבחנות לחומרה דווקא באותם המקרים בהם לא נפתחה חקירה"**.

9. אשר על כן, לאור הוראות הדין והפסיקה החוזרת בנושא, וכאמור, בפרט לאור המדיניות שנהגה במסגרת זו בפרשה מקבילה וחמורה הרבה פחות – במסגרת הפרסום בבילד – **הנכם מתבקשים להורות על חקירה מיידית**.

10. כבר עתה יובהר כי עסקינן במקרה חריג וקיצוני. **הדחיפות** לאור הנזק הרב שנגרם בשל ההדלפה, והפגיעה החמורה באינטרס הבטחוני הישראלי בכל רגע שבו ההדלפה לא נחקרת – הנזק למדינה הולך ומתעצם. משכך, אתם נדרשים לפעול באופן מידי ולהשיבונו דבר בתוך 14 יום במסגרת מיצוי הליכים משפטיים על ידי מרשינו – וטרם הגשת עתירה בנושא.

ב. הקומה הבסיסית: על חומרת ההדלפות כשלעצמן (אף כאשר אינן סוד מודיעיני-בטחוני)

11. יודגש. אף ביחס להדלפות 'רגילות' המחוקק הורה בחוק העונשין התשל"ז–1977 ("חוק העונשין") בסעיף 117 ("גילוי בהפרת חובה") כדלקמן:

"עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדן, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל להיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדן, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים".

12. באופן זה נקבע כי מסירת מידע או ידיעה שקיבל עובד ציבור ברשות מנהלית מתוקף תפקידו לאדם שלא מוסמך לקבלה – ובכלל זה עיתונאים או אנשים אחרים – מהווה עבירה פלילית מסוג עוון אשר עונשה הוא עד 3 שנות מאסר. יודגש כי עונש זה אמור לכל ידיעה שנמסרה. כך, אם עובד ציבור מסר ידיעות במספר הזדמנויות – כל פעולה תיחשב כעבירה פלילית עצמאית.

13. בנסיבות שלפנינו, דומה כי עצם ההדלפות על ידי גורמים בטחוניים – ובפרט בנסיבות חמורות, כפי שתוארו לעיל – אף דורשת חקירה והעמדה לדין בגין מרמה והפרת אמונים בהתאם לסעיף 284 לחוק העונשין, הקובע כי:

"עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו – מאסר שלוש שנים".

14. אף הפסיקה עמדה בחומרה על חשיבות חקירת ההדלפות.

כך, במסגרת הפסיקה בעניין ההדלפות בבג"ץ 3917/20 **אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה** (05.11.2020) (להלן: **"עניין אלוביץ'"**). נזכיר כי באותו מקום כב' השופט סולברג, הדגיש שאין להסתפק במס שפתיים וכי במבט צופה פני עתיד יש להתריע כי יש חובה על הגורמים האמונים לעשות מעשה ולהתחקות אחר זהות המדליף:

"מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה "בחומרה רבה", כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידית', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה "חומרה רבה" שב"מסירת מידע האסור בגילוי", שהכל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה".

15. הפסיקה אף הדגישה כי הנזק מתופעת ההדלפות – ומהעדר החקירה בנושא – אינו מסתכם רק בנזק 'התוצאתי' הישיר אלא גם בנזק החמור שדבר ההדלפה הפומבית גורמת לאמון הציבור ברשויות ולתפיסת האזרחים את פעילות הרשויות כעניינית, נקיה והגונה. (וכן ראו בדברי כב' השופט א' רובינשטיין בבג"ץ 1736/10 ליברמן נ' מנהל המחלקה לחקירות שוטרים (02.10.2011)).

16. למען שלמות התמונה, נציין כי בהמשך לתלונות על הימנעות הפרקליטות והייעוץ המשפטי מחקירת הדלפות הקשורות לתיקים פומביים ורגישים, פורסמה ביום 4.2.2020 הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1114 "קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי" מיום 04.02.2020 (להלן: "הנחיית היועץ").

ההנחיה מפרטת שלושה שיקולים מרכזיים (אך לא בלעדיים) שיש לבחון ולאזן ביישום מדיניות האכיפה: עוצמת הפגיעה באינטרסים חיוניים כתוצאה ממסירת המידע או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים אלו; תוחלת החקירה ומורכבותה בדגש על האפשרות להתחקות אחר זהות מוסר המידע; והעניין הציבורי שבחשיפת המידע, לאור חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

ג. פרסום ההדלפות המוצגות: מסוכן, פראי ומכיל חומרה מיוחדת

17. כאמור, עסקינן בארבעה מקרי הדלפות הנוגעים כולם לעניינו של עיתונאי אחד – וממחישות ציר שיטתי ותעשייתי של הדלפות הגורמות לנזק אדיר. נזכיר שוב כי בחלק מהפרסומים העיתונאי אף מודה בכך שמדובר בגורמים המדליפים לו בשיטתיות.

18. כך, בפרסום בענין הביפרים מגדיר ברגמן בפני הקוראים את אחד הגורמים הבטחוניים המדליפים כגורם "שצוטט פה כמה פעמים בעבר". בהקשר זה קל לראות כי ההדלפות המתוארות בפניה זו, ולצידן הדלפות בטחוניות רבות נוספות, מכילות חומרה מיוחדת ופגיעה רחבה ומשמעותית בבטחון מדינת ישראל ובסודיות המידע והחומרים המודיעיניים המבססים את פעולותיה:

19. כך בנוגע להדלפה ולפרסום בענין מבצע הביפרים – למותר להרחיב אודות החומרה בעצם הרמיזה מפי "גורמים בכירים בצה"ל ובחלקים אחרים של מערכת הביטחון" אשר "מזהירים מפני 'צעדים פזיזים שמתכננת ממשלת ישראל בצפון'", ומסבירים שצעדים אלה "צופנים בחובם סכנה מוחשית ביותר להתלקחות מצב לוחמה כללי - לא רק בגבול עם לבנון אלא באזור כולו" כאשר התוכנית האמורה עראית ו"מסוכנת מאד" ומכילה "פוטנציאל להידרדרות קשה".

מדובר בסכנה ברורה ומיידית העומדת הרבה מעבר ל"הלכת הצפיות" שאזכרה בענין פלדשטיין. החומרה אמורה ביתר שאת לאור הדיווחים בענין החשדות שכבר התעוררו בארגון לגבי מלכוד הביפרים – שהובילו להפעלת התוכנית. למרבה האירוניה, 'מקור' מובהק לסיכון בחשיפת ברגמן הוא הראיון הנוסף שהזכרנו. כך, בדקה 44:52 באותו פודקאסט ממש מדווח ברגמן בפרוטרוט על התפתחות החשדות מצד

גורמים בחיזבאללה בעניין טיב הביפרים. כך ברגמן מציין כי בסוף 2023 חשד גורם בחיזבאללה על המלכוד - ואותו גורם חוסל בראשית 2024. בהמשך לכך, בספטמבר (לפי ברגמן עצמו!) היו גורמים בחיזבאללה שחשדו במהות המכשיר ותיכננו לשלוח שלושה ביפרים לבדיקה בטהרן באמצעות ציוד טכנולוגי מתקדם יותר. בשל החשד, לפי ברגמן, הגורמים בחיזבאללה כבר עמדו בפני שליחת הביפרים - ואז יחידת המודיעין (8200) הזהירו את המוסד ואת מפקדי קהילת המודיעין על היותם "על סף חשיפה". זאת, מאחר שהעריכו שהסיכון הרב לחשיפה מחייב נוהל חירום של "Use it or lose it" באופן שהאיץ את פעילות מימוש התוכנית.

כלום יש טעם להרחיב בדבר החומרה של חשיפת הדברים במצב רגיש זה?!

20. **כך גם בנוגע להדלפה (שלא ידוע מה מתוכה פורסם) בעניין מערך המלחמה** – גם כאן, אין טעם להרחיב עד כמה מסוכנת העברת מערך פעולות שמהוות את לב המלחמה נגד חיזבאללה – האויב שהוגדר (גם על ידי ברגמן עצמו בראיון) כ"אויב המסוכן ביותר של מדינת ישראל" סביב לגבולותיה. למעלה מן הצורך וביחס לבוטות של הדברים נציין כי הדברים גולו על אף הבנת הקונטקסט הפוליטי האפשרי. כך, למרבה האירוניה, בדקה 7:23 לסרטון נשאל ברגמן על מה ידע מראש לפני המבצע והשיב בחיך כי זו שאלה "טריקית מאוד" וציין בפני המראיין כי לאחרונה, בהקשר לפרשת פלדשטיין, עלו טענות רבות בענין אכיפה בדרגות בשל טענות להעברה שיטתית של ידיעות סודיות אל ברגמן מצד גורמי מודיעין. כפי שניתן לראות, הזלזול המצער בשלטון החוק הישראלי, ובנכונות לחקור הדלפות כשהן 'מהצד הלא נכון' – הינו כה קיצוני עד שהדברים לא הפריעו לו להודות בהדלפה העבריינית החמורה פחות מ-20 דקות לאחר מכן.

21. **כך גם בנוגע להדלפה בעניין תוכניות התקיפה באיראן** – גם בנוגע לפרסום זה מיותר להרחיב מדוע הפרסום פוגע באופן קשה בבטחון ישראל ועולה לכדי ריגול בזמן אמת. נזכיר כי במסגרת הפרסום פורסמו התוכניות המבצעיות וכן התוכניות שלא יבוצעו והסיבות הטכניות-בינלאומיות שמעכבות את ביצוען. ביסוס הדלפה זו, הפרסום בעיתון מרכזי ובעל תפוצה גלוי בפני אויבינו (ניו יורק טיימס), השענת הידיעה על ארבעה גורמים ישראלים שהדליפו את הדברים – וכן ביסוס הסיבה על בסיס קשיים מבצעיים שפורטו בהתאם למיקום המתקנים והצגת יכולות התקיפה הישראליות ומגבלותיהן (תוך מתן אפשרות עתידית לאויב להבין את מערך השיקולים והאפשרויות של האויב) – מעלים את ההדלפה לדרגת חומרה מקסימלית.

22. **וכך גם בנוגע להדלפה ולפרסומים כך בנוגע להדלפה ולפרסומים בעניין חומת יריחו** – במסגרת פרסום ההדלפות של ברגמן, ולצידו פרסומים נוספים עוקבים, מתואר בפרוטרוט מידע וחומרים מודיעיניים סודיים ביותר, ובין היתר: הרקע לדברים, השגת התוכנית, פרטיה ואף צילומים ופרטים אחרים הנוגעים אליה. **ודוק, במסגרת ההדלפה**, ולעומת הפרסום בבילד אשר הציג מידע באופן עקיף וחלקי ותוך הצגתו כשלל מלחמה, הוצגו פרטים רבים המתארים באופן ישיר את טיב המקור והקשר הדברים. כך, בין היתר בהדלפה שלפנינו מדובר בפרסום של חומר גולמי; מהפרסום ברור כי המידע כבר נמסר בעבר (ועל כן לא יכול להיות שלל מלחמה או הושג כתוצאה מהחקירות); הפרסום 'מתחם' את זמן הגילוי לשנת 2022 (וכך מסכן אף יותר את המקור); הפרסום מתאפיין בצורה מרחיבה המאפשרת למי שבקיא בכך להשיג מידע על אופן הגילוי ומקורו (ואכמ"ל).

מבלי להרחיב, יצוין כי אף מכתב הקצינים עמד על חומרה זו. כך צוין שם ביחס לפרסום בעבודה – כי **"מפורסמות בתקשורת הישראלית ידיעות גולמיות תוך הבהרה כי מדובר בידיעות אשר הושגו כבר בשנת 2022 (על כל המשמעות הנגזרות מכך)..."** ובהמשך אף מחדדים כי **"האבחנות לחומרה דווקא באותם המקרים בהם לא נפתחה חקירה"**.

23. **אם כן, עסקינן במכלול המחייב חקירה – כל אירוע בפני עצמו וקל וחומר בבחינת עומק ורוחב מחדלי ההדלפות הבטחוניות.** יודגש כי מחדלי חקירת ההדלפות אף בוטאו בהרחבה מפי הגורם האמון על שמירת בטחון מדינת ישראל – ראש ממשלת ישראל. במסגרת זו אף הודגשה במיוחד ההדלפה האמורה בנושא

"מסמך שלם שהודלף בענין 'מסמך יריחו'... מסמך מסווג סודי ביותר, שהגיע למסכי הטלוויזיה". לצד האמור, ולצד פרשת ההדלפות בשדה תימן ציין ראש ממשלה הדלפות מזיקות במיוחד נוספות (שאף הן, כמובן, ראויות לחקירה, ומרשתנו שומרת על כל הזכויות בעניינן) ובהן, בין היתר: מידע אסטרטגי מהדיון ביום 23.10.24, הדלפה שפגעה במשא ומתן עם החטופים מיום 2.8.24 בענין דיונים פנימיים ורגישים; הדלפה בניו יורק טיימס לגבי התגובה המיטבית על מתקפת הטילים הבליסטיים על איראן וכיו"ב.

לשם שלמות התמונה וחשיבות הדברים, בראי ההצדקות הנדרשות לביצוע חקירה – וכן נחיצות הגשת עתירה לאור הטענות כי רשויות האכיפה מסרבות לבצע חקירה על אף דרישות הגורמים האמונים על בטחון ישראל – נפרט כי ביום 23.11.24 הצהיר ראש ממשלת ישראל את ההצהרה הבאה⁷:

"אנחנו מתמודדים עם אינסוף הדלפות פליליות מתוך מדינת ישראל. מבול של הדלפות חמורות, הדלפות שמסכנות את בטחון המדינה, מסכנות את לוחמי צה"ל, מסכנות את חיי חטופינו ופוגעות במכוון במאמץ המלחמתי שאני מוביל כראש הממשלה. אני רוצה שתדעו: דרשתי אינספור פעמים מעל כל במה אפשרית לחקור שאלה פשוטה - מיהם הגורמים האלה שמדליפים את ההדלפות הללו ולמה לא נוקטים פעולות נגדם? לא נענית. ההדלפות הללו יצאו מתוך.. הפורומים הבטחוניים המצומצמים והרגישים ביותר של מדינת ישראל. אלו הדלפות שנותנות מידע עם ערך עצום לאויבים שלנו - לאיראן, לחיזבאללה, לחמאס.. מסמך שלם שהודלף בענין 'מסמך יריחו'.. מסמך מסווג סודי ביותר, שהגיע למסכי הטלוויזיה.. הייתי יכול לפרט כאן אינספור הדלפות נוספות שהדלפות נוספות יום יום, שעה שעה, לפעמים בשידור חי. בכולם יש גניבה של מידע, במקרים רבים - גניבה של מסמכים ומסירתם ללא אישור לאחרים.. הן מכוונות לשרת את הנרטיב של כניעה לנרטיב האויב".

24. בהמשך לכך, ולאופן הפרסום הממוקד והלא-אחראי יוער כי למפרסמי ההדלפות האמורות (ובראשם רונן ברגמן, אך הדברים יפים גם לענין אשת התקשורת אילנה דיין) יש עבר של פרסומים לא אחראיים. כרונולוגיה זו רלוונטית במסגרת היותם צינור הדלפות לכאורה, ואף לכך יש לייחס משקל בחומרת הפרשות ובתוחלת חקירתן באמצעים אפקטיביים ומקיפים.

ד. הקשר ההדלפות: על משמעות וחומרת דלף סוד מודיעיני בעיצומה של מלחמה

25. עמדנו לעיל על החומרה אותה מייחסת הפסיקה לעצם ההדלפה – כאשר מדובר על הדלפה 'סתמית', ובראי הפגיעה הקשה בזכויות החשוד, במראית הצדק, בטוהר החקירה ובאמון הציבור ברשויות החקירה.

26. אולם בענייננו עסקין בהדלפות שפגיעתן חמורה לאין שיעור.

27. כך, דלפי הסוד, הציגו מידעים ומסמכים צהליים חשאי אשר חשפו מקורות סודיים ותוכניות עתידיות.

28. זאת ועוד, עסקין במסירת ידיעות הנוגעות לנושאים רגישים הקשורים באופן ישיר לסוגיות רגישות הקשורות למלחמה, לתוכניות מבצעיות ואף ליכולת לגייס מקורות מודיעיניים ולשמור על בטחונם וחשאייתם – ולמידעים חשאי הנוגעים לעצם הניצחון במלחמה.

7 ראו:

https://www.youtube.com/watch?v=kmf2nW7zazo&ab_channel=%D7%A2%D7%9B%D7%A9%D7%99%D7%9514

29. במסגרת זו קבע המחוקק בס' 112 ("ריגול") עת הענישה בדבר מוסר ידיעה בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, וכן את מי שהתכוון לפעולה כזו. **אולם חמור מכך**. משעה שאין חולק כי עסקינן בידיעות סודיות במיוחד לענייננו, יש להפעיל את ס' 113 המורה כי:

"(ב) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר עולם.

(ג) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר שבע שנים; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ד) (1) בסעיף זה, "ידיעה סודית" - ידיעה אשר ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, או ידיעה הנוגעת לסוג עניינים שהממשלה, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, הכריזה, בצו שפורסם ברשומות, כי הם עניינים סודיים;

(2) ידיעה אשר תוכנה, צורתה, סדרי החזקתה, מקורה או נסיבות קבלתה, מעידים על החובה לשמרה בסוד, חזקה היא, כי ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, אלא אם כן הוכח אחרת."

30. אף אם היינו מניחים משום מה לקולא, כי אין במסירת המידעים והמסמכים כוונה לפגוע בביטחון המדינה, על אף שמוסר הידיעה ודאי ידע את משמעות הדברים, ודאי כי לכל הפחות מתקיימים בענייננו ס' 113א בדבר "ידיעה סודית" לפיו:

"113א. מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנים"

31. בעניינינו אף מתקיים ס' 116 (2) ("מעשה הכנה") המורה כדלקמן:

116. "העושה אחת מאלה בכוונה להכין מעשה עבירה לפי סימן זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להכין מעשה עבירה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים:

(2) מחזיק מסמך רשמי או משתמש בו כשאינו מוסמך לכך;".

32. זאת ועוד, בענייננו, ומשעה שעל מוסרי הידיעות ידעו והבינו שהיא עשויה להגיע לידי לאויב מתקיימת הגדרת המחוקק בס' 99 ("סיוע לאויב במלחמה") כאשר בהתאם להגדרות החוק:

"(ב) לענין סעיף זה, "סיוע" - לרבות מסירת ידיעה בכוונה שתגיע לידי האויב או ביוזעין שהיא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקא מינה שבעת מסירתה לא התנהלה מלחמה."

ו. יישום הוראות הדין והפסיקה: נסיבות דלף הסוד המודיעיני חמורות, מזיקות והרסניות במיוחד

33. בהתאם לנקבע בפסיקה ולהוראות החוק – קל לראות כי בחינת נסיבות ההדלפות מגלה חומרה רבה וקשה המחייבת פעולה נחושה.

34. כך, לשם ההמחשה, הנחית היועץ בעניין חקירת הדלפות מפרטת שלושה שיקולים מרכזיים שיש לבחון ולאזן בחקירת הדלפות. ברי כי שלושת השיקולים מורים על חקירה מיידית דחופה וברורה.

34.1. ראשית, בנוגע לעוצמת הפגיעה הדרמטית באינטרסים לאומיים מודיעיניים ובטחוניים חיוניים כתוצאה ממסירת המידע – הפגיעה של פרסום המידע, הדלפת הסרטון המבושל בביטחון המדינה

ובשלוש וברוח לוחמיה קשה, מוחשית וברורה. עסקינן בחשיפות מופקרות כאשר כל הדלפה בנפרד משקפת פרצה מודיעינית פראית, מסוכנת ומובהקת.

34.2. שנית, בהתחשב בתוחלת הגבוהה של החקירה והעדר המורכבות – עסקינן במידע סודי ורגיש, אשר בעת מסירתו היה ידוע (ודאי בפירוט שכזה) למתי מעט. מכל מקום, בהקשר זה, האפיון הצבאי ודאי מאפשר גמישות יתרה בפעולת החקירה. עצם הפגיעה החמורה בהוראות ובנהלים הרלוונטיים מהווה פגיעה במשמעת הצבאית וביכולת של צה"ל לבצע את משימותיו – ובפרט בשעת מלחמה ובתקופה כה רגישה – מתיר ואף מחייב נקיטה בפעולות מיידיות וקפדניות יותר מהסטנדרט במערכת אזרחית. יתרה מכך, ברור כי לאור העובדה כי הדלפות כה רבות מגיעות למקור בודד – מגבירה באופן מעריכי את תוחלת החקירה ואת הסיכוי כי חשיפה של הדלפה אחת תוביל לרשת של הדלפות עברייניות ומסוכנות.

למעשה, אין מחלוקת ביחס לתוחלת, כל עוד יש רצון מצד המערכת. שעה שחקירה דומה (בענין הפרסום בבילד) הגיעה לאיתור מוסרי הידיעה (שלדבריו העביר אותה ללשכת ראש הממשלה מתוך דאגה לבטחון המדינה) במהירות, מיידיות וביעילות מרשימה.

34.3. שלישית, בהעדר עניין ציבורי לגיטימי – אף אם היה לפנינו עניין ציבורי, הדבר ודאי אינו מקנה לגיטימיות לכל טענה ליעניין ציבורי. קל וחומר בעיצומה של מלחמה. ממילא, אף אם היה משקל ליעניין ציבורי (ואין כך!) ודאי שאופן הפרסום וההדלפות המתוארות כאן מבסס את הצורך בחקירה. למעשה, ודאי ביחס להדלפות בענין הביפרים, מערך הלחימה בצפון או תוכניות התקיפה באיראן – לא היה נגרע כל דבר מ'זכות הציבור לדעת' מידע מודיעיני רגיש' אם העברת המידע הייתה נדחית (ולכל הפחות מוצגת כפראפרזה, כרמז רחוק או כספקולציה שאינה נשענת על גורמים מוסמכים – מבלי לסכן באופן כה מופקר ומובהק את בטחון ישראל. משעה שההדלפות נעשות באופן כה פראי – ודאי שאין להכיר בכל ערך, לא כל שכן ערך המתגבר על הפגיעה האדירה בבטחון המדינה..

35. להשלמת התמונה נוסיף כי בהנחיית היועץ, נמנו שיקולים נוספים אשר אף הם מהווים בענייננו נסיבות מחמירות במיוחד. (להרחבה, ראו סעיפים 2 ו-34 להנחיית היועץ).

35.1. כך ביחס אל "הפגיעה באמון הציבור במערכת סדרי השלטון והמשפט" – אשר מועצמת בנסיבות שלפנינו לאור מרכזיות הידיעות, פומביותן וכן 'מדיניות המערכת' במקרים אחרים (בענין אנשים אחרים?!) כפי שבאה לידי ביטוי בפרסום בבילד.

35.2. כך בענין מהות הפורום ממנו נמסר המידע – כאשר עסקינן בגופים צבאיים מודיעיניים ומסווגים ובמידע רגיש מאין כמוהו. באופן מחייב, הפורום הצבאי מקיים ציפיות של משמעות מוגברת ונאמנות מוחלטת לאינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל על פני אינטרסים פוליטיים או אישיים כאלה ואחרים שהביאו לפרסום.

35.3. כך בענין מיהות מוסר המידע הנחשד – גופים צבאיים-מודיעיניים המצויים בשירות צבאי וכפופים להוראות הצבא ולמשמעת שבה. אף שיקולים אלה מחייבים פתיחה בחקירה מידית.

אם כן, כלל הבחינות והפרמטרים מחייבים פתיחה מהירה בחקירה ויעילה. מיד נראה, כי הדברים אף מתגברים לאור המדיניות כפי שבאה לידי ביטוי בפרשת בילד.

ו. צורך מוגבר בחקירה – השוואה למדיניות בענין בילד (ולאור החשש משיקולים זרים בפתיחת החקירה)

36. כאמור, בענייננו הנזק המידי (או הפוטנציאלי) של ההדלפות חמור במיוחד. זאת, כפי שפורט לעיל, לאור הפגיעה המודיעינית-בטחונית הישירה והמובהקת.

37. צורך מוגבר בחקירה נובע ממדיניות החקירה המערכתית במקרים מקבילים. כך, לדוגמה, בענין בילד, שם דווחנו כי החקירה נפתחה בעקבות תלונת הרמטכ"ל (!) – והתפתחה לידי פרשה חמורה בה ננקטו כלל האמצעים כולל מניעת מפגש ממושכת עם עורך דין, החזקה במעצר בתנאים קשים, והגשת כתב אישום.

38. לא למותר לציין כי פתיחת החקירה והגשת כתבי אישום בענין בילד הינה גבולית במיוחד לאור הנסיבות הלכאוריות שם, ובהן מסירת המידע בכוונה להעבירו לראש הממשלה אשר אין לגביו ענין של סודיות.

39. בענין זה אין לנו אלא להפנות שוב למכתב קציני המודיעין אשר מדגישים במפורש כי השוואת הנזק והחומרה פרסום חומת יריחו לפרסום בבילד – נוטה לרעת הפרסום של חומת יריחו (ולאור הפרמטרים המופיעים שם – אף להדלפות בענין הביפרים ומערך הלחימה בצפון).

ח. הדרישה לחקירה ותיקון – וחשיבות הזריזות בביצוע החקירה

40. בהמשך לכלל האמור, הרינו לפנות מכם בדרישה לפתיחה בחקירה מיידית – פלילית, משמעית וצבאית.

41. בכלל זה ידרשו מרשיי לוודא כי החקירה תהיה נקיה ולא מזוהמת. בכלל זה, כמובן מאליו ובמלוא הכבוד – הטלת החקירה תיעשה באופן אפקטיבי (על ידי השב"כ, המלמ"ב או כל צוות חקירה מיועד ומומחה להליכים מורכבים מעין אלה, ואשר בידיו כל הכלים הטכנולוגיים לצורך ביצוע חקירה אפקטיבית) ותתבצע, ככל האפשר, במנותק מגורמים שעלולים להיות חשודים בביצוע ההדלפה או בגורמים להם עלול להיות ניגוד עניינים.

42. בהקשר זה הנכם מתבקשים להשיבנו דבר בהקדם האפשרי ובמהירות המתחייבת. כל עיכוב בטיפול ובהשבה יהיה מנוגד בתכלית לשכל הישר, לנזק הלכאורי ולדחיפותו.

43. הדברים מתחייבים אף לאור פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לכורח בחקירה מהירה לאיתור ההדלפות, כך נקבע בענין דחיפות הטיפול באכיפת איסור הדלפות:

"...טוב עשתה היועצת המשפטית במינוי גורם חיצוני בכיר ומיומן בנושא הנדון, לקיים עבודת מטה ולהמליץ על צעדים מעשיים לשם מניעת מסירת מידע וסגירת פרצות. בהקשרה של עבודת מטה זו, אציין, כלקח מן העניין שעל הפרק, ודומים לו בעבר, כי לעיתים "זריז עדיף מזהיר"... החמרה יתרה במידת הזהירות הנדרשת, צפויה להביא לסתימת הגולל על חקירה יעילה וטיפול הולם ברעה החולה של 'הדלפות'... חקירה אפקטיבית בכגון דא, קשה עד בלתי אפשרי לעשות בחלוף פרק זמן שכזה. יש לקוות שבעבודת המטה שעליה דובר, תינתן הדעת גם על הצורך בקיצור קבועי-הזמן. כאמור, ממקורותינו למדנו שלעיתים "זריז עדיף מזהיר"... הזריזות נחוצה, לא פחות מן הזהירות, מחמת פגיעתה הרעה של ההדלפה. הד"ץ פוגע בבית כולו" (ס' 3 לפסיקת כב' השופט סולברג בבג"ץ 3823/22 בנימין נתניהו נ' היועצת המשפטית לממשלה (17.7.2023)).

באופן דומה קבע כב' השופט כבוב באותו ענין כי יש כורח בביצוע פעולות מהירות וכי על הגורמים המקצועיים שיפעלו כך בעתיד:

"...לא מן הנמנע כי פעולה מהירה, בזמן אמת, הייתה יכולה להקל על איתור הגורם שהדליף את המידע האסור בגילוי. חזקה על הנוגעים בדבר, ובפרט הגורם המקצועי שגויס לשם גיבוש המלצות לפתרון צופה פני עתיד, שיתנו דעתם לדברים אלו".

באופן דומה אף קבע השופטת חיות (כתארה אז) בעניין ליברמן :

"בעניינים אלה מוטב 'להכות בברזל בעודו חם' ולמצות את אפשרויות הבירור והבדיקה ככל הניתן מיד עם היוודע דבר ההדלפה".

אם כן, הדין והפסיקה המושרשת מורים לגורמים האמונים על איתור המדליפים **לפעול באופן מהיר, יעיל והחלטי**. ממילא, לאור קביעות מפורשות אלה, לא יהיה ניתן לקבל כעת גרירה ומשיכת רגליים שבסופה יטען בעתיד כי אין תוחלת בחקירה. אדרבה, מיצוי התוחלת מחייב חקירה מהירה ואפקטיבית.

44. על כל האמור, נוסף כי אף בדיון שהתקיים ביום 1.1.2025 בנושא ההדלפות בענין בחרנו בחיים – דיון בו ייצגה את היועצת המשפטית לממשלה עו"ד מיטל בוכמן-שינדל – הדגיש ההרכב את חשיבות הטיפול המהיר בכל הנוגע לגילוי הדלפות, ודאי כאשר טרם נכנסו לטרקלין החקירה (ראו בפרוטוקול הדיון, בהערות כב' השופטים ברק-ארז וכשר, בעיקר החל מעמ' 14 ש' 35 ועד עמ' 15 ש' 22).

45. **לסיום נוסף כי לצד כלל האמור לעיל, בכל הנוגע לתחקור גורמים עצמיים, יש חובה עצמאית לשר הבטחון ולרמטכ"ל לפעול בענייננו אף בפן המשמעותי-צבאי והפיקודי.**

ודוק: עסקין במערכות בטחוניות (לרוב היררכיות) אשר רבים מהחשודים נמצאים שם באופן מחייב על פי חוק, וכשבראש המערכת עומד הרמטכ"ל אשר אמון על תקינות המערכת.

כך, אף באופן עצמאי ובמנותק מהפן הפלילי החמור של ההדלפה – ומהחובה לחקור את ביצועה של עבירה פלילית לפי סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 – חלה על הרמטכ"ל כראש המערכת **חובה משמעותית-אלמנטרית** לבצע חקירה מהירה בעניין.

בתוך כך, מערכת הבטחון ובתוכה הצבא, הרמטכ"ל העומד בראשו, ושר הבטחון המופקד לפי חוד יסוד הצבא על המערכת – מחויבים לחקור ולאתר את זהות מדליפי המידע לאחר מכן למצות את הדין עם המדליפים ועם הדרגים הפיקודיים האחראיים (בין במעשה ובין במחדל). **כלל האמור בסעיף זה חל ביתר שאת משעה שבפרסום בענין בילד – הרמטכ"ל היה הגורם המתלונן.**

46. אשר על כן, ולאור הזמן שחלף מפרסום וחשיפת ההדלפות האמורות, ומשעה שפניה עקרונית בנושאים אלו כבר התבצעה – נצפה לתשובה מהירה (אף אם תמציתית) כדי להקל על המסגרת הדיונית ולא לכלות זמן שיפוטי לשווא. למען הסר ספק, ובעקבות כשלים דומים שאירעו בעבר נבהיר כי אנו מבקשים לקבל **התייחסות מנומקת** - ביחס לכל אחד מהאירועים, וכן בענין משקלם המצטבר (ראו, בענין דומה בבג"ץ 6017/21 זלמן זבדצקי נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.9.2021); וכן, לדוגמה, החלטת הנת"ס מיום 8.1.25 בענין תלונה 409/25 שם נקבע כי התנהלות היועצת בענין "אינה מתיישבת עם הדין והנקבע בפסיקה").

47. אין באמור לעיל ובמה שלא נאמר בו בכדי לגרוע מטענות וזכויות מרשיי.

48. פניה זו מתבצעת, כאמור, בענין צבר הדלפות. זאת, לשם היעילות ובחינת התוחלת. אולם, ככל הנדרש, ולמען מניעת העלאת טענה אפשרית בדבר 'עיכוב' בשל אחד מהעניינים שהוצגו לעיל – ככל שאחד מהעניינים דורש בירור מיוחד – הנכם מתבקשים להשיב לנו בנפרד על העניינים אשר מאפשרים תשובה – כאשר לעמדת מרשינו די בכל מקרה בודד בפני עצמו בכדי לפתוח על-אתר בחקירה פלילית.

בברכה,

ד"ר עו"ד איתמר מירון

העתיקים:

1. מבקר המדינה, מר מתניהו אנגלמן
2. יו"ר ועדת חוץ ובטחון, ח"כ יולי אדלשטיין

3. ראש המטה הכללי, רא"ל הרצי הלוי.
4. ראש השב"כ, מר רונן בר
5. ראש המלמ"ב, מר יובל שמעוני

נספח 6 :

מענה פרקליטות מיום 16.01.25

(עמודים 71 עד 71)

משרד המשפטים
לשכת פרקליט המדינה

ט"ז טבת תשפ"ה
16 ינואר 2025

מס' מסמך : 047-99-2025-001508

לכבוד
ד"ר איתמר מירון, עו"ד
באמצעות דוא"ל : ofir@miron-law.co.il

שלום רב,

הנדון : מענה לפנייתך בנושא "מכתב התראה בהול ביחס לחקירת הדלפות"

סימוכין : מכתבך ללשכת פרקליט המדינה מיום 13.1.2025

1. פנייתך בנושא שבנדון התקבלה בתאריך 13 בינואר 2025 בלשכת פרקליט המדינה.
2. לאחר בחינת פנייתך, היא הועברה לטיפול של לשכת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), אשר התבקשה לבחון את הדברים, ולהשיבך במישרין בתום הבדיקה.
3. על מנת לסייע בידך, בכל שאלה או בירור ניתן לפנות למזכירות לשכת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) בטלפון : 073-3925583, או בכתובת הדוא"ל special-matters-deputy@justice.gov.il.
4. למען הסר ספק יובהר כי אין באמור לעיל משום הבעת עמדה לגופם של דברים.

בברכה,

יעלה פרידמן
לשכת פרקליט המדינה

נספח 7 :

מענה פרקליטות מיום 27.01.25

(עמודים 73 עד 73)

מדינת ישראל
 משרד המשפטים
 פרקליטות המדינה
 לשכת המשנה לפרקליט המדינה
 (תפקידים מיוחדים)

כ"ז טבת תשפ"ה

27 ינואר 2025

מס' תיק: 85/25

לכבוד

ד"ר איתמר מירון, עו"ד

באמצעות דוא"ל: ofir@miron-law.co.il

שלום רב,

הנדון: פנייתך בעניין "מכתב התראה בהול ביחס לחקירת הדלפות"
 סמך: פנייתך ללשכת פרקליט המדינה מיום 13.1.2025

1. פנייתך שבסמך בשם מרשיכם - עמותת "בוחרים בחיים" ולוחמי מילואים ומשפחות חיילים, ללשכת פרקליט המדינה, הועברה לטיפול לשכת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים).
2. בפנייתך, התייחסת למקרים חמורים במיוחד של הדלפות אסורות לטענתך, במסגרתן הועבר מידע אסור רגיש וחשאי, כמפורט בפנייתך. דרשת כי מקרים אלו ייחקרו, בשל חומרת המעשים והשלכותיהן הקשות של הדלפות אלו. כן טענת כי על מערכת האכיפה לטפל ולהתייחס להדלפות אלו, באופן דומה לטיפול שנעשה במקרים אחרים כדוגמת הדלפת "מסמך אסטרטגיית החמאס".
3. לאחר עיון בפנייתך, על דעת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), עו"ד אלון אלטמן, לא נמצא מקום לטפל בפנייתך שלא "בדרך המלך" של הגשת תלונה למשטרת ישראל, האמונה על נושא חקירת חשדות לביצוע עבירות פליליות.
4. משכך, מטבע הדברים, באפשרותך להגיש תלונה למשטרת ישראל, כנהוג וכמקובל.
5. למען הסר ספק, יובהר כי אין בדברים אלה משום הבעת עמדה באשר לפנייה, לגופה.
6. בכך תם טיפולנו בפנייתך בעניין זה.

בכבוד רב,

אלונה נבות, עו"ד
 לשכת המשנה לפרקליט המדינה
 (תפקידים מיוחדים)

נספח 8 :

העתק אישור הגשת תלונה למשטרה

(עמודים 75 עד 75)

0:02

15:19

דואר נכנס

70186363 ישראל מספר סימוכין

15:19 DoNotReply

אל אני ✓

אזרח/אזרחית יקר/יקרה.

פנייתך נקלטה ותועבר לעיון יחידת החקירה הרלוונטית במשטרה. במידה ותידרש להעברת פרטים נוספים להשלמת החקירה ניצור עמך קשר. נדגיש כי הדיווח אינו מהווה הגשת תלונה עד להשלמת ההליך על ידי החוקר ביחידת החקירה.

מספר הסימוכין הוא: 70186363 והוא ישמש אותך במידת הצורך ולהעברת פרטים נוספים להשלמת חקירה.

עם סיום הזנת התיק תשלח למספר הטלפון שציינת בפניה הודעת SMS.

מן ישלח לדוא"ל שציינת בפנייתך אישור הגשת תלונה במייל.

בברכה,

משטרת ישראל

→ העברה

← תשובה

נספח 9 :

פניה שניה בעניין הדלפות - 04.03.25

(עמודים 77 עד 79)

33 MONTEFIORE ST., TEL - AVIV - JAFFA 6520102 מיקוד יפו תל אביב-יפו

טלפון : 972-3-7114000 PHONE : 972-3-5604466 פקסימיליה : 972-3-5604466 FAX :

E-Mail: office@miron-law.co.il

ITZCHAK MIRON

MORDECHAY RAZ

MALKIT MIRON

DALIA NUSBAUM

OHAD SKORNICK

SHIRLY MOLAD

ITAMAR MIRON, Ph.D.

YARIN REUVEN

ELHANAN MIRON

ESTER DAVID

ADIEL DAHAN

CHEN YITZHAK SHAHAM

CHAGAI PARDES

תל אביב 04/03/25 Tel Aviv
ד' אדר תשפ"ה
מספרנו : 402562/1 Our Ref:
מס' מכתב : _____ Our Doc:

יצחק מירון
מרדכי רז
מלכית מירון
דליה נוסבאום
אוהד סקורניק
שירלי מולד
ד"ר איתמר מירון
ירין ראובן
אלחנן מירון
אסתר דוד
עדיאל דהן
חן יצחק שאחם
חגי פרדס

OFER ZAMIR – Of Counsel

עופר זמיר - יועץ

ELIAHU MIRON (1921-1999)

ISIAH PRYWES (1928-1992)

אליהו מירון (זנמירובסקי) ז"ל (1921-1999)
ישעיהו פריבס ז"ל (1928-1992)

לכבוד

עו"ד גלי בהרב-מיארה
היועצת המשפטית לממשלה

בדוא"ל: galib@justice.gov.il

עו"ד עמית איסמן
פרקליט המדינה

בדוא"ל: state-attorney@justice.gov.il

עו"ד אלון אלטמן
משנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים

בדוא"ל: special-matters-deputy@justice.gov.il

א.ג.נ.,

הנדון: מכתב התראה בהול ביחס לחקירת 'דלף סוד' – הדלפות

המהוות סכנה חמורה לביטחון המדינה ואף סיוע לאויב בשעת מלחמה

סימוכין פנייתנו מיום 13.1.25 ; תשובתכם מיום 16.1.25 ומיום 27.1.25

בשם מרשינו, עמותת 'בוחרים בחיים' ולצידה לוחמי מילואים ומשפחות חיילים – ובהמשך למכתבנו שבסימוכין אנו שבים ופונים בעניין שבנדון.
רצ"ב מכתבנו שבסימוכין כנספח 1 למכתבי זה.

א. פתח דבר והצגה כללית של הדברים

1. הננו מתכבדים להגיש דרישה זו בשנית לאור מכתבכם האמור.
2. כבר בפתח הדברים יובהר כי מרשינו אינם מקבלים את הטענה כי לא ניתן לטפל בדברים ללא הגשת תלונה.
3. בנסיבות כאן עסקינן בדברים ידועים לכל שחומרתם רבה. ממילא, לאור חומרת הטענות, היה מצופה שאף ללא שליחת הדרישה - שאותה ניתן לראות כתלונה - היו המשטרה בהנחיית הפרקליטות והייעוץ המשפטי צריכים להורות על פתיחה מיידית בחקירת הדברים ובהתחקות אחר זהות

העבריינים.

4. מכל מקום, ולמען הזהירות, התלונה למשטרה כפי שהוגשה, ולצדה המכתב המפורט שנשלח - מצורפים לכאן.

מצ"ב אישור על הגשת תלונה **בנספח 2** למכתבי זה

5. על כל האמור במכתב נוסף כי ביחס לחלק מהמקרים, עוצמת הטענות התחזקה עוד יותר בזמן שחלף.

6. כך, לדוגמה, ביחס להדלפה בעניין הביפרים - הדברים התחזקו לאור ראש המוסד בדבר התנגדות עזה לקבלת ההחלטה על ידי ראש הממשלה. מטבע הדברים, התנגדות זו והפורום המצומצם של שותפי הסוד מעמידים בסיס איתן למקור ההדלפה. עוד נספר כי בתקשורת נחשף לאחרונה, לצד שידור דבריו של ראש המוסד - כי הניסוח של הכתב חופף בצורה מלאה לנוסח שהשמיע מי מהמתנגדים בישיבה¹.

7. אשר על כן, הנכם מתבקשים לפתוח בחקירה אפקטיבית במהירות האפשרית, כמפורט במכתב, ובראי הדברים והביקורת שהושמעה מצד בית המשפט העליון בעניין בחרנו בחיים בדבר קצב הבדיקה בשדה תימן.

8. נזכיר שוב, לשם ההבהרה, כי המקרים צורפו לאור משמעות ההצטברות. זאת, ראשית, ביחס לצפיות ביחס לפרסום הדברים ולתחולת ס' 112(ב) בדבר מוסר המידע אשר "התכוון לפגוע בביטחון המדינה" (וראו, בהרחבה, בפסיקת כב' השופט שטיין בעניין בילד).

9. יתרה מזאת, הצירוף חשוב אף ביחס למבחנים ביחס לחקירת הדלפות. בתוך כך, השלכות צבר האירועים משליכות על בחינת עוצמת הפגיעה (המבחן הראשון) תוחלת החקירה (המבחן השני) ואף על קלות הברור דרך בדיקת העיתונאי תוך פגיעה 'מצומצמת' יחסית התופסת בחכה אחת מספר רב של דגים.

10. מכל מקום, ועל אף האמור, לאור חשיבות הטיפול המהיר עליה עמד בית המשפט העליון - הנכם מתבקשים לראות את התלונות כתלונות שונות ונפרדות. במסגרת זו, הנכם מתבקשים שלא לעכב ענין זה או אחר - בהמתנה למורכבות הקשורה לעניין אחר. זאת, לאור חומרתם והאינטרס הציבורי באיתור המדלפים ומניעת המשך הנזק - כשעל חשיבות הדברים עמדה הפרקליטות עצמה בעניין פלדשטיין וביחס למעצרו של הנגד.

בברכה,

ד"ר עו"ד איתמר מירון

¹https://www.youtube.com/watch?v=VRArwhgjpUQ&t=3837s&ab_channel=%D7%A2%D7%9B%D7%A9%D7%99%D7%9514

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

שם המסמך	עמוד
נספח 1: מכתב ההתראה מיום 13.1.25 (עמודים 5 עד 17)	5
נספח 2: אישור על הגשת תלונה (עמודים 19 עד 19)	19

נספח 10 :

פניה שלישית מיום 12.05.25

(עמודים 81 עד 83)

רח' מונטיפיורי 33, תל אביב-יפו מיקוד 6520102 TEL - AVIV - JAFFA
טלפון : 972-3-7114000 PHONE : 972-3-5604466 פקסימיליה :
E-Mail: office@miron-law.co.il

ITZCHAK MIRON
MORDECHAY RAZ
MALKIT MIRON
DALIA NUSBAUM
OHAD SKORNICK
SHIRLY MOLAD
ITAMAR MIRON, Ph.D.
YARIN REUVEN
ELHANAN MIRON
ESTER DAVID
ADIEL DAHAN
CHEN YITZHAK SHAHAM
CHAGAI PARDES

תל אביב 12/5/25 Tel Aviv

יצחק מירון
מרדכי רז
מלכית מירון
דליה נוסבאום
אוהד סקורניק
שירלי מולד
ד"ר איתמר מירון
ירין ראובן
אלחנן מירון
אסתר דוד
עדיאל דהן
חן יצחק שחם
חגי פרדס

OFER ZAMIR – Of Counsel

עופר זמיר - יועץ

ELIAHU MIRON (1921-1999)
ISIAH PRYWES (1928-1992)

אליהו מירון (זנמירובסקי) ז"ל (1921-1999)
ישעיהו פריבס ז"ל (1928-1992)

לכבוד

בדוא"ל: galib@justice.gov.il

עו"ד גלי בהרב-מיארה
היועצת המשפטית לממשלה

בדוא"ל: state-attorney@justice.gov.il

עו"ד עמית איסמן
פרקליט המדינה

בדוא"ל: special-matters-deputy@justice.gov.il

עו"ד אלון אלטמן
משנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים)

הנדון: תזכורת - חקירת 'דלף סוד' – הדלפות

המהוות סכנה חמורה לביטחון המדינה ואף סיוע לאויב בשעת מלחמה

סימוכין פנייתנו מיום 13.1.25; תשובתכם מיום 16.1.25 ומיום 27.1.25; פנייתנו החוזרת מיום 4.3.25

1. זוהי פניה נוספת בהמשך לפנייתנו מיום 13.1.25 ופנייתנו החוזרת מיום 4.3.25.
2. למען הסר ספק, בפן המהותי, ובכל הנוגע למדיניות ולהתנהלות מחדלית מצד רשויות החקירה בענין אי-חקירת דלפי סוד ואכיפה בררנית – פניות אלו מצטרפות אל פניותינו שלא נענו ושהובילו אל בג"ץ 33366-09-24 **בחרנו בחיים נ' היועצת המשפטית לממשלה**. נזכיר כי במסגרת הדיון שנערך ביום 1.1.2025 נמתחה ביקורת על קצב 'הבדיקה המקדימה' וכן שונתה מתכונת החקירה של שורת ההדלפות בשדה תימן.
3. בתמצית, הפניה שלפנינו עסקה במקרים נוספים וחמורים במיוחד של הדלפות אסורות שסיכנו את בטחון המדינה. במסגרת זו פורסמו והועברו באופן רחב ומהדהד, מידעים רגישים וחשאיים – בענין מתקפת הביפרים, בענין מכלול ההתקפות הקשורות לזירה הצפונית, בענין תוכניות התקיפה באיראן וכן בענין מסמך חומת יריחו והשגתו על ידי המודיעין הישראלי. יצוין כי כלל ההדלפות נשואות הפניה נעשו אל אותו גורם – ה"ה רונן ברגמן מהעיתונים ידיעות אחרונות וניו יורק טיימס. זאת ועוד, הדלפות אלו 'נבחרו' מתוך עשרות רבות, כחמורות וקיצוניות במיוחד. באופן זה, צבר ההדלפות, לצד מקרים רבים נוספים בעבר ואף הדלפות

מסוכנות שאירעו לאחר שליחת הפניות, אך מוכיחים את חשיבות ודחיפות ביצוע החקירה בענין (ואת התוחלת הגבוהה בחקירת ההדלפות, הן במיציא הדין כלפי עבריינים בעבר, והן בענין מניעה עתידית).

4. אי מענה במשך ארבעה חודשים (ולכל הפחות חודשיים) בנסיבות כה דחופות - ובנושא שמחדליו מוסיפים לגרום נזק ולפגוע בהרתעה מהדלפות נוספות תוך פגיעה בבטחון המדינה - מהווה חריגה קיצונית מהסטנדרט הראוי. חומרה יתרה בדבר שעה שעסקינן בנושאים בטחוניים הקשורים למנגנונים חשאיים, כאשר ממילא מדובר בעניינים הפועלים תחת מעטה מובנה של חשאיות ובכך הפיקוח עליהם קשה וכמעט בלתי אפשרי.

5. נזכיר עוד פעם את הפסיקה הענפה בענין מיציא מהיר של חקירות הדלפות. כך, **בענין נתניהו** כאשר **"הזריות נחוצה, לא פחות מן הזהירות, מחמת פגיעתה הרעה של ההדלפה"** ובזמן שפעולה מהירה יכולה **"להקל על איתור הגורם שהדליף את המידע האסור בגילוי"** (וכן הוראות רבות ובכללן קביעת כב' השופטת חיות בענין ליברמן לפיהן **"בעניינים אלה מוטב 'להכות בברזל בעודו חם' ולמצות את אפשרויות הברור והבדיקה ככל הניתן מיד עם היוודע דבר ההדלפה"**).

6. אם כן, הדין והפסיקה המושרשת מורים לגורמים האמונים על איתור המדליפים **לפעול באופן מהיר, יעיל והחלטני**. ממילא, לאור קביעות מפורשות אלה, לא יהיה ניתן לקבל כעת גרירה ומשיכת רגליים שבסופה יטען **בעתיד** כי אין תוחלת בחקירה. אדרבה, מיציא התוחלת מחייב חקירה מהירה ואפקטיבית.

7. על כל האמור, נוסיף כי אף בדיון שהתקיים ביום 1.1.2025 בנושא ההדלפות בענין בחרנו בחיים – דיון בו ייצגה את היועצת המשפטית לממשלה עו"ד מיטל בוכמן-שינדל – **הדגיש ההרכב את חשיבות הטיפול המהיר בכל הנוגע לגילוי הדלפות, ודאי כאשר טרם נכנסו לטרקלין החקירה** (ראו בפרוטוקול הדיון, בהערות כב' השופטים ברק-ארז וכשר, בעיקר החל מעמ' 14 ש' 35 ועד עמ' 15 ש' 22).

8. נציין כי בעת האחרונה אף פרסם העיתונאי אבישי גרינצייג פרסום המראה כי היבטיו של הנושא מוכרים היטב ליועצת וכי העדר החקירה מהווה המשך של מגמה מדאיגה⁸. כך, כפי שפורסם ולא הוכחש, בעבר דרש הצנזור הצבאי הראשי לפתוח בחקירה פלילית נגד ברגמן בטענה להפרת הוראות הצנזורה בנוגע לפרסום מידע ביטחוני רגיש מאוד. באותו מקרה נטען כי נמנעה חקירת חשודים בנימוק שיהיה קשה למצוא את המדליף – וכי מאותה סיבה אף נמנעה חקירת ברגמן "בטענה שזה יהיה לא הוגן למצות את הדין עם העיתונאי על הפרת הוראות הצנזורה כשלא ממצים את הדין עם המדליף האנונימי".

אף מבלי להכנס לקשיים בהגיון המתואר – ומבלי להרחיב את היריעה על הקושי המתודולוגי בהגנה על 'חופש העיתונות' גם כשמדובר בעיתונות זרה אשר 'מוברחים' אליה נושאים שהצנזורה פסלה בשל סכמה לבטחון המדינה – ברי כי **במישור המעשי** לפחות ביחס לחלק מהעניינים היועצת כבר מחזיקה עמדה מגובשת.

ממילא, חזקה על היועצת שלא מנעה חקירות ללא עמדה מגובשת שכזו – ועל כן **אין כל מקום לעיכוב הנוכחי**.

9. הנה כי כן, לאור העיסוק שכבר התקיים בנושא – מתבקשת עמדה **מיידי** בענין זה, ובכלל זה תתבקשה התייחסות **לסירוב היועצת והפרקליטות לפתוח בחקירה** גם לאחר הפרת הוראות צנזורה בניגוד לדין ותוך סיכון לכאורי של בטחון המדינה.

10. זאת ועוד. בהמשך לטיעונים שנפרשו בפני הראשונה (וכן, בהרחבה, בעתירה בשדה תימן ובדיון) נבקש להדגיש שוב כי ממכלול הדברים **עולה חשש כבד ממגמה של אכיפה בורנית**. נראה כי אכיפה זו מבוססת על אינטרסים פוליטיים-מוסדיים ולא על פי פרמטרים שוויוניים הקבועים בפסיקה ובהנחיות הרלוונטיות. חמור מכך, ניכרת מגמה מכוונת של 'גרירת רגליים' כדי להקשות על מיציא החקירה ואיתור המדליפים.

11. **למרבה הצער, מאז החקירה הראשונה התקבלו אינדיקציות נוספות למגמה מדאיגה זו**. בין היתר ניתן

למנות את האירועים הבאים שאירעו כולם בעת האחרונה :

11.1. **חקירתו של עורך ג'רוזלם פוסט, צביקה קליין** – באותו מקרה, בחשדות הקשורים לנושאים פחותים בהרבה, נחקרו ואף נעצרו עיתונאים תוך נטילת מכשירי הפלאפון שלהם. כל זאת, על אף תשתית חלקית ובעייתית להוכחת עבירה פלילית, כאשר מהחלטה שניתנה היום: **"מתגנבת ההרגשה שהחקירה דוהרת, מבלי שמישהו עוצר בצד ושואל את עצמו איזו עבירה פלילית חוקרים כאן"** (מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נ' אוריך (8.5.25) ("עניין אוריך")).

11.2. **חקירת א', איש השב"כ** – חקירה שהתבצעה בשל חשד להדלפת מידע הקשור לחשדות להטעיית הציבור ולממשלה בנוגע לפעילות שנויה במחלוקת. יש לציין כי למרות שבמסגרת הדיון בבית המשפט לא הייתה מחלוקת כי **לא** הועברו חומרים הקשורים לפגיעה בביטחון המדינה – ומנגד, החומרים שהועברו עסקו בנושאים ציבוריים להם חשיבות ציבורית – החקירה התבצעה באופן דקוני ואגרסיבי תוך שימוש בכלים דרמטיים כגון מניעת מפגש בין הנחקר לבין עורכי דינו.

11.3. **הדלפות שיטתיות מצד גורמי המערכת בחקירת אוריך** – במקרה זה ביטל בית המשפט (כב' השופט מנחם מזרחי) צו איסור פרסום בהתחשב בקיומן של הדלפות שיטתיות מצד גורמי המערכת, ומתח ביקורת על מחדלי האכיפה ביחס להדלפות אלו. למעשה, אך לא מכבר, ביקר כב' השופט מנחם מזרחי בחריפות פעם נוספת בענין אוריך את העדר הפעולה מצד מערכת אכיפת החוק על מנת **"למנוע את ההדלפות הבלתי פוסקות"**

12. לסיום נעיר כי אך לאחרונה, ביום 27.4.25, התייצבה היועצת בוועדת חוקה חוק ומשפט והצהירה באופן חגיגי כי **"אין בישראל אכיפה ברגנית"** וכי אף עצם העלאת הטענה החמורה מעוררת קושי ובעייתיות⁸.

13. הדברים יפים בקל וחומר: אם **בעצם העלאת הטענה יש בעייתיות – בהצדקתה וביסוסה** על אחת כמה וכמה.

14. הנה כי כן, אנו שבים על כלל הדרישות מפנייתנו הקודמות – ועיקרן פתיחת חקירה אפקטיבית לגילוי העבריינים תוך תחקור מבצעי-משמעותי והבטחת מזעור החשש להדלפות נוספות שיסכנו את בטחון המדינה

בברכה,

ד"ר עו"ד איתמר מירון

העתקים:

1. מבקר המדינה, מר מתניהו אנגלמן.
2. יו"ר ועדת חוץ וביטחון, ח"כ יולי אדלשטיין.
3. ראש המטה הכללי, רא"ל איל זמיר

⁸ ראו: <https://x.com/avishaigrinzaig/status/1912926623629779109>

⁹ ראו: <https://main.knesset.gov.il/news/pressreleases/pages/press27.04.25a.aspx>. בין היתר טענה היועצת בדיון: "בניגוד לכותרת הדיון – אין אכיפה ברגנית. מערכת אכיפת החוק פועלת באופן עקבי, מקצועי וענייני על פי אמות מידה ידועות וקבועות, המיושמות בכל מקרה ומקרה.. מדיניות האכיפה על פי ההנחיה היא זהירה, שוויונית ואחידה. הדבר מתבטא בשיקולים שהיא מתווה, בהליכי העבודה הסדורים ובדרג המאשר. חשוב להבין – המקרים בהם אנחנו עוסקים הם מקרים בהם מידע המצוי במערכות המדינה, נמסר בניגוד לדיון, ללא סמכות, על ידי עובד ציבור או גורם לא מורשה. הכוונה היא למידע שמעצם טיבו, חשיפה שלו יכולה להביא לפגיעה באינטרסים ציבוריים חיוניים כגון – ביטחון המדינה, ביטחון הציבור, יחסי חוץ, חיי אדם וכיוצא באלה ולכן, קיים אינטרס ציבורי להגן עליו ולמנוע את חשיפתו. במקרים אלה יש אינטרס רב, שגובר על שיקולים אחרים, לברר מה מקור הדלף ומה המידע שדלף. בהתאם, הדגש בהנחיה, ובאכיפה בפועל, הוא בנקיטת פעולות לברור מקור הדלף. ברור מי 'גנב' את המידע מתוך המערכת הביטחונית או הציבורית, שהוא מידע של המדינה, של גופיה, ומה השימוש שנעשה בו. למשל, מה היקף המידע שנלקח, האם המידע נשמר מחוץ לארגון באמצעים מספקים אם לאו"

נספח 11 :

פרוטוקול הדיון מיום 01.01.25

(עמודים 85 עד 106)

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

בג"ץ 33366-09-24

בג"ץ 34183-10-24

לפני כבוד השופטת דפנה ברק-ארז, השופט דוד מינץ, השופט יחיאל כשר

העותרים בבג"ץ 33366-09-24: 1. עמותת בחרנו בחיים – משפחות שכולות ונפגעי איבה
2. הרצל חג'אג'
3. בועז קוקיא

העותר בבג"ץ 34183-10-24: פלוני

נגד

המשיבים בבג"ץ 33366-09-24: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליטות המדינה
3. משטרת ישראל/האגף לחקירות ולוחמה
4. הרמטכ"ל
5. הממונה על הביטחון במערכת הביטחון

המשיבים בבג"ץ 34183-10-24: 1. היועצת המשפטית לממשלה
2. פרקליט המדינה
3. המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים
4. הפרקליטה הצבאית הראשית
5. שר הביטחון

המבקשים להצטרף
בבג"ץ 34183-10-24:

1. פלוני
2. פלוני

עתירות למתן צו ע-תנאי ולמתן צו ביניים

תאריך הישיבה: א' בטבת תשפ"ה (01 ינואר 2025)

מזכיר ההרכב: רו' אשכנזי
קלדנית: אביטל חנוכה; גלית טובינה בלאו

בשם העותרים
בבג"ץ 33366-09-24: עו"ד ד"ר איתמר מירון, עו"ד אלחנן מירון, עו"ד ירין ראובן

בשם העותר בבג"ץ 34183-09-24: עו"ד אבי עמירם, עו"ד ליאור פורת; עו"ד איה שורק

בשם המשיבים: עו"ד מיטל בוכמן-שינדל

בשם המבקשים להצטרף
בבג"ץ 34183-10-24: עו"ד אפרים דמרי, עו"ד חובב דמרי

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

פרוטוקול

- 1 עו"ד ד"ר מירון: האמת שאם עד יום ראשון שקיבלנו את התשובה שהגישו המשיבים.
2
3 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: תחילת השבוע עת התקבלה התשובה.
4
5 עו"ד ד"ר מירון: עוד תהינו איזו תשובה נתקבל. כשהתקבלה התשובה שפשפנו את העיניים מכמה
6 סיבות. הסיבה הראשונה שבתשובה המופיעה, שכבודכם כבר ישבו במספר עתירות, אני משוכנע
7 שפסקה כזו כבודכם עוד לא ראו. אני מפנה לפסקה הרביעית בסעיף 1 לתגובה (מצטט). זאת אומרת,
8 הפרקליטות טרחה להקדיש פסקה שלמה בתוך התשובה הלא ארוכה שלה כדי להסביר למה צריך
9 לראות כקלה את ההדלפה הזאת.
10
11 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אני הייתי מציעה שאנחנו נתמקד בצד המשפטי. אני לא נוקטת עמדה,
12 אבל מניסיוני הפרקליטות פותחים בפתח התשובה ונותנת איזשהו רקע עובדתי לדברים. אני רוצה
13 למסגר את הדיון, אנחנו רוצים להיות מעשיים ולהבין את המיקוד של הטענות שלכם כרגע. אני רוצה
14 לתת לאדוני את הזמן לטעון ולהתמקד בדברים המעשיים. הרי לעתירה אפשר לומר היו שני מרכיבים
15 שאפשר להבחין בהם. מרכיב אחד הוא הדרישה לחקירה והשנייה הדרישה לחקירה שיהיו לה
16 מאפיינים מסוימים, שכרגע לאור התשובה שקיבלנו יש כרגע כבר איזושהי התכנסות יותר מוסכמת
17 לעבר חקירה, ואז גדר המחלוקת הוא כרגע לגבי המתכון. אם אלה אכן פני הדברים אני הייתי מציעה
18 להתמקד בדבר הזה. אנחנו מנסים לנהל את הדיון לפי הכללים וככל שאני אוכל לקבל תשובה
19 מהפרקליט הטוען זה יכול לסייע יותר. עו"ד מירון יטען כחכמתו. אנחנו מנהלים כרגע דיון שבו אנחנו
20 מנסים להגיע לחקר האמת, לניהול ההליך בצורה הוגנת, ככל שאנחנו נוכל לקבל טיעון בצורה שאינה
21 מופרעת אז ככל שכך יהיה, הדיון יהיה מיטבי. ככל שהדיון יכלול הפרעות הוא יהיה דיון לא מיטבי,
22 אני מבקשת להביא את זה בחשבון ככל הניתן.
23
24 עו"ד ד"ר מירון: אני רוצה לאחוז את השור בקרניו ולהתייחס לשאלה של כבודה, ובאמת בעקבות
25 ההערה הזאת של כבודה אני אשתדל להתמקד בסוגיה השנייה. אבל אני עוד בטוח שאנחנו נמצאים
26 במישור אחד בסוגיה הראשונה, מעבר לאמירה על כך שבאופן חריג ובגלל כל מיני סיבות חריגות אז
27 מועילים בטובם לבצע חקירה. אבל כשיש ברקע אמירה, מאחר וביחד עם המלל על עצם הפתיחה,
28 מופיע מלל שלהבנתו הוא מנוגד לעובדות שמוגבלות על מדינת ישראל, שבא ושם את החקירה
29 בקונוטציה מאוד רפה של הדלפה שלא פגעה בביטחון מדינת ישראל, כל האמירות האלה הן אמירות
30 שהחקירה מתחילה ואלו ההוראות שמקבל החוקר. אז מעבר לשאלה איך מתבצעת החקירה, זה אומר
31 שאנחנו נמצאים במישור אחר של חקירה ועובדה שהפרקליטות טרחה להדגיש את העניין ואומרת
32 שגם הפרקליטות מבינה היטב שהפגיעה הנוספת היא משמעותית מאוד לחוקרים. אנחנו יודעים שיש

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 24-09-33366 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 24-10-34183

- 1 הבדל בין השאלה איך חוקרים כשמשותמשים בשאלות מסוימות לבין איך חוקרים בחקירות
- 2 משמעותיות שמגנות על ביטחון ישראל, וגם אגב בתוך המשטרה הצבאית יש כלים מאוד משמעותיים
- 3 אבל היא עושה בהם שימוש כשההדרכה שהיא מקבלת זה שמדובר בהדלפה שפגעה בביטחון ישראל.
- 4 כשבאה הפרקליטות, סרן במשטרה הצבאית כשאומר רוח"מ ועמד וכל עם ישראל בהודעה
- 5 מצולמת, אמר עד כמה שידור הקלטת פגעה בביטחון ישראל לשר הביטחון הקודם אמר אני דורש
- 6 חקירה, שמשרד התפוצות מגיש דו"ח על העלייה בשיח האנטישמי. כתוצאה מזה יש פגיעה חמורה
- 7 ביותר בלגיטימציה לחיילי ישראל. משרד החוקר האמריקאי הוציא בעקבות הדברים האלה הודעה.
- 8 יש פגיעה קשה בחיילים ובביטחון, מאוד ייתכן שיש גם פגיעה בחטופים, אנחנו יודעים מה קרה עם
- 9 שישה חטופים אחרי זה.
- 10
- 11 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: התכלית של הדיון זה מתן סעדים, אני ממליצה לאדוני שיראה איך הוא
- 12 מוביל לסעדים האלה.
- 13
- 14 עו"ד ד"ר מירון: אני חושב שאכן צריכה להיות חקירה, והחקירה צריכה להיות בכל תבהילות והכלים
- 15 הדרושים שיש למדינת ישראל. מכאן אני מגיע לאמירה שאני לא יודע איך לקרוא לה חוץ ממופלגה,
- 16 מינו רק קצין מצ"ח שלא עסק בחקירה הקודמת. אם אני מבין נכון אז הוא לא חשוד שהוא המדליף.
- 17
- 18 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אדוני יודע שלפעמים חלק מהיישום של ניהול העניינים זה הקמת חומות
- 19 בתוך מסגרת ארגונית, זה דבר מאוד מקובל.
- 20
- 21 עו"ד ד"ר מירון: אני מקבל לחלוטין את מה שכבודה אומרת. בין היתר כבודה מציינת בספר שלה
- 22 שאחד המקרים שברגע שיש ניגוד עניינים כספי, זה כל פעם שמי שממונה עליך הוא רלוונטי לעניין
- 23 הזה ולכן יש סוגיה של קידום, כבודה השתמשה במילים במצב כזה וזה הקשה עליי מאוד לראות איך
- 24 להגן. אנחנו כמובן לא יודעים מי בפועל היה המדליף, אנחנו כן יודעים שמיד אחרי נמתחה ביקורת
- 25 על הגורמים הבכירים ביותר והם גם נעצרו להסביר את הדברים, מפקד המשטרה הצבאית אמר שהוא
- 26 חושב שהם שגו, הפרקליטה אמרה שהיא חושבת שהם לא שגו. כמו שכתבה הפרקליטות, זה היה
- 27 בימים שהיה ביקורת נוקבת על הגורמים האלה. מדובר בזמן שבו הסרטונים לא מצויים בידי
- 28 הסנגורים אלא בידי מטי מעט. הקלטת ששודרה בערוץ 12 היא שילוב סינתזה של כמה הקלטות. יש
- 29 בודדים שהם בגדר המועמדים הפוטנציאליים, המועמדים האלה הם אנשים שממונים על הקצין
- 30 החוקר שהוא לכאורה לא נוגע בדבר ועל הפרקליט שאין לי מושג על מי מדובר. אני רוצה להזכיר,
- 31 בכתבה אין רק את סינתזת הסרטונים, ושוב נזכר מדובר בחוקר שעוד לא הועבר לסנגורים, אין ספק
- 32 שיש קבוצה מאוד קטנה שהייתה יכולה להדליף. לכן ברור שהחקירה בנושא כזה צריכה להתבצע על
- 33 ידי מישהו שאין לו שום נגיעה לאותם גורמים שעלולים להיות חשודים בעניין הזה.
- 34

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: נניח שהיה מדובר בחקירת הדלפה שבו המנגנון החקירתי היה
- 2 בפרקליטות המדינה.
- 3
- 4 עו"ד ד"ר מירון: להבנתי במקרה כזה צריך לעשות את הכל שזה יהיה גוף אובייקטיבי לחלוטין.
- 5
- 6 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: מה לדעת אדוני היה קורה?
- 7
- 8 עו"ד ד"ר מירון: יש במדינת ישראל חוק מח"ש, הוקם גוף בדיוק בגלל החשש ששוטרים יחקרו
- 9 שוטרים אחרים. החוק במדינת ישראל בא ואמר אנחנו לא נותנים לגוף לחקור את עצמו.
- 10
- 11 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אני בכוונה שאלתי את מה ששאלתי, אני רוצה לחדד את השאלה. מח"ש
- 12 כידוע כפופה לפרקליטות המדינה. זאת אומרת שבמקרה שבו ההדלפה הייתה מגיעה אולי
- 13 מפרקליטות המדינה, גם לשיטתו של אדוני החקירה צריכה להתנהל על ידי גוף ששייך לפרקליטות
- 14 המדינה גם שיש הפרדה מוסדית.
- 15
- 16 עו"ד ד"ר מירון: אני אנסה להסביר, קודם כל אם אני מבין נכון את המסר.
- 17
- 18 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אין מסר. תפקידו של בית המשפט להבין את ההיגיון של בית המשפט,
- 19 את המשמעויות המשפטיות שלו ולכן אני רוצה לשאול.
- 20
- 21 עו"ד ד"ר מירון: התכוונתי לאמירה שייתכן מאוד שצריך באמת בדיוק כמו שיש מחלקה לחקירות
- 22 שוטרים, שיהיה מחלקה לחקירות משפטנים שתעסוק בנושאים האלה.
- 23

כבוד השופט ד' מינץ: אנחנו בעולם המצוי ולא בעולם הרצוי. יש מח"ש למשטרה. במצב הנוכחי מה הפתרון שאדוני מבקש שיהיה? ליצור כרגע מח"ש צבאי זה לא הולך. אם אני מתייחס באופן פרטני, יש לנו את התגובה בבג"ץ 33366 שם בוצעו שלוש אפשרויות ונבחרה האפשרות השנייה. אם באמת זה פסול מה בעיני אדוני הפתרון? נניח שנקבל את כל מה שאדוני אומר, מה אדוני מבקש?

עו"ד ד"ר מירון: אני רוצה להצביע על נקודה. אדוני דיבר על כך שנבחרה האפשרות השנייה, אם אני קורא נכון מפסקה 6 (מצטט). לעומת זאת, כשאני מתקדם לסעיף 10 (ב) אני מגלה (מצטט). יש במדינת ישראל, אנחנו צירפנו אותו כמשיב 5, משום מה לא קיבלנו שום תשובה ממנו וגם בתשובת הפרקליטות לא ראיתי התייחסות לעניין הזה. להבנתי הממונה על הביטחון הוא גוף עצמאי, הוא בוודאי למיטב ידיעתי לא קשור לקצין משטרה ראשי. אני עד עכשיו לא הצלחתי להבין את הסתירה בין סעיף 6 לסעיף 10. לכן ככל שהמשיב 5 הוא אכן גוף אובייקטיבי אני מבקש שהוא יבצע את החקירה עם כל הכלים שלו. לא מזומן התפרסם בכלי התקשורת, היו פסקי דין כולל פסק דין של כבוד השופט שטיין

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

בפרשה שמכונה פרשת פלדשטיין, נאמר שלאור זה שהמחלקה שהייתה, בהחלטה ניתנה חקירה למחלקה מסוימת ואז הסתבר שהמחלקה היא בין החשודים ואז העבירו את החקירה לשירות הביטחון הכללי, לפחות לפי הנטען בכתב האישום הצליחו למצוא מהר את האשמים. לכן אני מבקש שבית המשפט הזה ייתן צו ששירות הביטחון הכללי או כל גוף עצמאי אחר הוא זה שיחקור את זה עם כל הכלים שלו. אני גם רוצה להגיד, האמת שאני לא מצליח להבין למה עומדים על הרגליים האחוריות בעניין הזה. גם אם מסבירים שזה חריג, איזה סיבה יש למשיבים לעמוד על הרגליים האחוריות שדווקא יחקרו הגופים שחלק מהציבור הם. הגופים החשודים! זה פגיעה שבקלות אפשר לפתור אותה. זה השאלה אם יש אלטרנטיבה, אם יש גוף אחר שיכול לעשות את זה. אני לא מבין למה לעמוד על הרגליים האחוריות, למעט הרצון שזה יישאר בסביבה אוהדת. הפסקה, גם אם היא סוג של סקירה עובדתית, לעומת זאת הממצאים הברורים של משרדי ממשלה לגבי הנזק לביטחון המדינה לא נמצאים. אני גם רוצה להזכיר שהייתה חקירה של הממד החמישי, שם נאמר שהעבירו את זה לגוף שוודאי לא מעורב בעניין הזה. אני לא מצליח להבין למה המשיבים מתעקשים לעניין הזה.

- 1 כבוד השופט ד' ברק- ארז: אנחנו נרצה להבין איך המדינה מתמודדת עם הטענות.
- 2 הייתי קודם כל מציעה להיזהר באמירות נחרצות שנשמעות באולם, מעבר לכך אנחנו רוצים להמשיך
- 3 בסדר הדיון משום שכך אנו מצווים.
- 4
- 5 עו"ד עמירם: ראשית, במענה ישיר לשאלה של גברתי האם בפרקליטות המדינה ניתן להציב גוף חוקר
- 6 אחר, אני אציין שהיה מקרה, לצורך העניין מדובר בפרקליט בשם ע' - ק', העבירו את זה לידי
- 7 המשטרה הצבאית החוקרת על מנת להציב את אותה חומה כדי שחש וחלילה לא ילעזו המלעזים
- 8 ולא יגידו פרקליטות המדינה חקרה את החוקר והגענו בעצם לתוצאה ברורה. באשר לדברי כבוד
- 9 השופט מינץ, יש את היחק"פ, יש חקירות פנים שהן מגבילות למח"ש.
- 10
- 11 כבוד השופט ד' ברק- ארז: כלומר אתם אומרים שאם למשל במקרה זה החקירה הייתה על ידי
- 12 קצין, הדבר הזה היה עדיף.
- 13
- 14 עו"ד עמירם: אם הייתי רוצה לברור והיו מעמידים אותי בפני הצומת הזאת, הייתי בוחר את היחק"פ,
- 15 הוא כפוף לאכ"א.
- 16
- 17 כבוד השופט ד' ברק- ארז: ככל הידוע לאדוני, הגורמים הממלאים את התפקיד ביחק"פ הם
- 18 משפטניים. במח"ש אנחנו יודעים שבעלי התפקידים הם פרקליטים, השאלה אם הדברים נכונים גם
- 19 כאן. אם חברו יותר נוח להבהיר את הדברים אז אנחנו כמובן נאפשר.
- 20
- 21 עו"ד עמירם: הם כפופים לאכ"א אבל הם תחת פיקוח הפרקליטות הצבאית הראשית. אנחנו מדברים
- 22 על שלושה גופים אחרים, לה"ב 443, ויש את המלמ"ב שחברי עו"ד מירון עמד עליו שהוא בעצם משרד

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 הביטחון. אם היו שואלים אותי אם הוא הגוף הקלאסי הייתי אומר בהחלט כן. יש את המכב"ם שזה
- 2 בעצם אגף ששייך לאגף המודיעין. כאן אני מתחבר לדברי עו"ד מירון, שלמעשה האופציה השנייה די
- 3 מהר התאיידה.
- 4

כבוד השופט ד' מינץ : טובה האופציה השנייה בעניין?

עו"ד עמירם : אני הייתי רוצה את השב"כ, הייתי רוצה לרדת דרגה אחת למטה.

- 5 כבוד השופט ד' ברק- ארז : אנחנו מנסים לקשר את הדברים שלכם לדברים שהוגשו מטעם
- 6 הפרקליטות, זה בעצם מה שמנסה חברי השופט מינץ לעשות.
- 7
- 8 עו"ד עמירם : בפועל המכב"ם לא נמצא בתמונה בכלל. מי שנמצא בתמונה זה קצין שכפוף לפצ"רים,
- 9 הוא כפוף גם לחקירות של מצ"ח, עד לפני שנה הוא היה כפוף ליאל"ם. היאל"ם זה חוד החנית של
- 10 מצ"ח, הם מתעסקים במגה חקירות.
- 11

כבוד השופט י' כשר : יש פה אולי עניין של להבין את תגובת המדינה. אם אני הבנתי, המדינה אומרת
הוא בדק ולא הצליח להגיע לתוצאות, ולמרות שהוא לא הגיע לתוצאה המשיכו את החקירה באמצעות
הדרך השלישית. נדמה לי שמה שכתוב כאן הוא די ברור. כתוב בסעיף 8 את אותו מכב"ם. למה שהוא
עשה אפשר לקרוא בכל שם שהוא רוצה, אבל כתוב (מצטט). ואז בא סעיף 9, אדוני הזכיר את המכב"ם,
סעיף 9 אומר (מצטט). אני הבנתי שיש שלוש חלופות, בחרו באפשרות השנייה. אם קוראים כך, ואדוני
הזכיר את המכב"ם, אז זה בא לידי ביטוי.

עו"ד עמירם : אנחנו לא יודעים האם זה היה מן זרוע שעוזרת לפרקליטות הצבאית הראשית לחקור
את העניין.

כבוד השופט י' כשר : אני רק הערתי לאדוני בגלל שהוא השיג את המכב"ם בדרך והפניתי את תשומת
הלב שנעשה שימוש והגיעו לתוצאה שהגיעו. זה מה שכתוב.

עו"ד עמירם : מאחר ואני לא מצוי בנושא החקירה, זה בעצם בדיקה, אני מניח שירייה ראשונה
שנורתה לכאורה במהלך הבדיקה זה לבוא ולבדוק אמצעים טכנולוגיים שנמצאים באמ"ן, הם לא
זרוע חקירתי קלאסי. הם לא אמונים על חקירות פליליות. לכן כנראה קיבלו איזשהם שירותים האם
אמצעים טכנולוגיים שיש בידי המכב"ם יכולים לסייע בקידום הבדיקה, זו הבדיקה שלי. משזה כשל
מצאו את הפרקליטות הצבאית.

- 12 כבוד השופט ד' ברק- ארז : אדוני פועל כאן באופן עצמאי, נכון?

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1
- 2 עו"ד עמירם : בוודאי.
- 3
- 4 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : זאת אומרת שעצם נוכחותו של אדוני כאן מלמדת שגורמים מקצועיים
- 5 בפרקליטות הצבאית הראשית, הם מבצעים את תפקידם לא לפי תכתיבים מגבוה. מדוע אדוני סבור
- 6 שחבריו בתפקידים אחרים בפרקליטות הצבאית אינם מסוגלים לקבלת עצמאות?
- 7
- 8 עו"ד עמירם : הפרקליטה הצבאית הראשית הודיעה לראש הוועדה, חבר הכנסת אדלשטיין, שהיא לא
- 9 תחקור את העניין הזה כי יש ניגוד עניינים בסיסי מובנה. אם הפרקליטה הצבאית הראשית שמה
- 10 לעצמה גדרות ומחסומים לא לחקור את העניין אני מבין שהשאלה של גברתי מיותרת.
- 11
- 12 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : אני רוצה להבין את ההיגיון המשפטי. אתם באים ואומרים גורם
- 13 בפרקליטות הצבאית לא יכול להפעיל שיקול דעת עצמאי, ואנחנו רואים שהם כן מפעילים.
- 14
- 15 עו"ד עמירם : אני ביקשתי שיפרידו את הסנגוריה הצבאית מהפרקליטות הצבאית.
- 16
- 17 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : למה חבריהם לשיטתכם לא מסוגלים לאותה דרגת עצמאות?
- 18
- 19 עו"ד עמירם : אנחנו הסנגוריה הציבורית, אנחנו גוף מיוחד, אנחנו כפופים פיקודית, אנחנו שייכים
- 20 לפרקליטות. לא מעבר לזה.
- 21
- 22 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : זה בוודאי לא מדויק למי שמשרת בסדיר בסנגוריה. מי שמשרת נמצא
- 23 בסבב מילואים, הדברים פשוט לא נכונים. הדברים האלה לא נועדו לרמוז להיעדר עצמאות של
- 24 הסנגוריה הצבאית, להפך, אלא כדי לומר שיש משהו שאנשים ממלאים את תפקידם לפי צו מצפונם.
- 25
- 26 עו"ד עמירם : לסנגוריה הצבאית יש יכולת עצמאית כדי להימנע מסיטואציות שבהם אנחנו נמצאים
- 27 כרגע.
- 28
- 29 עו"ד פורת : הסנגוריה הצבאית היא גוף שכפופה לפרקליטות הצבאית. הסנגוריה הצבאית היא גוף
- 30 עצמאי שאין לפרקליטה הראשית סמכות לבוא.
- 31
- 32 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : זה ברור. יש דרגות שונות של ריחוק, אנחנו גם כבית משפט לא מחליטים
- 33 כיצד מלכתחילה להעביר את החקירה, אנחנו מפעילים ביקורת שיפוטית וצריכים לראות האם מה
- 34 שנעשה הוא לא מספיק טוב והאם צריך להתערב. מכיוון שהכל מבוסס על דרגות של הרחקה, רציתי
- 35 לציין שזה הכל שאלה של דרגה.

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

1
2 עו"ד עמירם : אני חוזר חזרה לאמירה שלי שבעצם אני מצטט את הפרקליטה הראשית ואמרה אני לא
3 אחקור את עצמי כיוון שיש ניגוד עניינים מובנה.
4
5 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : זו שאלה של ידע. הדיון הזה, גם יושבות כאן חברות כנסת שהיו בישיבה,
6 זו שאלה אינפורמטיבית. הדיון היה פתוח, אם אדוני אומר מה היה בדיון אני רוצה לדעת מה המקור
7 של אדוני.
8
9 עו"ד עמירם : אחרי שבעצם סקרנו את הגופים האפשריים, אני רוצה לומר שגם חבריי שמייצגים את
10 עמותת "בחרנו בחיים" פעלו באופן עצמאי. בסופו של דבר הצטלבה דרכנו כאשר נודע לי שהם הגישו
11 את העתירה. אנחנו פנינו ליועצת המשפטית למדינה, לפרקליט המדינה ולמשנה למדינה וביקשנו
12 לפתוח חקירה פלילית. קיבלנו בסופו של דבר תשובות סותרות. תשובה אחת של היועצת המשפטית
13 לממשלה שהיא מעבירה לפרקליטות הצבאית שהיא תשקול אם בכלל לפתוח בחקירה. המשנה
14 לפרקליטה אמר תגישו תלונה למצ"ח. היה לנו ברור שהאופציות יפגעו בביטחון הציבור. אף אחד לא
15 יאמין לממצאים של הבדיקה הזאת, אף אחד לא יקבל אותה. אם עושים בדיקה רק בשביל הטיטל
16 של הבדיקה, עדיף לא לעשות אותה. הפצרי"ת למעשה נמצאת בקודקוד הפיקוד. אני לא חושב
17 שהפרקליטה רוצה לעמוד בסיטואציה הזאת וגם לא הפרקליטה הצבאית הראשית ולכן אמרנו
18 מלכתחילה אל תעבירו את זה. הצבנו איזשהם תמרורים לא לעשות את זה. בסופו של דבר היועצת
19 המשפטית לממשלה שינתה את דעתה, רמזו אולי על איזושהי צורת בדיקה, אפשר להבין שיכולה
20 להיות צורה חקירה, התרענו שזה לא יהיה על ידי גוף שמקורב לפצרי"ת, אחרי זה היועצת המשפטית
21 לממשלה שינתה את דעתה. זה לא איזושהו מהלך פראי של הפרקליטות הצבאית הראשית שהחליטו
22 לחקור את העניין. שני מוטבים בבית הדין הצבאי המחוזי פיקוד דרום, אחד אמר ב-06.08 היינו בדיון,
23 אנחנו מקבלים תוך כדי ידיעה של אחד המשפחות. נאמר רבותי לחקור מידית. המשנה הורתה לבצע
24 חקירה. עד לפני שלושה שבועות אף אחד לא נקף אצבע ולא פתח בחקירה, היה להם מספיק זמן לברור
25 גוף ראוי, לבחור גוף ראוי. המגה פיגוע, פה אני מצטרף לדברי חברי, הסרטונים מורכבים משני
26 סרטונים, אחד מה-02.07.2024, השני מה-05.07.2024. ב-02.07 המחבל לא היה בכלל בשדה תימן,
27 הוא הגיע רק ב-05.07. על סרטון שבו המחבל לא היה, זה המגה פיגוע בביטחון המדינה וכיוצא בזה.
28 החשדות האלה קרוב לוודאי שירדו מסדר היום, ואז אנחנו מבקשים מהיועצת המשפטית לממשלה
29 כדי שנמנע את הדיון הזה, תעבירו את זה ל-433. כאשר אנחנו מדברים על החקירה, אני פניתי אתמול
30 לחברתי, לא קיבלתי שום תשובה מי זה הצוות שנמנה על צוות החוקרים. אם הפצרי"ת בסופו של דבר
31 מתחת ידיה או שרביט ידיה יצרה הוראה לבצע את הבדיקה, ברור לכבודכם שאנחנו נמצאים בניגוד
32 עניינים.
33

34 כבוד השופטת ד' ברק- ארז : אז אדוני אומר שראית שנקבל יותר מידע לגבי המשמעות בתגובה.
35

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

1 עו"ד עמירם: ממה שאנחנו יודעים אותו קצין שבעצם בודק כרגע את העניין כפוף פיקודית לפצ"רים,
2 הוא שירת ביאל"ם, הוא בעצם היום צריך לבצע ניתוח כירורגי מורכב. הוא צריך היום להחליט בדרגת
3 סרן, לצאת חוצץ נגד המפקדים, נגד הפרקליטה הצבאית הראשית. נניח לרגע שאותו קצין החליט
4 אחרי שהוא מיפה, כשאנחנו מדברים על כמות האוחזים בתיק הזה, זה מידע מודיעיני שהגיע ליאל"ם
5 מאמ"ן, ידעו לתאר את המחבל, ידעו להגיד שהוא מג'אבלייה ובדיקות פוליגרף של הנחקרים.
6

7 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אבל אדוני נכנס לגוף הדברים.
8

9 עו"ד עמירם: נניח לרגע שיגיעו לאיזושהי צומת שבו יחליט הקצין שהוא מבצע בדיקות פוליגרף
10 לחשודים בהדלפה הזאת. נניח שהיועצת המשפטית לממשלה צריכה לבצע פוליגרף, היא תעשה את
11 זה? אני בא ואני אומר, אנחנו חצינו את הכל במובן הזה שהגורמים הבכירים הבינו שצריך לבצע
12 בדיקה. אם כבר הגעתי למסקנה הזאת, בוא נעשה את זה בדרך המלך, בוא נכנס לטרקלין. במשך
13 שבעה חודשים חיילים לא חיכו לשום צו, מגיע להם לטהר את השם שלהם, מה שעשו מהם אנשים.
14

15 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: עו"ד דמרי, אני מבינה שאדוני מייצג שניים שמבקשים להצטרף. קראנו
16 את בקשת ההצטרפות וראינו שאדוני אומר שהוא מצטרף לכל הטעמים והנימוקים שהושמעו
17 בעתירה. זו בעצם עתירה של עו"ד עמירם. קודם כל, אנחנו רוצים לנהל את הדברים בצורה מסודרת.
18 אם אדוני מבקש להצטרף, מהי העתירה שאדוני מבקש להצטרף אליה? נכון העתירות נדונות ביחד,
19 אבל אם אני מבינה נכון אדוני ביקש להצטרף לעתירה מסוימת.
20

21 עו"ד דמרי: כולם נחקרו בצוותא ואנחנו מצטרפים לעתירה של עו"ד עמירם.
22

23 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אני מניחה שלמרשכם אין התנגדות.
24

25 עו"ד עמירם: להפך, אנחנו שמחים.
26

27 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אם כך אנחנו מורים על צירוף שני המבקשים להצטרף לעתירה בבג"ץ
28 34183-10-24.
29

30 עו"ד דמרי: נבקש שצו איסור הפרסום על שמם יחולו.
31

32 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: צו איסור הפרסום על שמם יחולו על כלל העותרים.
33 עוד נקודה שחשוב לנו לומר, היה חשוב לנו להבין את מסגרת הבקשה, אם אדוני מבקש להצטרף והוא
34 מזדהה עם הטענות והנימוקים המשפטיים, בנסיבות האלה אדוני כרגע יכול לשבת משום שהמקובל
35 בעתירות הוא שיש עו"ד אחד שטוען. אם יש עתירות שיש להם טיעונים אחרים אנחנו שומעים יותר,

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 אנחנו קראנו את בקשת ההצטרפות, אנחנו דנים בבקשת כפי שהוגשו. כתוב שהבקשה להצטרף
- 2 לעתירה על כל הנימוקים. אם לפני משורת הדין אדוני רוצה לומר מספר דברים אז אנחנו נשמע,
- 3 אבל אנחנו לא פותחים פה את מסגרת הדיון משום שהכלל הנוהג הוא שתואם אחד לכל הליך.
- 4
- 5 עו"ד דמרי: סעיף 7 לבקשה שלי אני ציינתי שמבקשי ההצטרפות מעוניינים להשמיע את טענותיהם.
- 6
- 7 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: הכלל הוא שאם הטעמים המשפטיים והנימוקים אותו דבר, הבקשה
- 8 הזאת זה עניין של מדיניות. אם אדוני רוצה להתמקד בדברים מסוימים יוכל לעשות זאת.
- 9
- 10 עו"ד דמרי: אני כמובן מצטרף לחברי עו"ד עמירם. אני מבקש להגיב לתגובת המשיבים.
- 11
- 12 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אדוני לא יגיב כרגע לפחות משום שעוד לא שמעו אותם.
- 13
- 14 עו"ד דמרי: אני מבקש להגיב לתגובת המשיבים בתגובה. לא הבנתי מדוע בחלוף מספר חודשים הייתה
- 15 חקירה פנימית שטרם הסתיימה. לא ניתן להסתתר מאחורי חקירה פנימית, בטח לא בחשד לביצוע
- 16 עבירה פלילית. בנושא שהוא כן קשור, אני אוסיף לדברי חברי, בתיק פלדשטיין נחקרו כולם וצירפו
- 17 יחידה מיוחדת, שם חקרו הדלפה של מסמך. כן ראינו שזה אפשרי, זה אני אומר מידיעה אישית. דבר
- 18 נוסף שחשוב מאוד להבהיר כאן, יש הטעייה, לפחות ממה ששמענו מחברי הכנסת, שהפצרי"ת טוענת
- 19 שהיועצת המשפטית חוקרת.
- 20
- 21 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אם הוועדה סבורה שיש הבהרות היא רשאית לנהוג כחכמתה.
- 22
- 23 עו"ד דמרי: לגופו של עניין, התשתית העובדתית שבבסיס העתירה היא תשתית מצומצמת בתחומה,
- 24 היא ידועה לכולנו, אך החשוב מכל היא לא שנויה במחלוקת. עוד בפתיחת החקירה, כאשר אני וחבריי
- 25 הסנגורים עובדים כל כך קשה להוציא מפי התובע הצבאי פיסת אינפורמציה על החקירה על מנת
- 26 לתחום את גזירת החשדות המיוחסים ללוחמים שלנו, הוא מתעקש לא לספק את אותה אינפורמציה
- 27 ומשיב שתיק החקירה מונח בפני בית הדין הצבאי.
- 28
- 29 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אדוני יכול לומר דברים שמוסיפים.
- 30
- 31 עו"ד דמרי: אני הוצאת את הטלפון שלי וביחד עם השופט ישבנו לראות את הסרטון. אנחנו רואים
- 32 את אותו סרטון שערך מכמה סרטונים שמתעד כביכול את האירוע המיני שהוא בעצם בסיס החשד
- 33 המרכזי, סרטון שבסופו של יום התברר כמפוברק. השופט הביע אי נחת מהדלפת הסרטון וביותר
- 34 מרמז הוא מביע את דעתו הנחרצת שיש לחקור את העניין במידה. אין ספק שהדלפת הסרטון יוצר
- 35 חשדות למעשה של עבירות חמורות הן באשר לפגיעה קשה, אך גם פגיעה קשה מאוד בביטחון המדינה

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 וגם פגיעה בחייהם האישיים של הלוחמים שלנו. אמרנו שמטרת ישראל מחויבת לפתוח בחקירה
- 2 פלילית על חשד לביצוע עבירה פלילית. זה לא רק אינטרס אישי של החשודים, למרות שיש להם
- 3 אינטרס אישי, המדליף זיהם בהדלפתו את החקירה. אותם שני חיילים שאני מייצג נבדקו בפוליגרף
- 4 ופתאום אנחנו רואים את התוצאות שלהם.
- 5
- 6 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אנחנו כרגע מתעסקים בעתירה. שמענו טענות, אדוני מצטרף לטענות אני
- 7 מניחה.
- 8
- 9 עו"ד דמרי: בדיקות הפוליגרף זה בדיקות של לקוחות שלי. המשפחה צריכים לראות את הבדיקה
- 10 שהיא חסויה, לאף אחד אין גישה אליה חוץ מהפצרי"ית. חברתי הקשתה על עו"ד עמירם, אותו מדליף
- 11 כפוף לפצרי"ית או לגוף אחר.
- 12
- 13 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אני אמרתי שעורך דין עמירם מופיע בעצמאות מוחלטת. מדוע אינו מניח
- 14 שכל יהיה עם בעלי תפקידים אחרים בפרקליטות הצבאית?
- 15
- 16 עו"ד דמרי: יש חשיבות לדעת את זהות המדליף. האם אותו מדליף עומד בראש הפירמידה או שהוא
- 17 אדם זוט. סוגיה זו מתעצמת כאשר הרבה סימני שאלה מתעוררים. היינו צריכים להיות כבר בסיומה
- 18 של החקירה, זו חקירה מאוד פשוטה. כמו שאמרה ח"כ גוטליב, אין יונת דואר, זה עבר באיזשהו
- 19 אמצעי טכנולוגי שעבר. לכן האינטרס הציבורי מחייב פתיחת חקירה ואני פונה לכבודכם בשם
- 20 הלוחמים שיושבים פה. נחשפנו למציאות שבה כשעתיים לאחר פרסום אותו סרטון מפוברק, כל
- 21 רשתות הטלוויזיה בארץ ובעולם דיברו על זה. לא היינו צריכים להגיע לכאן ולהעסיק את כבודכם.
- 22 הם היו צריכים לפתוח את זה לבד ולכן אנחנו נבקש מכבוד בית המשפט לקבל את העתירה בשמי
- 23 ובשם עם ישראל, אנחנו לא מבקשים משהו שהוא נדיר. לכן אנחנו מבקשים מבית המשפט למנות גוף
- 24 שהוא לא יהיה תלוי משיקולים זרים ושהוא לא יתחמק משום פעולה חקירתית. אנחנו נבקש מבית
- 25 המשפט להתערב ולהורות על פתיחת החקירה. כמו שחייל זכאי להחלפת ייצוג, חיילים זכאים גם
- 26 להחלפת הגוף החוקר. גברתי אמרה שזה גם עניין של מראית עין.
- 27
- 28 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: גם מגברתי אנחנו מציעים ללכת ככל הניתן בדרך של מיקוד. בשלב זה,
- 29 אם אנחנו מבינים נכון, כבר הכרתם בצורך לקיים בדיקה וחקירה מעמיקה. גברתי תבהיר האם אתם
- 30 עומדים מאחורי העמדה שנדרשת חקירה, ואולי גברתי תבהיר מהם הארובות שקיימות כדי להבטיח
- 31 את הדברים שניתן להם, ומדוע גם נבחר המנגנון שנבחר.
- 32
- 33 עו"ד בוכמן- שינדל: מדובר בטענות לעבירות שבוצעו על פי הנטען על ידי חיילי צה"ל שנחשפו למידע
- 34 במסגרת שירותם הצבאי. חברי אמר למה המדינה עומדת על הרגליים האחוריות, זה פשוט מטופל על
- 35 ידי גורם מוסמך.

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1
- 2 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אנחנו רוצים להבין, הבדיקה עדיין מתנהלת. האם קיימת אפשרות
- 3 שהבדיקה לא תוביל לחקירה? לפי מה שאתם אומרים בשלב זה עוד אין החלטה על קיום חקירה.
- 4 האם אפשר לדעת בשלב זה מתי צפויה הבדיקה? מבחינתכם האם יש לוח זמנים להשלמת הבדיקה?
- 5
- 6 עו"ד בוכמן- שינדל: אנחנו סבורים שזה בתקופה הקרובה, בטווח של חודש חודשיים.
- 7
- 8 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: גברתי בעצם לא נוקבת בלוח זמנים ברור וקונקרטי. נקודה שנייה שאנחנו
- 9 רוצים לשאול, גברתי אומרת זה טבעי שהבדיקה והחקירה ייעשו על ידי הגורמים הצבאיים משום
- 10 שמדובר באירוע שאירע בתוך הפעילות הצבאית. שמענו ממר עמירם דוגמא, הדוגמא גם הוזכרה
- 11 במהלך ההתייעצות שלנו שבמקרים שנחשבים חריגים, לפעמים יש התאמה של מנגנוני הבדיקה או
- 12 החקירה. נשאלת השאלה האם אתם שקלתם את זה, ולחילופין האם אתם תהיו מוכנים לשקול
- 13 התאמה כזו או אחרת?
- 14
- 15 עו"ד בוכמן- שינדל: אני אבקש להזכיר לגבי הבדיקה ואני אתייחס כמובן גם לשאלות בית המשפט
- 16 ולטענות שעלו כאן לגבי גופים אחרים ומדוע לטעמנו הם לא הגופים המתאימים.
- 17
- 18 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אפשר לא ללכת רחוק. בניגוד למה שאולי אנשים סבורים, זה לא לבטא
- 19 עמדה. אנחנו פשוט מנסים להבין את הדברים. יש אולי גם מנגנון פשוט אחר, פרקליטות המדינה.
- 20
- 21 עו"ד בוכמן- שינדל: נסביר קודם קצת על ההדלפה הנטענת. הבדיקה הנערכת היא בדיקה רצינית
- 22 ומעמיקה ומטבע הדברים אנחנו לא נפרט בשלב הזה.
- 23
- 24 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: די חבל שאנחנו לא יכולים לקבל הסבר.
- 25
- 26 עו"ד בוכמן- שינדל: כן אפשר לומר כבר בשלב הזה שהסרטונים המדוברים היו חשופים לגורמים
- 27 רבים. הבדיקה מתנהלת על ידי קצין במשטרה הצבאית שאינו שייך לחקירה המטפלת בשדה תימן.
- 28 החקירה הזו מלווה על ידי קצין בכיר.
- 29
- 30 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: גברתי אומרת שזחותו של החוקר אינה נחלת הכלל בקרב הגורמים
- 31 האלה? האם ידוע מי הורה על בחירת אותם אנשים? האם הבחירה הייתה בחירה פנימית? מה רמת
- 32 הליווי של פרקליטות המדינה בנושא הזה?
- 33
- 34 עו"ד בוכמן- שינדל: היועצת המשפטית לממשלה העבירה לגורמים שמצאו לנכון.
- 35

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

**בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24**

1 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אנחנו שואלים האם אפשר לדעת מי היה בעל התפקיד שהחליט על
2 הבחירה הקונקרטית מי יהיו הקצינים הללו? אנחנו סך הכל מנסים להבין את המנגנון. מי קיבל את
3 ההחלטה? בשל אופי הטענות שהועלו בעתירה אנחנו מנסים להבין. תשובה מהסוג הזה יכולה להפיס
4 את הדעת ויכולה גם לא. יכול להיות שלגברתי אין את כל התשובות כרגע ויכול להיות שנצא להפסקה
5 כדי שגברתי תברר.

6
7 עו"ד בוכמן- שינדל: לשאלות האחרונות אני אבקש להתייחס בהמשך. הטענות לדלף מתייחסות על
8 פי הנטען לדלף של חומר חקירה במסגרת הליך פלילי.
9

כבוד השופט י' כשר: זה לא רק סרטון. הם עשו גם בדיקת פוליגרף.

עו"ד בוכמן- שינדל: לא מדובר בסודות מדינה. בבית משפט נידון תיק 6902/21 לגבי חקירה על הדלפה
ביטחונית, שם התייחס על פרסום כתבה שביצעה יחידה של צה"ל ופורסם על ידי כלי תקשורת. אנחנו
לא נמצאים בסוד מדינה.

10
11 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אנחנו לא רוצים כרגע לעסוק בדירוג. נשים את ההערכה לגבי החומרה
12 בצד וננסה להבין את מוקד הטענות כאן. אנחנו רוצים להבין את הנושא הזה. גם גברתי תתמקד בנושא
13 הזה ואם יהיה צורך נצא להפסקה לצורך השלמת פרטים. אנחנו רוצים לקבל תשובות ככל הניתן.
14

15 עו"ד בוכמן- שינדל: ברור שאין צורך לעשות מדרג בין ההעדפות. חבריי מנסים לומר לא מספיק
16 שצה"ל יבדוק עבירות שבוצעו על פי הנטען על ידי חיילי צה"ל כיוון שמדובר בפגיעה ביחסי החוץ של
17 ישראל עם העולם. ככל שהיה פגיעה כזו, הפגיעה הנטענת היא לא פגיעה של הסרטון, החשד הזה
18 מעולם לא נעשה פרסומו, החשד הזה הוא חשד שיש בו כדי להביא לפגיעה.
19

20 כבוד השופטת ד' ברק- ארז: אתם מדברים לגבי הפגיעה הנוספת שנוגעת להדלפה.
21

22 עו"ד בוכמן- שינדל: חברי מבקש שאנחנו נתחיל לחקור ולהעמיד לדין עיתונאים.
23

24 קלדנית: אביטל
25

26 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: נצא להפסקה בשל תקלה במחשב.
27

28 בשל תקלה טכנית הקלדת החלק האחרון ביותר של הדיון לא נשמרה. ייעשה ניסיון לשחזרו.
29

30 **לאחר הפסקה;**

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: ייתכן שנשמטו כמה משפטים שאני לא מסוגלת כרגע לשחזר. גורמי
- 2 המחשוב של בית המשפט ציינו שינסו לשחזר את המשפטים שנמחקו. זה מה שאנו יכולים לעשות.
- 3 כיון שעיקרי הדברים כן נשמרו כרגע נמשיך. אין לנו דרך אחרת אלא לעשות זאת כך.
- 4
- 5 עו"ד בוכמן-שינדל: בקצרה, נרוץ אחורה לטובת הפרוטוקול. דיברו על כך שמדובר על טענות לעבירות
- 6 שבוצעו על פי הנטען על ידי חיילים במסגרת שירותם. ועל כן הגורם המטפל הוא הצבא.
- 7
- 8 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: גב' דיברה על השב"כ.
- 9
- 10 עו"ד בוכמן-שינדל: נאמר שיש בדיקה מקיפה. נאצר שהסרטונים היו חשופים לגורמים שונים לא רק
- 11 לגורמי הפרקליטות והצבא.
- 12
- 13 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: בהתחשב בכך שתהליך הבדיקה בעיצומו עו"ד בוכמן ציינה את הדברים
- 14 אבקש לא להפריע.
- 15
- 16 עו"ד בוכמן-שינדל: הדברים נעשו על ידי קצין שלא טיפל בכך. בחקשר לכך, היועמ"שית סברה שדין
- 17 הטעות להתברר בצבא משום שמדובר בטענות כלפי חיילים במסגרת תפקידם. לכן הדברים הועברו
- 18 לסגן הפצ"רית אמ"ש דן רפאל שלא טיפל בפרשה העיקרית סגן הפצ"רית צרף אליו קצין במשטרה
- 19 הצבאית שיבצע את החקירה שלא מעורב בחקירה האחרת. הוא עצמו מלווה את החקירה.
- 20
- 21 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: רק לוודא אם הבנתי הקצין הראשי הוא סגן הפצ"רית?
- 22
- 23 עו"ד בוכמן-שינדל: כן.
- 24
- 25 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: לצידו קצין ממצח מיחידה אחרת.
- 26
- 27 עו"ד בוכמן-שינדל: כן. בשים לב להנחיה 4117 מידע אסור בגילוי שאסור ליישם אותה לצורך החלטה
- 28 האם יש צורך לפתוח בחקירה בשים לב להנחיה זו בשים לב שהדבר נדרש מתבצעת התייעצות עם
- 29 לשכת היועמ"שית שהיא הגורם.
- 30
- 31 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: כלומר סגן הפצ"רית נמצא בקשר עם היועמ"שית?
- 32
- 33 עו"ד בוכמן-שינדל: כן.
- 34
- 35 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: יש לכם פרק זמן בו נדרשת הבדיקה.

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1
- 2 עו"ד בוכמן-שינדל: מדובר בבדיקה מאוד מעמיקה ומעמיקה עם פעולות מאוד מאוד מורכבות.
- 3
- 4 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אבקש התנהלות אחרת באולם בייחוד מעורכי הדין.
- 5
- 6 עו"ד דמרי: אני מתנצל.
- 7
- 8 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: הקושי, אני משקפת לשני הצדדים את הקושי מהמבט האחר, שלא עוד
- 9 חודש חודשיים יסתיים הטיפול בנושא, אלא שעוד חודש הוא אולי יתחיל ומכאן הקושי. אם הבדיקה
- 10 לא תוביל למשהו זה דבר אחד, ואם הבדיקה תוביל למשהו, אנו רק בתחילת החקירה. זה דווקא נוגע
- 11 לאפשרות היותר אופטימית שכן יהיו תוצאות. מכאן הקושי.
- 12
- 13 עו"ד בוכמן-שינדל: כשיועבר לחקירה מעמיקה כל הפעולות הן פעולות תקפות לכל דבר וענין.
- 14
- 15 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: גב' אומרת שהחקירה תשב על בנין קיים.
- 16
- 17 עו"ד בוכמן-שינדל: כמובן. זה לא יהיה ראשית דבר. זה יהיה המשכו של דבר.
- 18
- 19 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אני נסה לחשוב בקול רם, אם הצוות היה יותר גדול, אם היה כולל קצין
- 20 אחד ממצ"ח וקצין אחד מהפרקליטות הצבאית זה לא היה ממחיש את הדברים?
- 21
- 22 עו"ד בוכמן-שינדל: לא.
- 23
- 24 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: האם מתחילת הבדיקה היתה התייעצות עם לשכת היועצת?
- 25
- 26 עו"ד בוכמן-שינדל: כן.
- 27
- 28 כבוד השופט י' כשר: יש משהו שאמור להיות עובדתי. לאחר מכן יש משהו יותר נורמטיבי שהחל
- 29 מחקירה. הוראת הנוהל של היועמ"שית עוסקת בקירה. בשלב הראשון שמחליטים מה לחקור את מי
- 30 לחקור איזה קשר יש למי שמחוץ למשטרה?
- 31
- 32 עו"ד בוכמן-שינדל: השאלה אילו פעולות צריכות להתבצע על מנת לבסס תשתית להוראת שהונחו על
- 33 ידי היועצת. אלה דברים שנעשים לא אחת בהקשר להנחיה זו. למשל, היתה לנו הנחיה בענין אלוביץ'
- 34 בענין הדלפות. בית המשפט ביקש שהמדינה תערוך בדיקה האם יש ענין לפתיחה בחקירה. בענין

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 אלוביץ' המדינה הקדימה וחקרה. היה ענין במשפט נתניהו בענין התכשיט כדי לבסס תשתית עובדתית
- 2 באשר להדלפה הנטענת.
- 3
- 4 כבוד השופט י' כשר: הדאגה הנובעת כאן היא מנומסת. השאלה ששאלתי לפני ההפסקה, סביב
- 5 הדברים האלה, הרעיון שיש חקירות שבשלב הזה של איסוף העובדות, דואגים להסיר חששות כאלה
- 6 ולו בשל הנראות. אם מכירים בחששות כאלה מה נעשה?
- 7
- 8 עו"ד בוכמן-שינדל: גב' מדברת על מקרה של חשד קונקרטי כלפי אדם קונקרטי ואנו לא רוצים
- 9 שיחקר. פה לא מדובר על אדם קונקרטי.
- 10
- 11 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אפשר להציג את השאלה אחרת. אפר לדרוש זאת בשני כיוונים. אפשר
- 12 לומר דווקא במקרה שבו יש רשות קונקרטית מה האפשרות שזה היה נותר בפרקליטות. בכל זאת
- 13 מטעמי זהירות הלכתם צעד אחד רחוק יותר. כרגע אני מציגה את הדברים. חלק מהחשודים
- 14 הפוטנציאליים הם גם בפרקליטות הצבאית. אולי שופכים את דמם אולי יתגלה כעורבא ופרח אך אולי
- 15 יש לבדוק את הדברים. זו מהות הטענה.
- 16
- 17 עו"ד בוכמן-שינדל: האופן בו רואים העותרים את אותה רגישות ואת הגורם המתאים זה לא יכול
- 18 להיות השיקול לבחירת הגורם. אבקש להסביר. מפנה לבג"ץ 1559/22 שם היה מקרה בו העותרים
- 19 שחקירה מסוימת פלילית תחקר על ידי השב"כ כי הם סברו ששם מדובר על ענין בטחוני ולכן הדבר
- 20 לא נכנס ליעודי השירות.
- 21
- 22 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אולי גב' תאמר זאת יותר בפירוש כי זה היה בחלק שנמחק.
- 23
- 24 עו"ד בוכמן-שינדל: סעיף 7 לחוק השב"כ מתייחס ליעודיו ותפקידו של השב"כ. השב"כ לא יכול
- 25 לחקור דברים שלא עולים בקנה אחד עם אותם מקרים. במקרה זה לא מדובר על אותם מקרים. נסכים
- 26 שהמלמ"י יהיה הגורם החוקר. במקרה דנן מדובר על דלף חומרי חקירה. כמו שאמר חברי מדובר על
- 27 גורם המבצע בדיקה לגורם בטחוני.
- 28
- 29 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אמרתם שכבר נעשה שימוש במנגנון זה.
- 30
- 31 עו"ד בוכמן-שינדל: בדיוק. כדי להסתייע בניסיונו המסויים של היכולת הטכנולוגית לבחון האם ניתן
- 32 לאתר את המדליפים כפי שכתב בסעיף 8 לתגובת המדינה היתה הסתייגות ושם נכתב שלא ניתן
- 33 להתעדכן מגורם טכנולוגי שהוציא את המידע. התייחסתי לפרשה איך מונעים את דליפתו פעם נוספת.
- 34 במסגרת ההחלטה לפתיחה בחקירה, נטען בזהירות שהחקירה מגלה קושי להגיע לחקר האמת

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 במסגרת החקירה הפלילית. גם כשמדובר על חקירה נחוצה למטרות מידע לא מדובר בחקירה
- 2 אפקטיבית.
- 3
- 4 כבוד השופט ד' ברק-ארז: מה עם היחק"ק?
- 5
- 6 עו"ד בוכמן-שינדל: מדובר ביחידה שחוקרת רק את היחידה הצבאית. זה מצומצם מדי. זה ממך
- 7 הדברים שמחדדים את הפרוגטיבה המקצועית של רשויות האכיפה לברור מה הטענות.
- 8
- 9 כבוד השופט ד' ברק-ארז: גב' עסקה במיקרו. אולי בפשטות למה לא פרקליטות המדינה. למה לא
- 10 מעורבות גדולה יותר של פרקליטות המדינה.
- 11
- 12 עו"ד בוכמן-שינדל: נעשית בדיקה מאוד יסודית ומקיפה.
- 13
- 14 כבוד השופט ד' ברק-ארז: מדוע אין מעורבות של פרקליטות מדינה. טוענים העותרים יש פה סוג של
- 15 מעורבות יתר בגלל זהות בודקי הבדיקה המדגמית. האם אין פה מעורבות יתר?
- 16
- 17 עו"ד בוכמן-שינדל: הפרקליטות מבצעת ייעוץ עם הגורמים הרלבנטיים.
- 18
- 19 כבוד השופט ד' ברק-ארז: לפעמים טוב שהצדק גם נראה. יכול להיות שאתם אומרים יש מעורבות
- 20 ככל שניתן מטעם היועמ"שית. יכול להיות שאם היתה לכך נראות, אם היה פרקליט מלווה היה לכך
- 21 נראות. כרגע זה לא בא לידי ביטוי בכתב. זה בא לביטוי רק בהתייחסות בע"פ. אם הדברים מובנים
- 22 זה מסיר חששות. את תגובת היועמ"שית ברמת הנראות היה קל יותר אם היה גורם בעל שם פנים.
- 23 אנו עוד לא ממליצים כרגע שאלתי בשם עממי.
- 24
- 25 עו"ד בוכמן-שינדל: כרגע העתירה מוקדמת. ברור שהדברים יישקלו.
- 26
- 27 כבוד השופט ד' ברק-ארז: אף פעם לא מחכים לתוצאה. הרי ברור שהמטרה למנוע רע בטרם יהיה
- 28 רע. לכן, זה שהעתירה נכונה לגבי סוג מסוים של טענות. ברגע שזו המהות, לומר שזו עתירה מוקדמת
- 29 זה מורכב יותר.
- 30
- 31 עו"ד בוכמן-שינדל: הבדיקה המתנהלת מלווה על יד הגורם הבכיר בפרקליטות הצבאית ועל ידי חוקר
- 32 שאינו שייך ליחידה שהיתה מעורבת בהליך העיקרי. ותוצאי הבדיקה ממודרים בפני גורמים אחרים
- 33 שישנן ערובות. גם ההיוועצות עם לשכת היו עצת זה נדרש בקשר עם ההנחיה. גם זה מוסיף לערובות
- 34 הקיימות. כשאני אומרת שהעתירות מוקדמות, אני מתכוונת לכך שאם יוחלט על בדיקה או על העמדה

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 דין תם העניין. ואם יוחלט אחרת, על סגירה של התיק, של התלוות והפניות, אז הרי עומדת לעותרים
- 2 זכות ערר במסגרתה הם יוכלו להעלות כל טענה.
- 3
- 4 כבוד השופט י' כשר: ניקח את המקרה שיעורר שעה. גב' אומרת השתדלנו התאמצנו עלינו למעלה
- 5 מה שאפשר לעשות עשינו לא מצאנו כלום. בסיטואציה הזאת מה שייעשה לא יעזור לאף אחד. הם
- 6 אומרים רבותיי אנו חוששים שתעשה בדיקה שלא תעשה את המקסימום כדי למצוא תוצאות. הם
- 7 אומרים זאת קצת אחרת. כשזה המצב ביום שמישהו החל לחקור כבר מבחינתם החל לקרות נזק.
- 8 לכן, לומר שזו עתירה מוקדמת זה להתעלם ממה שהצד השני אומר. טענתנו שזה מקרה רגיש שהוא
- 9 חושש מחקירה עובדתית. כשזה החשש איך אפשר לומר שזה מוקדם.
- 10 אני חוזר פעם שלישית על הטענה שהקושי לכאורה שאם לוקחים זאת את התכתובות שהם קיבלו זה
- 11 לומר לאדם אנו לא מכירים בגישור. בכלל לך תגיש תלונה במצ"ח וזה בכלל תלונה של חייל שלא
- 12 התנהג בסדר. איזה דברים נעשו כדי שנדבר על המקרה הזה? שבדקו ולא מצאו כלום.
- 13
- 14 כבוד השופט ד' מינץ: החשיבות הציבורית.
- 15
- 16 כבוד השופט י' כשר: ואז אם בודקים ולא מוצאים למען הזהירות חיפשו ולא מצאו משהו.
- 17
- 18 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אנו מצפים שגב' תשקף את הדברים שנאמרים ברגע זה ממש. אנו מציעים
- 19 שגב' תשב. אין צורך לטעון מההתחלה. אם יש לעותרים מה לומר בקצרה, מעבר לטענות בית המשפט.
- 20 רק אם יש לחדש.
- 21
- 22 עו"ד מירון: חלק מדברים לא נאמרו בתגובת המשיבים. יכולנו להתייחס לכך בתגובה הכתובה, אך
- 23 מאחר וזה לא עלה אבקש להתייחס. מבחינות מסוימות חברתי עשתה לי את החיים קלים יותר. היא
- 24 זיקקה את הדברים. היה סעיף 7 לחוק השב"כ. אני קורא את סעיף 7 (מצטט). איך אפשר? ראש
- 25 הממשלה אמר בצורה גלויה שהסרטון, וזה בניגוד מוחלט למה שתברתי אמרה ללא תצהיר, ראש
- 26 הממשלה אמר שהסרטון שהציג את חיילי צה"ל כפושעי מלחמה. זה אמר ראש הממשלה. מישהו
- 27 יושב בקבינט ומקבל מידע יותר אמין? כאילו זה לא נכנס לסעיף 7 לחוק השב"כ זו אמירה שנכנסת
- 28 לטענה עובדתית שלא נתמכה בתצהיר. גם לאור כך שאנו הבאנו את הדברים, של שר הביטחון ושר
- 29 הביטחון הקודם בית המשפט יכול היה להכריע. מעבר לכך להבנתנו הווכ"פ היא כפופה לפרקליטות
- 30 הצבאית. היא דבר שלא מספק בעינינו. לפרקליטות המדינה אין כלי חקירה. היא יכולה ללוות חקירה.
- 31 במקרה שלנו אני חושש שהדרך היותר קלה היא המלב"ב. אתייחס לעוד כמה נקודות. היתה פה טענה
- 32 עובדתית שלא נתמכה בתצהיר. פנינו בתצהירים ובעתירה. בשום מקום לא נטענה הטענה הזאת
- 33 בוודאי שלא נתמכה בתצהיר. בכל הכבוד כשיש תשובה לקונית וחסרת הנמקה ההליכים מתהפכים.
- 34 אני חושב שאנו במצב נמוך יותר ממה שהיה. יש נקודה שכבודה הזכירה בנושא המוסד של הסניגוריה

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 עצמה מעבר לכך שאני מכבד את חברי, מעבר לזה הסניגוריה הצבאית כפופה ללקוחות שלה שהם
- 2 הנאשמים. בכל רגע יכול לומר נאשם לעו"ד שהוא לא הולך בתלם.
- 3 אני חושב שהמצב אצל ראשי הפרקליטות והצבא יכולים להיות שאם ברור שידם לא במעל, אין מה
- 4 שהם ירצו יותר מאשר חקירה אפקטיבית שתנכה אותם. אם הייתי חושד בלקות שלי שהעביר מידע
- 5 הייתי יותר משמח שתהיה בדיקה אפקטיבית.
- 6
- 7 כבוד השופט י' כשר: אדוני לא קושר את עצמו. הטענה שיש בדיקה והיא הכי טובה שיכולה להיות.
- 8 עימתתי את חברו עם הספק. הם טוענים אנו עושים ומשתפים פעולה. זו הטענה.
- 9
- 10 עו"ד מירון: כשהטענה שלא נגרם נזק לביטחון המדינה אתה כבר מתחיל צולע. שבוע לאחר שעולה
- 11 כתבה מסוימת אפשר לראות את החלטת היועמ"שית.
- 12 כשמדינת ישראל רוצה לחקור אנו יודעים שמציעים מדדים. את הטענה לסעיף 7 לכאורה איך הצליחו
- 13 לפעול עם השב"כ, אלא אם נשענים על הרגל.
- 14
- 15 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אני באמת מפצירה שאדוני לא יתייחס לפרשות שלא בפנינו.
- 16
- 17 כבוד השופט י' כשר: אדוני מתייחס לכך שכל פרשה במדינת ישראל שלא יתגלה המדליף.
- 18
- 19 עו"ד מירון: לא. אני מתייחס לכך שאם ראש הממשלה ימצא מדליף..
- 20
- 21 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אדוני לא יתייחס לטענות כאלה.
- 22
- 23 עו"ד עמירם: אעלה מקוימת המרתף לקומת הפנטהאון. מאחר ויש קומץ אנשים שנחשף לחומרים
- 24 אעדכן את חברתי. נערכה בדיקת פוליגרף לאחד הלוחמים כאן. כבר באותו יום הודלפה בדיקת
- 25 הפוליגרף לכתב 12 או יום למחרת.
- 26
- 27 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: מדוע אדוני חושב שחברתו לא יודעת.
- 28
- 29 עו"ד עמירם: חברתי אומרת שהמניפה של האנשים שנחשפו לחומרים היא הרבה יותר מאשר לאנשי
- 30 הפרקליטות. אבהיר כי יכול להיות שמדובר בגורמים אחרים ובהם דובר צה"ל על כל גווניו.
- 31
- 32 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: לא נרחיב בכך. שמענו את הטענה.
- 33

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 עו"ד עמירם: כאשר אנו מדברים למשל, על פרשת שדה תימן, היה תחקיר מבצעי שהחל ביום
- 2 06-07/07 לצורך הענין. הפרקליטה לא חיכתה והורתה על חקירה פלילית במקביל למה שנעשה.
- 3 כשהפרקליטה הצבאית סבורה שמהו דרמטי מתרחש היא פועלת ומיד מבוצעת החקירה.
- 4
- 5 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: אדוני יכול להתייחס רק לדבריה של עו"ד בוכמן-שינדל ולא לדברים
- 6 שנאמרו קודם.
- 7
- 8 עו"ד עמירם: בסופו של יום היחק"ק כפוף לפרקליטה הצבאית כך שהוא לא כלי בענין.
- 9
- 10 כבוד השופט י' כשר: הורדנו אותו מהסדר.
- 11
- 12 עו"ד עמירם: נכון. אין לי בעיה בענין. פניתי לחברתי ורציתי לדעת מספר דברים. מי הורה על הבדיקה.
- 13 מה הסמכות של מי שהורה על הבדיקה. מי צפוי לקבל את ההחלטה. האם הפצ"רית מוסמכת לפתוח
- 14 בחקירה.
- 15
- 16 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: אני התרשמתי שאלה דבריה של עו"ד בוכמן-שינדל. מי הגורם שיחליט
- 17 אם תוצאות החקירה מחייבות פתיחה בחקירה או סגירת התיק. מה הוחלט בהתחלה לא בסוף מי
- 18 יהיה מי שקיבל את הבדיקה?
- 19
- 20 עו"ד שינדל-בוכמן: סגן הפצ"רית.
- 21
- 22 עו"ד עמירם: במסגרת השאלות שהפניתי לחברתי אתמול (חוזר על השאלות ששאלתי). כשאני פניתי
- 23 לצו ביניים כבר בגוף העתירה. משעלה חשש שמהו מתבשל, והחשש עלה בין השורות בתגובה
- 24 לעתירה הראשונה שהוגשה של "בוחרים בחיים" עלה לי חשש שמא חקירה מתחילה שמא משיהו עשה
- 25 שם משהו. צו הביניים בדיוק נועד למנוע את הסיטואציה.
- 26
- 27 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: אדוני ייקח ברצינות את ההמיה הדיונית ורק ישיב כרגע.
- 28
- 29 עו"ד עמירם: היועצת המשפטית הדירה את עצמה מבדיקת הענין. אנו צריכים להחליט מי החליט על
- 30 הבדיקה.
- 31
- 32 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: הרגע קיבלנו תשובה. סגן הפצר הוא שמקבל את התשובות בענין. אנו
- 33 הבנו שמי שהחליט על הבדיקה ומי שיקבל את ההחלטה בסופה הוא סגן הפצ"רית. אלה הדברים
- 34 עליהם קיבלנו דיווח. יכול להיות שהדברים לא היו ברורים בכתב. לשם כך מנהלים דיון.
- 35

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: יש ליווי של לשכת היועמ"שית?
- 2
- 3 עו"ד בוכמן-שינדל: אמרתי שלאור הנחיית היועמ"שית 4114 שעוסקת בעבירות הנטענות הפעולות
- 4 הנדרשות ליישום ההחלטה נעשות בהיוועצות עם לשכת היועצת.
- 5
- 6 עו"ד עמירם: זה לא ליווי. שמו של סגן הפצ"רית שהוא הקצין הראשי לא הועלה. לא ייתכן שהסגן
- 7 הפרקליטה הצבאית ינהל את החקירה. לא ייתכן כמה וכמה סיבות. הוא כפוף אליה. הוא מונה על
- 8 ידה. גבי העמידה אותי באותו ניגוד עניינים. הנראות חשובה ביותר כי משהו קרה שם. מישוהו החליט
- 9 שלא חוקרים ומישוהו החליט שכן חוקרים. מישוהו הביא אותה לביצוע.
- 10
- 11 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: הדבר הו עבר לסגן הפצר. סגן הפצר יבחן את הדברים לפי שקול דעתו.
- 12
- 13 עו"ד עמירם: הבדיקה כרגע תזהם את החקירה באופן שהיא עלולה להמית עליה אסון טוטאלי. ולכן,
- 14 כשם שהרמטכ"ל עושה תחקירים מתוכו עצמו, ובכל זאת סבור שצריכה לקום וועדת חקירה
- 15 ממלכתית לחקור את האירועים הללו בדיוק זה המקום בו אנו עומדים. ולכן, כדי לא להגיע לשוקת
- 16 שבורה חייבים להוציא את החקירה מידי הפרקליטות הצבאית.
- 17
- 18 עו"ד דמרי: מפנה לדברי בית המשפט העליון בדיון על בית הדין השרעי בנוגע לאותו קאדי (מצטט).
- 19
- 20 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: עם כל הכבוד לבית המשפט העליון הוא לא ציטט את המשפט הזה.
- 21
- 22 עו"ד דמרי: כשאני אומר את המשפט הזה, לדברי חברתי, מי שאחראי ומנהל את הבדיקה הוא סגן
- 23 הפצ"רית ואני סמוך שאין בו רבב. החיילים שיושבים כאן יודעים שאותו סגן פצ"רית דלתו סגורה.
- 24
- 25 כבוד השופט י' כשר: הטענה שיכולה להיות מעורבות של המשטרה הצבאית החוקרת או של המשטרה
- 26 שמענו. אם זה כן צריך להיות על ידי הפרקליטות בחרו את הדרגה הכי גבוהה. בחרו את האישיות הכי
- 27 בכירה שיש בפרקליטות למעט הפצ"רית. את הפצ"רית אדוני לא היה מסכים, וכל מי שנמוך יותר
- 28 אדוני עוד יותר לא היה מסכים.
- 29
- 30 עו"ד דמרי: יותר מכך, סגן הפצ"רית גם הוא חשוד.
- 31
- 32 כבוד השופטת ד' ברק-ארוז: אין בסיס לאמירה זו. לאחר שהוצהר שבחרו בו מאחר שלא היתה לו כל
- 33 מעורבות.
- 34
- 35 עו"ד דמרי: הוא עובד שלה, היא נתנה לו דרגה.

בית המשפט הגבוה לצדק

01 ינואר 2025

בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים ואח' נ' היועץ
המשפטי לממשלה ואח'
בג"ץ 34183-10-24

- 1
- 2 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: יש טענה משפטית שיש קרבה ביניהם. אדוני לא יערבב בין שני הדברים.
- 3
- 4 עו"ד דמרי: אותו סרטון היה בידי הפרקליטות הצבאית.
- 5
- 6 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: בפרקליטות הצבאית יש גורמים שונים. למשל יש סניגוריה. סגן הפצר
- 7 לא עוסק בדברים הללו והוא פצר שלא היה מעורב.
- 8
- 9 עו"ד דמרי: אין מחלוקת שהחדר שלו צמוד לתדרה. אין מחלוקת שהיא מינתה אותו.
- 10
- 11 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: נשקול את הדברים.
- 12
- 13 עו"ד דמרי: שדה תימן הוא בסיס סגור. חלק ממשטרה צבאית יושבים שם ויושב שם חיל הנדסה
- 14 ומתקן של השב"כ. הוא סופר יסודי. מתקן הנוחבה שהיה קשור ל7/10 זה כן קשור לביטחון המדינה.
- 15 בטח ובטח שזה מתקן רגיש ובטח ובטח בזמן מלחמה. לכן מצלמות שדה תימן כן שייכות לזמן מלחמה
- 16 והחומר הוא חומר מסווג שכן שייך לזמן מלחמה.
- 17
- 18 עו"ד בוכמן-שינדל: השדות לעבירות מין ואליומות בשדה תימן הן חשדות כבודת מאוד. אנו לא בענין
- 19 זה. אין מטרה להטיל דופי בדרג הצבאי.
- 20
- 21 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: אני מניחה ששני הצדדים יתקזזו על הצער שלהם.
- 22
- 23 עו"ד בוכמן-שינדל: הכאב הוא כאב גדול. לדברים אין סוף.
- 24
- 25 כבוד השופטת ד' ברק-ארז: גב' יכולה לומר שהיא לא מקבלת את הטענות שנאמרו. אציע גם לגב'
- 26 לקצר כי הטיעון פה לפני משורת הדין. הדיון פה היום היה ארוך ומפורט. נשקול את הדברים.
- 27
- 28 עו"ד מירון: יש לנו עתירה שלא נטענה.
- 29
- 30
- 31 נדחה לעיון
- 32
- 33

הוקלד ע"י אביטל; גלית

נספח 12 :

העתק מכתב העותרים למשנה לפרקליט
המדינה מיום 10.04.25 בדבר הפרת
ההתחייבות לבית המשפט בדבר השלמת
הבדיקה

(עמודים 108 עד 109)

רח' מונטיפיורי 33, תל אביב-יפו מיקוד 6520102 TEL - AVIV - JAFFA
טלפון : 972-3-7114000 PHONE : 972-3-5604466 פקסימיליה :
E-Mail: office@miron-law.co.il

ITZCHAK MIRON
MORDECHAY RAZ
MALKIT MIRON
DALIA NUSBAUM
OHAD SKORNICK
SHIRLY MOLAD
ITAMAR MIRON, Ph.D.
YARIN REUVEN
ELHANAN MIRON
ESTER DAVID
ADIEL DAHAN
CHEN YITZHAK SHAHAM
CHAGAI PARDES

תל אביב 10/4/25 Tel Aviv
מספרנו : 402562/1 Our Doc:

יצחק מירון
מרדכי רז
מלכית מירון
דליה נוסבאום
אוהד סקורניק
שירלי מולד
ד"ר איתמר מירון
ירין ראובן
אלחנן מירון
אסתר דוד
עדיאל דהן
חן יצחק שחם
חגי פרדס

OFER ZAMIR – Of Counsel

עופר זמיר - יועץ

ELIAHU MIRON (1921-1999)
ISIAH PRYWES (1928-1992)

אליהו מירון (זנמירובסקי) ז"ל (1921-1999)
ישעיהו פריבס ז"ל (1928-1992)

לכבוד

עו"ד גלי בהרב-מיארה
היועצת המשפטית לממשלה

בדוא"ל: galib@justice.gov.il

עו"ד עמית איסמן
פרקליט המדינה

בדוא"ל: state-attorney@justice.gov.il

עו"ד אלון אלטמן
משנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים

בדוא"ל: special-matters-deputy@justice.gov.il

א.ג.נ.,

הנדון: הדלפות שדה תימן - מריחת ועיכוב הבדיקה המקדימה

תוך הפרת התחייבות לבית המשפט העליון

סימוכין: חומרי הדיון בבג"ץ 33366-09-24 (ובכלל זה העתירה, הנספחים ופרוטוקול הדיון מיום 1.1.25)

בשם מרשינו, עמותת 'בוחרים בחיים' ולצידה לוחמי מילואים ומשפחות חיילים – ובהמשך לעתירתנו ומכתבינו אנו שבים ופונים בעניין שבנדון.

1. ביום 2.2.25, פורסם פסק הדין בבג"ץ 33366-09-24 **עמותת בחרנו בחיים! משפחות שכולות ונפגעי פעולות איבה נ' היועצת המשפטית לממשלה**.

2. בפסק הדין, אשר מתח ביקורת על מתווה החקירה הראשוני בו נקטה היועמ"שית ועל הפגיעה במראית פני הצדק ואף פסק הוצאות לטובת העותרים – נקבע כי **בהסתמך על התשתית שהוצגה בפניו ניתן להסתפק ביצירת מנגנון ביקורת כך שהליך הבדיקה יהיה נתון לפיקוחה של היועצת**.

3. ברם, דומה כי היועצת וצוות הבדיקה מפרים ברגל גסה את המידע שהוצג לבית המשפט בהליך.

4. כך, בדיון שנערך ביום 1.1.25, בהמשך לשאלות החוזרות של השופטים, וביחס לשאלתה הקונקרטית של כב' השופט ברק ארז בעניין "לוח זמנים להשלמת הבדיקה" – הצהירה נציגת היועצת, עו"ד בוכמן-שינדל, כי הבדיקה תושלם בתוך "חודש-חודשיים". באופן טבעי, הצהרה זו **עמדה בבסיס הדיון ובכך היוותה חלק בלתי נפרד מפסק הדין שניתן במסגרת ההליך**.

5. לאור הנסיבות ומועד ההדלפה, ובהינתן מאפייני התיק והיות הבדיקה מקדימה בלבד – ההרכב בדיון בבגץ אף העיר שתקופת בדיקה של 'חודש-חודשיים' **ארוכה ומעוררת קשיים** והפציר לקצר אותה.
6. חרף כל האמור, ועל אף ההצהרות בדיון - מקץ כשלושה חודשים וחצי **טרם הושלמה הבדיקה בניגוד מוחלט להתחייבות היועצת לבג"ץ**. יתרה מזו, בשלב זה לא נעשתה כל פעולה משמעותית בנושא - ולא דווח על התפתחות רלוונטית. ממילא, לא סופקה הצדקה או טעם למצב החמור במסגרתו היועצת לא עמדה בהצהרתה ביחס למועד סיום הבדיקה כפי שנמסר בפני בית המשפט העליון.
7. במלוא הכבוד, דומה כי הפרת ההתחייבות מצד היועצת היא חלק **ממכלול רחב ושיטתי של מחדלי מערכת האכיפה** ביחס לאי מיצוי הדין בקשר עם עבירות חמורות – בשל טעמים פוליטיים.
8. בהקשר זה נזכיר כי **תופעת ההדלפות העברייניות** הפכה בעת האחרונה ל'מכת מדינה' הגורמת נזקים רבים בפן הבטחוני, המנהלי וכמובן בהיבט של אמון הציבור. הדברים אמורים ביתר שאת בשורת ההדלפות בחקירת שדה תימן – אשר גרמו למדינת ישראל וללוחמי צה"ל נזקים חמורים ביותר.
9. אין לנו אלא להזכיר כי במקרים רבים **החשודים המרכזיים בעבירות ההדלפה הם גורמים במערכת אכיפת החוק**. למעשה, אך בתקופה האחרונה, בעניין אוריד, ביטל בית המשפט צו איסור פרסום אל מול הדלפות שיטתיות מצד גורמי המערכת – **ומתח ביקורת על מחדלי אכיפה ביחס להדלפות אלו**.
10. אם כן, לאור כלל האמור עולה החשש כי ההימנעות השיטתית מחקירת הדלפות - נועדה להגן על מדלפים סדרתיים האחוזים בתפקידים בכירים במערכת. **אכן, אלו האשמות חמורות – אולם המציאות, האכיפה ברגנית והפגיעה בשלטון החוק חמורות באופן הולם**.
11. אם כן, הפרת ההתחייבות, ומריחת הבדיקה ללא כל תוצאות – כאשר בבדיקות מקבילות בהן מערכת האכיפה רצתה בכך, נמצאו החשודים בהדלפה תוך זמן קצרצר תוך יום בודד – מצטרפות אל שורה ארוכה של פגמים, כשלים, ניגודי עניינים ופגמים מבניים באכיפת החוק. צבר כשלים זה מעיד כאלף עדים מדוע **האינטרס הצבורי מחייב חקירה מקיפה, מהירה, והחלטית מצד גורמים אובייקטיביים**.
12. נציין כי בעת האחרונה ראינו שבחשדות פחותים בהרבה נחקרו ואף נעצרו עיתונאים תוך נטילת מכשיר הפלאפון שלהם (!). מבלי להתייחס לאותם מקרים, ברור שהדברים יפים מקל וחומר בנסיבות שלפנינו, כאשר החשדות אינם נוגעים לעבירת סל קלה באופן יחסי (הפרת אמונים, עבירות מס וכיו"ב) **אלא לעבירות החמורות ביותר המצויות בספר החוקים ובכללן ריגול, סיוע לאויב בזמן מלחמה ויתר העבירות שפורטו – במסגרת פרשה שגרמה לישראל וללוחמי צה"ל נזק חסר תקדים**.
13. לסיום יצוין כי בימים האחרונים גם ועדת חוץ ובטחון פרסמה התייחסות ובה נמתחה **ביקורת חריפה על גרירת הרגליים מצדכם בפרשת שדה תימן**. זאת, תוך חשש למחדל מכוון בשל ניגוד עניינים ושיקולים זרים. דומה כי בימים מתוחים אלה, מחדלי החקירה מצד היועצת משמשים 'בסיס נדיר להסכמה' בין כלל הרשויות – השופטת, המבצעת וכעת גם הרשות המחוקקת – בנוגע להתמרחות הפסולה של הבדיקה ולחריגתה.
14. אם כן, **הנכם מתבקשים לעמוד בהתחייבותכם לבית המשפט העליון ובחובתכם המובהקת ולסיים חריפה על גרירת הרגליים מצדכם בפרשת שדה תימן**. זאת, תוך חשש למחדל מכוון בשל ניגוד עניינים ושיקולים זרים. דומה כי בימים מתוחים אלה, מחדלי החקירה מצד היועצת משמשים 'בסיס נדיר להסכמה' בין כלל הרשויות – השופטת, המבצעת וכעת גם הרשות המחוקקת – בנוגע להתמרחות הפסולה של הבדיקה ולחריגתה.
14. אם כן, **הנכם מתבקשים לעמוד בהתחייבותכם לבית המשפט העליון ובחובתכם המובהקת ולסיים חריפה על גרירת הרגליים מצדכם בפרשת שדה תימן**. זאת, תוך חשש למחדל מכוון בשל ניגוד עניינים ושיקולים זרים. דומה כי בימים מתוחים אלה, מחדלי החקירה מצד היועצת משמשים 'בסיס נדיר להסכמה' בין כלל הרשויות – השופטת, המבצעת וכעת גם הרשות המחוקקת – בנוגע להתמרחות הפסולה של הבדיקה ולחריגתה.
- לסיום יצוין כי בימים האחרונים גם ועדת חוץ ובטחון פרסמה התייחסות ובה נמתחה ביקורת חריפה על גרירת הרגליים מצדכם בפרשת שדה תימן**. זאת, תוך חשש למחדל מכוון בשל ניגוד עניינים ושיקולים זרים. דומה כי בימים מתוחים אלה, מחדלי החקירה מצד היועצת משמשים 'בסיס נדיר להסכמה' בין כלל הרשויות – השופטת, המבצעת וכעת גם הרשות המחוקקת – בנוגע להתמרחות הפסולה של הבדיקה ולחריגתה.

בברכה,

ד"ר עו"ד איתמר מירון

נספח 13 :

העתק הנחיית היועמש מס' 4.1114 מיום
04.02.2020

(עמודים 111 עד 118)

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה	משפט פלילי חקירות – מסירת מידע האסור בגילוי
תאריך: ט' שבט התש"ף, 4 פברואר 2020 מספר הנחיה: 4.1114	קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי

קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי

מטרת הנחייה זו להתוות את העקרונות המנחים למדיניות האכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי ללא הרשאה בידי עובד ציבור.¹ זאת, תוך עמידה על השיקולים המרכזיים שעל רשויות האכיפה לשקול בבואן לקבל החלטה על פתיחה בחקירה והעמדה לדין בעבירות אלה, ועל האיזון הנדרש בין השיקולים השונים בעניין זה. הנחיה זו אינה עוסקת באחריות של גורמים שאינם עובדי ציבור לפרסומים, כגון גופי תקשורת.

א. כללי

1. החלטה על פתיחה בהליך פלילי כנגד עובד ציבור בשל חשד למסירת מידע שלא כדין היא החלטה רגישה ומורכבת, המערבת אינטרסים חשובים מתחומים שונים, לעתים נוגדים. העבירות הנוגעות להעברת מידע אסור בגילוי הן רחבות, ויישום זהיר שלהן מחייב ייחוד השימוש בכלי הפלילי למקרים בהם מסירת המידע האסור בגילוי הביאה לפגיעה באינטרסים חיוניים או שהיה בה פוטנציאל של ממש לפגיעה כאמור.
2. פגיעתה של מסירת מידע האסור בגילוי באינטרסים חיוניים היא לעתים קשה. כך, מסירת מידע או מסמכים המגלים סודות ביטחוניים או אחרים עלולים לפגוע בביטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; חשיפת זהותו של סוכן או מקור מידע מודיעיני עלולה לסכן באופן ממשי את חייו; מסירת מידע הנוגע לחקירה פלילית עלולה לפגוע בהליכי החקירה, בצנעת הפרט של הנחקר ושל צדדים שלישיים ששם עולה אגב החקירה, וכן בזכותו של הנחקר להליך הוגן. כמו כן, מאחר שחשיפת המידע נעשית על ידי עובד ציבור, מתלווה לכך פגיעה באמון הציבור במערכת סדרי השלטון והמשפט.
3. מן העבר השני ניצבים לעיתים עקרונות של זכות הציבור לדעת וחופש העיתונות, המאפשרים בקרה ציבורית על התנהלות מערכות השלטון, עקרונות המהווים את הבסיס לקיומו של משטר דמוקרטי, שגם אותם יש להביא בחשבון במסגרת זו, כל מקרה לפי נסיבותיו.

¹ לעניין הנחיה זו, "עובד ציבור" לרבות נבחר ציבור. ראו הגדרת "עובד ציבור" בסעיף 34כד לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

4. בנוסף, יש לתת את הדעת לאופיין המיוחד של חקירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי. כך, בגילוי מידע שפורסם לציבור בידי עיתונאי עולה מורכבות הקשורה לחיסיון העיתונאי. במקרים בהם אנשים רבים נחשפו למידע האסור בגילוי, עולה מורכבות הנובעת מהפגיעה בפרטיות ובכבוד האדם הכרוכה ב"החשדת רבים", כמו גם מאפשרות השימוש נגדם באמצעים פוגעניים כגון פוליגרף ומחקרי תקשורת, כפי שיפורט להלן. בנוסף, יש להביא בחשבון גם את ההשפעה שיש לחקירה כאמור על תפקודו של הגוף הנחקר כולו.

5. נוכח האמור, מדיניות התביעה בעניין פתיחה בחקירה והעמדה לדין בעבירות של מסירת מידע האסור בגילוי במקרים בהם עולים אינטרסים מנוגדים, היתה ועודנה, מדיניות זהירה ומצמצמת. עם זאת, במקרים המתאימים, ובהתאם לשיקולים שיפורטו בהנחיה זו, עשויות להיות הצדקה וחשיבות בהפעלת הכלי הפלילי. יודגש, כי החלטה על נקיטה בהליכים פליליים בעניין זה תתקבל רק לאחר עריכת איזון קפדני בין כלל השיקולים הנוגעים בדבר.

6. יש לציין כי הכלי הפלילי אינו הכלי היחיד, ואף לא בהכרח הכלי האפקטיבי ביותר לטיפול בתופעה. מאפייניה של התופעה והשלכותיה כפי שיפורטו להלן, מחייבים טיפול מקיף, ושילוב זרועות של כלל הגורמים הנוגעים בדבר, במטרה לצמצמה. כך למשל, ניתן לעשות שימוש במנגנוני מניעה והסברה, וכן, כאשר הפגיעה בערכים המוגנים ובאינטרס החיוני המוגן באיסור מסירת המידע אינה בעוצמה גבוהה במיוחד, ניתן לטפל במקרה באמצעות נקיטת הליך משמעותי כנגד עובד הציבור.

ב. המסגרת החוקית

7. האיסורים החלים על מסירת מידע האסור בגילוי על ידי עובד ציבור נחלקים לאיסורים כלליים בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) לגבי מסירת מידע או גילוי על ידי עובד ציבור ללא סמכות, ולאיסורים ספציפיים הקבועים בחוקים אחרים הקובעים חובת סודיות או אוסרים על גילוי או פרסום של מידע.

8. כך לדוגמה, סעיפים 113 ו-113א לחוק העונשין אוסרים על החזקה או מסירה של ידיעה סודית בידי מי שאינו מוסמך לכך וסעיף 117 לחוק העונשין אוסר על עובד ציבור ועל מי שהיה עובד ציבור, למסור ללא סמכות כדין ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו לידי מי שאינו מוסמך לקבלה. במקרים מסוימים מסירת מידע אף עלולה להוות עבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, אם בנסיבות העניין קיימת פגיעה מהותית בערכים המוגנים על ידי עבירה זו כפי שנקבעו בדנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס**, פ"ד נט(4) 385 (2004).

9. יצוין, כי בנוסף לסעיפים בחוק העונשין העוסקים במסירת מידע האסור בגילוי, קיימות הוראות רבות בחקיקה במסגרתן קבועות עבירות פליליות בגין גילוי או פרסום של מידע שלא כדין. כך למשל, בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958, בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971. בנוסף, ישנם דברי חקיקה ספציפיים בהם

נקבעו עבירות של הפרת חובות סודיות, כגון בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, בחוק הרשות הארצית לכבאות ולהצלה, תשע"ב-2012, בחוק אימוץ ילדים, תשמ"א-1981, בחוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977, בחוק המידע הפלילי ותקנות השבים, תשע"ט-2019 ובחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. עוד יצוין כי סעיף 60(יא) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע איסור ספציפי על מסירה של מידע על ידי עובד ציבור.²

10. בנוסף, יוזכר כי פרסום בנושאים הנוגעים לביטחון המדינה, גם על ידי עובד ציבור, דורש אישור הצנזורה לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 והוראת צו שעת חירום (הגשת דברי דפוס ופרסומים לביקורת מוקדמת ואיסור דפוס ופרסום), התשמ"ט-1988, והפרת הוראות אלו מהווה עבירה פלילית.

11. עניינה של הנחיה זו בגילוי מידע על ידי עובד ציבור, בין אם האיסור החל עליו הוא איסור כללי כאמור, ובין אם מדובר בהפרת חובת סודיות או איסור פרסום קונקרטי החל עליו.

ג. שיקולים מרכזיים לנקיטה בהליכים פליליים נגד עובד ציבור שמסר מידע האסור בגילוי

12. כאמור, שימוש בכלי הפלילי לצורך טיפול בתופעת מסירת המידע האסור בגילוי, מעורר שאלות מתחומים שונים, ומערב מנעד רחב של שיקולים. החלטה על נקיטה בהליכים פליליים נגד מוסרי המידע, תתקבל רק לאחר שקילת כלל השיקולים הנוגעים בדבר ועריכת איזון עדין ביניהם.

13. מובן, כי אין אפשרות לקבוע קריטריונים קשיחים, לפיהם תתקבל ההחלטה בכל מקרה ומקרה, ויש לדון בכל מקרה לגופו בהתאם לנסיבותיו, תוך הותרת מרחב שיקול דעת לרשויות האכיפה.

14. עם זאת, ככלל, ההחלטה בשאלה אם לפתוח בהליך פלילי בגין מסירת מידע האסור בגילוי, תושפע משלושה שיקולים מרכזיים: האחד, הפגיעה או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים חיוניים הנובעת מעצם טיבו של המידע; השני, תוחלת החקירה ומורכבותה (במקרים בהם לא ברורה זהות מוסר המידע); השלישי, במקרים הרלבנטיים לכך – חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת. הכל, כפי שיפורט להלן.

הפגיעה או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים חיוניים

15. שיקול מרכזי בהחלטה על פתיחה בחקירה פלילית בעניין מסירת מידע האסור בגילוי, הוא החשש לפגיעה בערכים מוגנים כתוצאה ממסירת המידע.

16. כאמור לעיל, מסירת מידע האסור בגילוי בידי מי שאינו מורשה לכך, עלולה במקרים מסוימים להביא לפגיעה באינטרסים חיוניים שונים כגון ביטחון המדינה, ביטחון הציבור,

² ראו גם הנחית היועץ המשפטי לממשלה 4.1003 בעניין "קווים מנחים לרשויות האכיפה בעניין פרסומים מחקירות".

חיי אדם, הליכי חקירה, צנעת הפרט, וכיו"ב. להגנה על אינטרסים אלו קיימת חשיבות רבה.

17. לצורך החלטה אם לפתוח בחקירה פלילית במקרה מסוים, יש להביא בחשבון בעיקר את טיב המידע שנמסר ועוצמת הפגיעה הצפויה באינטרסים חיוניים כתוצאה מגילוי. בהקשר זה, יש לבחון האם מדובר במידע שגילוי עלול להביא לפגיעה בביטחון המדינה, בחיי אדם, בהליכי חקירה או באינטרסים חיוניים אחרים, וכן את **עוצמת הפגיעה** כאמור.

18. לעניין זה יש לקחת בחשבון גם את הפוטנציאל של פגיעה עתידית בגוף ממנו הוצא המידע האסור בגילוי והחשש כי עובד ציבור, אשר מסר מידע, עשוי לחזור ולמסור מידע דומה בעתיד ולפיכך על מנת למנוע פרסומים עתידיים קיים אינטרס באיתורו של אותו עובד ציבור.

19. בנוסף, יש לשקול גם את **ההסתברות להתממשות הפגיעה** האמורה באינטרסים כתוצאה ממסירת המידע. בעניין זה יובהר, כי לא נדרש שתהיה פגיעה בפועל באינטרסים האמורים.

20. כך למשל, אם המידע שנמסר מצוי ב"ליבת הסוד" (כאשר עסקין במידע ביטחוני למשל) וגילוי עלול להביא לפגיעה משמעותית בביטחון המדינה, וככל שההסתברות להתרחשות הפגיעה כתוצאה ממסירת המידע היא גבוהה – הנטייה תהיה לפתוח בחקירה פלילית באותו מקרה. כך גם מסירת מידע תוך הפרת צו הצנזורה לגבי אותו מידע, מחזקת את החשש להתממשות הפגיעה. מאידך, במקרים בהם המידע שנמסר אינו מסכן אינטרס חשוב, הנטייה תהיה שלא לפתוח בחקירה פלילית באותה סיטואציה. מובן שאף בנוגע להבחנה זו יש מקום לסייג ולבחון כל מקרה לגופו. כך למשל, דווקא מקום שהמידע מצוי בליבת הסוד, ייתכן שהסיכון בהגדלת החשיפה למידע הסודי תוך כדי ניהול החקירה או ההליך בכלל, יעלה, במקרה מסוים, על התועלת וההצדקה לפתיחה בחקירה.

21. כאשר על פני הדברים נראה כי תתכן הצדקה לנקיטה בהליכים פליליים בהתחשב באמור לעיל, ככלל ובהעדר שיקולים הקשורים לחקירה ומונעים זאת, יש לפנות לרשויות הנוגעות בדבר לפי העניין (גורמי הביטחון, המשטרה, וכיו"ב) לצורך קבלת עמדתן באשר למשמעויות מסירת המידע מבחינת הפגיעה באינטרס החיוני כמפורט, עוצמתה והסתברות התרחשותה, טרם קבלת החלטה על פתיחה בחקירה פלילית. כן תתבקש עמדת רשויות אלה בדבר השלכות אפשריות שונות של פתיחה בחקירה וניהול הליכים באותו עניין.

22. שיקול חשוב נוסף בעניין זה, הוא אופיין המיוחד של חקירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי ומורכבותן הרבה, בין היתר, בהתחשב בחיסיון העיתונאי הקיים במקרים הרלבנטיים.

23. אמנם, הדרך האפקטיבית ביותר לגילוי מקור מסירת מידע לעיתונאי, היא באמצעות גביית עדותו של מי שידע במרבית המקרים את זהותו של מוסר המידע – הוא העיתונאי. אלא, שצעד זה כרוך, מטבע הדברים, בפגיעה בחיסיון העיתונאי. גם צעדים אחרים, כגון בקשה מבית המשפט להוציא צו מכוח חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן – **חוק נתוני תקשורת**), על מנת לקבל נתונים בדבר שימוש באמצעי תקשורת שברשות העיתונאי, כרוכים בפגיעה בחופש העיתונות.

24. אמנם, חיסיון עיתונאי הוא יחסי ובית המשפט רשאי לחרוג ממנו במקרים המתאימים (ראו: בג"ץ 1736/10 **אביגדור ליברמן נ' מנהל המחלקה לחקירות שוטרים** (2011) (להלן – **בג"ץ ליברמן**). עם זאת נקבע, כי על רשויות המדינה ובתי המשפט לנקוט זהירות רבה בעניין זה. לפיכך, פנייה לבית המשפט בבקשה להסרת החיסיון תיעשה בנסיבות מיוחדות ובמקרים חריגים בלבד.

25. בהתחשב באמור, הרי שלצורך עמידה על מקור מסירת המידע, ככל שלא קיימת אינדיקציה בנוגע לזהותו, ידרשו רשויות האכיפה, ככלל, להעדיף פנייה לאפיקים אחרים, כגון חקירת כל מי שנחשף למידע האסור בגילוי. חקירה מסוג זה, מחייבת לעיתים "החשדתם" וחקירתם של רבים, ללא בסיס ממשי, פרט לעובדה כי אלו נחשפו, בסמכות וברשות, למידע מסוים בתוקף תפקידם. מאידך, לעיתים, דווקא חקירה במצב זה רצויה על מנת לנקוט מחשד גורמים שונים שנחשפו למידע שנמסר, ונוכח האינטרס לאתר את עובד הציבור שמסר את המידע ולמנוע את הישנות המעשים. בעייתיות זו עשויה לעלות גם במקרים אחרים בהם המידע לא פורסם בידי עיתונאי ואין אינדיקציה לזהות מוסר המידע.

26. במסגרת זו, ניתן גם לשקול לבקש מבית המשפט להוציא צווים מכוח חוק נתוני תקשורת, למי שנחשף למידע, על מנת לאתר נתונים שיצביעו על זהות מוסר המידע. בנוסף, במקרים מסוימים ניתן יהיה גם לערוך בדיקת פולגרף לגורמים אלו, בכפוף להוראות ולשיקולים הרלוונטיים בהקשר זה.³ אלא שפגיעתם של אמצעים אלו בזכויות הפרט היא רבה; לפיכך, יש לשקול בזהירות את השימוש בהם, בין היתר בהתחשב באפקטיביות הצפויה של השימוש בהם בכל מקרה ומקרה ובחומרת המעשה.

27. בעניין זה, **בבג"ץ ליברמן**, בו בין היתר דרש ח"כ ליברמן, במסגרת עתירה שהגיש נגד סגירת תיק חקירה בנוגע לטענה להדלפות של חומרי חקירה מחקירתו, כי יבוצע מחקר תקשורת לעיתונאי אשר פרסם את חומרי החקירה, נאמר כי "אכן, האיזון בין זכות החשוד להליך

³ ראו הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 3.1102 בעניין "שימוש בבדיקות פולגרף על-ידי רשויות המדינה".

הוגן ואינטרסים נוספים כגון חקר האמת והאינטרס הציבורי, מחד גיסא, למול זכות הנבדקים לפרטיות והחשש מפגיעה בה בלא בסיס איתן מאידך גיסא, מורכב ורגיש".

28. נוכח האמור, ככל שהיקף "החשודים הפוטנציאליים" שנחשפו למידע הוא רב יותר, וכאשר החשד נגדם במועד פתיחת החקירה מתבסס רק על כך שהם נחשפו למידע כדיון, כי אז יש ליתן משקל גדול יותר לאפשרות הפגיעה בהם הכרוכה בעצם הפתיחה בחקירה וכן לפגיעה שתגרם כתוצאה מהשימוש בכלים הנ"ל, במסגרת ההחלטה אם לפתוח בחקירה פלילית בגין אותה מסירת מידע, אם לאו. במקרים אלו, תוחלת החקירה היא ככלל נמוכה יותר.

חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת

29. כאמור, תופעת מסירת מידע האסור בגילוי היא תופעה פסולה אשר לעיתים עשויה להיות הצדקה לפעול נגדה גם בכלים פליליים. עם זאת, לצד האינטרס הציבורי בדבר מיצוי הדיון עם עבריינים, ניצבים – במקרים של מסירת מידע לכלי תקשורת – גם עקרונות הנוגעים לזכות הציבור לדעת וחופש העיתונות.

30. לפיכך, לצורך קבלת החלטה אם לפתוח בחקירה פלילית בשל מסירת מידע האסור בגילוי, יש להביא בחשבון גם את אופיו הציבורי של המידע, ואת העניין הציבורי הקיים בחשיפתו:

"ההנחה היא כי קיים אינטרס חברתי וציבורי כי מקורות יספקו לעיתונאים מידע אמין, איכותי ומקיף, בעל עניין ציבורי, לשם פרסומו לטובת הציבור" (ראו: ע"א 9705/11 גלאט ברקוביץ' נ' קרא (2014)).

31. הנה כי כן, משהופץ המידע, מוכן לעתים המשפט להגן על האינטרס הציבורי שבהפצתו, תחת המטריה של חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת, ובכלל זה לצורך בקרה ציבורית על התנהלות מערכות השלטון. זהו הרציונאל העומד מאחורי הכרת הפסיקה בחיסיון העיתונאי כ"נכס צאן ברזל של המשפט החוקתי הישראלי" (ראו: בג"ץ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (2012)).

32. בעניין זה נקבע בפסיקה, כי נדרשת מלאכת איזון מורכבת בין האינטרסים הציבוריים השונים:

"בשל אופיו האמור של האינטרס המתואר גם טבעי והגיוני לראותו בתוך המערכת המורכבת והמשולבת של יתר האינטרסים הציבוריים. לשון אחר, מאחר שמדובר בעניין שהציבור מעוניין בקיומו ובטיפוחו, רשאי הציבור ממילא גם לשקול, מהי מידת ההגנה הדרושה לקיומו של האינטרס שלו, ובאיזה מידה מתיישב העניין עם נושאים אחרים שאף הם בעלי משמעות "לאומית-חברתית", ומהו השיעור בו חייב אינטרס זה או חייבים אינטרסים אחרים לסגת במקרה מסוים, זה מפני זה, לצורך יישור הקו ולקיום הכללי זה לצד זה, במידה הרצויה לציבור חופשי, החרד לשמירת חירותו ולקיום הכללים שנועדו להבטיחה" (ראו: ב"ש 298/86 ציטרין נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין (פ"ד מא(2), 337).

33. נוכח כך, ככל שהעניין הציבורי במידע שנחשף רב ואילו הפגיעה האפשרית באינטרסים חיוניים הכרוכה בחשיפתו אינה רבה, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר במארג השיקולים במסגרת קבלת ההחלטה אם לפתוח בחקירה פלילית בעניין אם לאו.

שיקולים נוספים

34. יצוין, כי שלושת השיקולים שנמנו לעיל, הם אמנם השיקולים המרכזיים, אך אינם השיקולים היחידים שיש לקחת בחשבון. קיימים שיקולים רלבנטיים נוספים הנגזרים מנסיבותיו הספציפיות של המקרה, כגון המניע שעמד מאחורי מסירת המידע, שיטתיות, תכנון מוקדם, היקף החומר שנמסר, מהות הפרסום ממנו נמסר המידע, זהות הנמען והפגיעה בערך החיוני הנגזרת מחשיפתו למידע, מיהות מוסר המידע והפגיעה באמון הציבור הנגזרת מכך, ועוד.

איזון בין השיקולים השונים

35. ההחלטה בשאלת פתיחה בחקירה היא כאמור תוצר של איזון עדין ומורכב בין השיקולים. מובן, כי כל מקרה ייבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

36. כך, ככל שעוצמת הפגיעה האפשרית באינטרסים חיוניים כגון בטחון המדינה וחיי אדם כתוצאה מגילוי המידע היא רבה יותר, והסתברותה גבוהה יותר, כי אז המשקל שיינתן לשיקולים נוספים, כגון חופש העיתונות, זכות הציבור לדעת או תוחלת החקירה ומורכבותה וכן שיקולים נוספים שצוינו לעיל, יהיה נמוך יותר; קרי – כאשר הפגיעה או פוטנציאל הפגיעה באינטרסים חיוניים משמעותיים וההסתברות להתרחשותם היא גבוהה, ככלל, תיפתח חקירה פלילית, אף אם קיים ענין ציבורי בגילוי המידע. זאת כפוף לבחינת נסיבות המקרה הפרטני, כפי שצוין לעיל.

ד. הגורם המוסמך להורות על נקיטה בהליך פלילי

37. נוכח הזהירות הנדרשת בנקיטת הליכים פליליים בעבירות הנוגעות למסירת מידע שלא כדין והשיקולים הכרוכים בכגון דא כפי שפורטו לעיל, החלטה על פתיחה בחקירה או בבדיקה פלילית ועל העמדה לדין תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או מי שהם הסמיכו לכך, ובמקרים רגישים במיוחד, כגון מקרים בהם עולה הנושא של חיסיון עיתונאי – אך באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהסמיך לכך.

ה. סיכום

38. תופעת מסירת מידע האסור בגילוי עלולה לפגוע באינטרסים חיוניים, ביניהם אינטרסים של ביטחון המדינה, ועל כן נדרש טיפול מקיף בה, טיפול שיש לעשותו בשיתוף כלל הגורמים הנוגעים בדבר.

39. כמפורט בהנחיה, החלטה על פתיחה בהליך פלילי בשל חשד למסירת מידע שלא כדין היא החלטה רגישה ומורכבת, המערבת אינטרסים חשובים מתחומים שונים, לעתים נוגדים.

על כן, יש לאכוף את העבירות הרלוונטיות לעניין זה בזהירות המתבקשת, תוך איזון קפדני בין האינטרסים השונים.

נספח 14 :

תצהרי העותר 3 וייפויי כוח

(עמודים 120 עד 123)

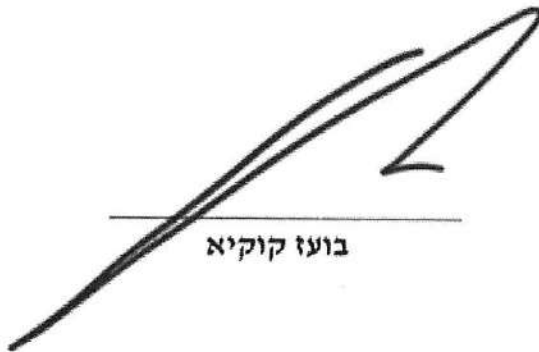
בג"ץ: 05-25-

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדקתצהיר

אני הח"מ, **בועז קוקיא ת.ז. 056625726**, **עותר 3**, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני מגיש תצהיר זה בתמיכה לעתירתי המוגשת יחד עם אחי לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק.
2. כל העובדות המפורטות בתגובה נכונות למיטב ידיעתי.
3. כל הטענות המשפטיות המפורטות בתגובה הינן נכונות למיטב אמונתי, וכן על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי.
4. זה שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת ונכון.

בועז קוקיא

22/5/25
תאריך

אישור עו"ד בהיוועדות חזותית

ד"ר איתמר מירון, עו"ד
מ.ר. 49146
מונטיפיורי 33, ת"א

אני הח"מ, _____, עו"ד, מאשר בזאת כי ביום 22/5/25, הופיע בפני בהיוועדות חזותית מר **בועז קוקיא**, אשר הזדהה בפניי באמצעות ת.ז. מס' **056625726**, (והאזכרתי אישית) ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, ואם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר נכונות תצהירו דלעיל וחתם עליו בפני.

ד"ר איתמר מירון, עו"ד
מ.ר. 49146
מונטיפיורי 33, ת"א
חתימת עו"ד א

22/5/25
תאריך

יפוי כח

אני הח"מ:

בועז קוקיא ת.ז. 056625726

מייפה בזאת את כוחם של עוה"ד: יצחק מירון ו/או מרדכי רו ו/או אסתר דוד ו/או אוהד סקורניק ו/או דליה נוסבאום ו/או שירלי מולד ו/או איתמר מירון ו/או ירין ראובן ו/או חן יצחק שחם ו/או חגי פרדס, להיות באי כוחי בעניין:

עתירה לבג"ץ בעניין דלף מידע במבצע הביפרים.

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, השגה, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל לכל גוף ממשלתי, עירוני וכיוצ"ב לרבות כל בית משפט, רשות מקרקעי ישראל, לשכת רישום מקרקעין, משרד הסדר רישום מקרקעין, רשות מקומית וכיוצ"ב.
2. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני רשות מקרקעי ישראל, בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לדרגה אחרונה.
3. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות או לגישור, ולחתום על שטר בוררין כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמועיל.
4. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתם של באי כוחנו ולחתום על פשרה כזו בביהמ"ש או מחוצה לו.
5. להוציא לפועל כל פס"ד או החלטה או צו לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוק ההוצאה לפועל.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
7. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את עניני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם עניני הנ"ל, והנני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.
8. ביפוי כח זה, המילים ביחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך, וכן כל התבטאות בלשון זכר תכלול אף התבטאות בלשון נקבה ולהיפך.

ולראית באתי על החתום, היום: 22/5/25

בועז קוקיא

אישור עו"ד:

הריני מאשר/ת את חתימת מרשי הנ"ל.

ד"ר איתמר מירון, עו"ד
מ.ג. 49146
מועצה אזורית 33, ת"א
חתימת עו"ד

22/5/25
תאריך

יפוי כח

אני הח"מ:

בחרנו בחיים! - משפחות שכולות ונפגעי פעולות איבה (ע"ר) מס' 580686202

מייפה בזאת את כוחם של עוה"ד: יצחק מירון /או מרדכי רו /או אסתר דוד /או אוהד סקורניק /או דליה נוסבאום /או שירלי מולד /או איתמר מירון /או ירין ראובן /או חן יצחק שחם /או חגי פרדס, להיות באי כוחי בעניין:

עתירה לבג"ץ בעניין דלג' מידע במבצע הביפרים.

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, השגה, /או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל לכל גוף ממשלתי, עירוני וכיוצ"ב לרבות כל בית משפט, רשות מקרקעי ישראל, לשכת רישום מקרקעין, משרד הסדר רישום מקרקעין, רשות מקומית וכיוצ"ב.
2. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני רשות מקרקעי ישראל, בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לדרגה אחרונה.
3. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות או לגישור, ולחתום על שטר בוררין כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמועיל.
4. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתם של באי כוחנו ולחתום על פשרה כזו בביהמ"ש או מחוצה לו.
5. להוציא לפועל כל פסייד או החלטה או צו לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוק ההוצאה לפועל.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
7. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את עניני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם עניני הנ"ל, והנני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.
8. בייפוי כח זה, המילים ביחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך, וכן כל התבטאות בלשון זכר תכלול אף התבטאות בלשון נקבה ולהיפך.

ולראיה באתי על החתום, היום: 22/5/25:

בחרנו בחיים! - משפחות שכולות

ונפגעי פעולות איבה (ע"ר) מס' 580686202

באמצעות מ"מ ב"ס קוקיא י.ס. 056675726

אישור עו"ד:

הריני מאשר/ת את חתימת מרשי הנ"ל.

ד"ר איתמר מירון, עו"ד
מ.ר. 49146
מונטיפיורי 3
חתימת עו"ד א

22/5/25
תאריך

יפוי כח

אני הח"מ:

הרצל חגי'אג' ת.ז. 023544703

מייפה בזאת את כוחם של עוה"ד: יצחק מירון ואו מרדכי רו ואו אסתר דוד ואו אוהד סקורניק ואו דליה נוסבאום ואו שירלי מולד ואו איתמר מירון ואו ירין ראובן ואו חן יצחק שחם ואו חגי פרדס, להיות באי כוחי בעניין:

עתירה לבג"ץ בעניין דלף מידע במבצע הביפרים.

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, השגה, ואו כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל לכל גוף ממשלתי, עירוני וכיוצ"ב לרבות כל בית משפט, רשות מקרקעי ישראל, לשכת רישום מקרקעין, משרד הסדר רישום מקרקעין, רשות מקומית וכיוצ"ב.
2. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני רשות מקרקעי ישראל, בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לדרגה אחרונה.
3. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות או לגישור, ולחתום על שטר בוררין כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמועיל.
4. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתם של באי כוחנו ולחתום על פשרה כזו בביהמ"ש או מחוצה לו.
5. להוציא לפועל כל פס"ד או החלטה או צו לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוק ההוצאה לפועל.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
7. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם ענייני הנ"ל, והנני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.
8. בייפוי כח זה, המילים ביחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך, וכן כל התבטאות בלשון זכר תכלול אף התבטאות בלשון נקבה ולהיפך.

ולראיה באתי על החתום, היום: 22, 05, 25:

הרצל חגי'אג'

אישור עו"ד:

הריני מאשר/ת את חתימת מרשי הנ"ל.

ד"ר איתמר מירון, עו"ד
מ.ר. 49146
מונטיפיור 33, ת"א
חתימת עו"ד

22/5/25
תאריך